

Den Europæiske Unions Tidende

C 71

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

22. marts 2005

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Regionsudvalget

57. plenarforsamling den 17. og 18. november 2004

2005/C 71/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Traktaten om en forfatning for Europa«	1
2005/C 71/02	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremlæggelse af et forslag til direktiv og to forslag til henstillinger, der skal lette tredjelandstatsborgernes indrejse med henblik på videnskabelig forskning i Det Europæiske Fællesskab«	6
2005/C 71/03	Regionsudvalgets udtalelse om »Lokalt og regionalt selvstyre i Rusland og udvikling af samarbejdet mellem EU og Rusland«	11
2005/C 71/04	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »EU-aktionsplan for økologiske fødevarer og økologisk landbrug«	16
2005/C 71/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Grønbog om offentlig-private partnerskaber og fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner«	19
2005/C 71/06	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen om videnskab og teknologi: nøglen til Europas fremtid – Retningslinjer for EU's politik til støtte af forskning	22

DA

2005/C 71/07	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen — »Fortsat integrering af det europæiske jernbanesystem - Den tredje jernbanepakke« — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner« — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om certificering af togpersonale, der fremfører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet« — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om internationale jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser« — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om erstatning ved manglende overholdelse af kontraktlige kvalitetskrav i forbindelse med jernbanefragt«	26
2005/C 71/08	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om e-sundhed – bedre sundhedspleje for de europæiske borgere: En handlingsplan for et europæisk e-sundhedsområde	30
2005/C 71/09	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse oprettelse af programmet »Aktive unge« for perioden 2007-2013	34
2005/C 71/10	Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi	40
2005/C 71/11	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS)	46
2005/C 71/12	Regionsudvalgets resolution af 18. november 2004 om indledning af forhandlinger om Tyrkiets tiltrædelse af EU	53
2005/C 71/13	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Højhastighedsforbindelser i Europa: De nationale bredbåndsstrategier	55
2005/C 71/14	Regionsudvalgets udtalelse af om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget eEurope 2005: Ajourføring af handlingsplanen	59
2005/C 71/15	Regionsudvalgets udtalelse om Grøn bog om ligestilling og ikke-forskelsbehandling i den udvidede Europæiske Union	62

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

57. plenarforsamling den 17. og 18. november 2004**Regionsudvalgets udtalelse om »Traktaten om en forfatning for Europa«**

(2005/C 71/01)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til udkast til betænkning fra Europa-Parlamentets udvalg om Konstitutionelle Anliggender om udkast til traktat om en forfatning for Europa (PE 347.119),

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2004 om i henhold til artikel 265, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at anmode om Regionsudvalgets udtalelse

under henvisning til traktaten om en forfatning for Europa, som blev underskrevet af stats- og regeringschefer den 29. oktober 2004 (CIG 87/2/04 rev. 2, CIG 87/04 add. 1 rev. 1 og add. 2 rev. 2),

under henvisning til formandskabets konklusioner efter Det Europæiske Råd i Laeken den 14.-15. december 2001 og navnlig Laeken-erklæringen om EU's fremtid,

under henvisning til formandskabets konklusioner efter Det Europæiske Råd i Bruxelles den 17. og 18. juni 2004,

under henvisning til sin udtalelse om Regionsudvalgets forslag til regeringskonferencen (CdR 169/2003 fin ⁽¹⁾), sin resolution om Det Europæiske Konvents henstillinger (CdR 198/2003 fin ⁽²⁾), sin resolution om resultatet af Regeringskonferencen (CdR 22/2004 fin ⁽³⁾) og sin erklæring om den konstitutionelle proces i EU (CdR 77/2004),

under henvisning til sin udtalelse om »Lokalstyrerepræsentanternes deltagelse i Ministerrådets arbejde og Regionsudvalgets deltagelse i Rådets uformelle møder« (CdR 431/2000 fin ⁽⁴⁾),

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 354/2003 rev. 1) vedtaget den 21. september 2004 af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU (ordførere: **Franz Schausberger**, delstaten Salzburg (AT-PPE), og **Graham Tope**, Greater London Authority (UK-ELDR) og,

⁽¹⁾ EUT C 23 af 27.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 256 af 24.10.2003, s. 62.

⁽³⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 52.

⁽⁴⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 5.

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Tanken bag Laeken-erklæringen og de tilsagn, stats- og regeringschefer gav, var at udstyre Unionen med et forfatningsmæssigt grundlag, som garanterer mere demokrati, legitimitet, gennemsigtighed og effektivitet, så man kan løse de demokratiske udfordringer i et udvidet Europa,
- 2) Kommissionens hvidbog om styreformer i EU erkender, at EU er gået over til myndighedsopdeling på mange niveauer, og at man derfor må give de lokale og regionale myndigheder en udvidet rolle og tage større hensyn til dem,
- 3) Forfatningstraktaten udgør et forfatningsmæssigt grundlag for at anvende og garantere nærhedsprincippet, samtidig med at den beskytter medlemsstaters, regioners og lokale myndigheders særlige rettigheder og tager højde for EU-lovgivningens administrative og finansielle indvirkning på de regionale og lokale myndigheder,
- 4) Skabelsen af en ny forudgående politikovervågningsmekanisme, der for første gang i den europæiske integrations historie binder de nationale parlamenter – og evt. regionale parlamenter med lovgivningskompetence – sammen med EU's lovproces, og inddragelsen af Regionsudvalget i den efterfølgende overvågningsproces, er de vigtigste nyskabelser i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- 5) det er vigtigt at sikre en balance mellem overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet og behovet for effektive EU-foranstaltninger,
- 6) Europa-Parlamentets høring er en anerkendelse af det bidrag, Regionsudvalget har ydet til den konstitutionelle proces, især i dets egenskab af repræsentant for de lokale og regionale myndigheder på Det Europæiske Konvent –

på den 57. plenarforsamling den 17. og 18. november 2004 (mødet den 17. november) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

(a) Forfatningsproces

1.1 **lykønsker** det irske formandskab med et succesfuldt formandskab og med at have afsluttet regeringskonferencen under sin formandskabsperiode,

1.2 **minder om** Regionsudvalgets bidrag til forfatningsprocessen, som blev præsenteret af Regionsudvalgets delegation af observatører på Det Europæiske Konvent, og de fælles tiltag og initiativer med europæiske sammenslutninger af regioner og lokale myndigheder, der primært fokuserer på nærhedsmekanismen og den regionale og lokale dimension i forfatningen; **bifalder**, at man på regeringskonferencen vedtog de respektive forslag, som blev fremlagt af Det Europæiske Konvent,

1.3 **gentager** Regionsudvalgets støtte til forfatningsprocessen, især konventsfasen, som var åben for dialog og deltagelse; **finder**, at konventet anerkendte, men undervurderede de lokale og regionale myndigheders rolle og funktion i den europæiske integrationsproces, hvilket især fremgik af det halvdagsmøde, der drejede sig om dette emne; **beklager**, at konventet ikke fik mere tid til en tilbundsående diskussion af bestemmelserne om politikkerne i del III af forfatningen, hvilket resulterede i, at del III ikke altid følger det kompetencesystem, som er fastlagt i del I,

1.4 **ser med tilfredshed på**, at Europa-Parlamentet under udarbejdelsen af forfatningstraktaten gav sin støtte til en øget anerkendelse af de lokale og regionale myndigheders institutionelle og politiske rolle i EU's beslutningsproces (jf. Napolitanos betænkning om De regionale og lokale myndigheders rolle i den europæiske opbygning og Lamassoures betænkning om Kompetenceafgrænsning mellem EU og medlemsstaterne),

(b) Traktaten

1.5 **mener**, at traktaten er et positivt skridt fremad for EU og indfører mange nødvendige mekanismer for effektive styreformer i EU,

1.6 **mener**, at såvel indførelsen af en direkte sammenkædning af samordningen af den økonomiske politik og af beskæftigelsespolitikken (Artikel I-14 og I-15) som indførelsen af en horisontal social klausul, ifølge hvilken Unionen, når den udformer og gennemfører sine politikker, skal tage hensyn til krav om fremme af et højere beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udelukkelse, et højt uddannelses- og efteruddannelsesniveau og beskyttelse af menneskers sundhed (Artikel III-117), vil udgøre et passende retsgrundlag for at realisere den europæiske sociale model og bæredygtighed som fastlagt i præamblen til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og EU's målsætninger [Artikel I-3, (3)],

1.7 **bifalder**, at chartrets tekst om grundlæggende rettigheder er blevet medtaget i traktaten, hvilket vil give borgerne større forståelse og garanti for deres rettigheder som følge af unionsborgerskabet samt skabe et mere retfærdigt og socialt Europa,

1.8 **beklager**, at det nationale veto er blevet befæstet på en række områder, og mener, at dette vil skabe en unødvendig hindring for effektiv beslutningstagning,

1.9 **bifalder** imidlertid, at Rådet nu har mulighed for enstemmig at afslutte internationale aftaler om handel inden for kulturelle, audiovisuelle og sociale samt uddannelsesmæssige og sundhedsrelaterede tjenester [Artikel III-315],

1.10 **bifalder** bestemmelserne om anvendelse af de normale lovprocedurer for del III i forfatningen [Artikel IV-445],

1.11 **mener**, at traktaten indebærer en klarere definition og fordeling af beføjelserne inden for Unionen, forenkler EU's instrumenter og styrker den demokratiske legitimitet, gennemsigtigheden i beslutningsprocesserne og effektiviteten i EU-institutionerne samt giver Unionen den fornødne fleksibilitet til at udvikle sig i nye retninger,

(c) *Nærhedsprincippet og de subnationale myndigheders rolle*

1.12 **bifalder** den nye definition af nærhedsprincippet og Regionsudvalgets inddragelse i en efterfølgende overvågningsproces vedrørende anvendelsen af nærhedsprincippet [Subsid-Artikel 8]; **bifalder** også, at Regionsudvalget vil modtage Kommissionens rapport om anvendelsen af forfatningens artikel I-11 (nærhed og proportionalitet) på lige fod med de andre institutioner og medlemsstaternes nationale parlamenter [Subsid-Artikel 9]; **beklager** imidlertid, at bestemmelserne vedrørende proportionalitetsprincippet er mindre omfattende end bestemmelserne vedrørende nærhed,

1.13 **bifalder** referencen til lokalt og regionalt selvstyre [Artikel I-5 & Del II-præambelen], erkendelsen af vigtigheden af græsrodsdemokrati i EU [Artikel I-46 (3)] og de repræsentative sammenslutningers rolle i Unionens demokratiske liv [Artikel I-47 (2)]; **beklager** imidlertid, at der ikke henvises til Regionsudvalget i afsnit VI (»Unionens demokratiske liv«) [Artikel I-46] vedrørende princippet om repræsentativt demokrati, til trods for at udvalgets medlemmer repræsenterer princippet om nærdemokrati i »hertet« af EU,

1.14 **mener**, at den større anerkendelse af den lokale og regionale dimension inden for EU's nye struktur både vil forbedre Unionens effektivitet og forbindelser til borgerne: I europæisk integration bør indgå politisk beslutningstagning, hvor der tages hensyn til de lokale og regionale myndigheders synspunkter, da det er disse myndighedsniveauer, som er ansvarlige for omsætning og gennemførelse af en stor del af EU's lovgivning og politik, og som er tættest på borgerne og derfor kan yde et væsentligt bidrag til EU-lovgivningens

kvalitet; [Artikel I-5] **fastslår** imidlertid, at høring ikke kan erstatte regioners og lokale myndigheders ansvar inden for deres respektive kompetenceområder, som skal respekteres; de må gives en chance til at bevise, at de – i henhold til den respektive medlemsstats interne bestemmelser – i tilstrækkelig grad kan opfylde målsætningerne for de planlagte foranstaltninger,

1.15 **bifalder** bestemmelsen om, at EU skal respektere medlemsstaternes nationale identiteter og deres fundamentale strukturer, herunder retten til regionalt og lokalt selvstyre, og deres grundlæggende statsfunktioner [Artikel I-5] især de bestemmelser, der har til formål at sikre deres territoriale integritet, opretholdelse af lov og orden samt beskyttelse af den indre sikkerhed, da dette kan være nøglen til at sikre ansvarligheden hos demokratisk legitime lokale og regionale myndigheder,

1.16 **bifalder**, at traktaten sikrer regionale ministres ret til at deltage i Rådets møder på vegne af deres medlemsstater, da den bekræfter teksten i EF-traktatens artikel 203 i artikel I-23 (2); **kræver**, at medlemsstaterne tilvejebringer interne strukturer og mekanismer med henblik på at inddrage regioner og lokale myndigheder i udformningen af medlemsstaternes europæiske politikker og sikre, at regionerne også deltager i den nye ordning vedrørende rådssammensætninger i spørgsmål, som hører under deres kompetence,

1.17 **bifalder** kravet om en mere tilbunds gående høring i lovforberedelsesfasen – hvis de lokale og regionale myndigheder skal deltage fuldt ud i den europæiske beslutningsproces, hvor de har ansvaret for omsættelse og/eller gennemførelse, er de nødt til at være velorienterede om den seneste udvikling, og det er vigtigt med tilstrækkelig forudgående høring; dette er en tovejsproces, hvor høring kan indebære, at Kommissionen bliver holdt bedre orienteret om den lokale og regionale dimension, hvilket vil føre til bedre lovgivning. [Subsid-Artikel 2],

1.18 **slår til lyd for**, at der oprettes en reel dialog, som udvides til centrale tematiske områder tidligt i den nye Kommissions mandatperiode,

1.19 **opfordrer** til forbedret direkte samråd på nationalt niveau mellem nationale parlamenter og de lokale og regionale myndigheder, som har ansvaret for omsættelse og/eller gennemførelse af EU-lovgivning,

1.20 **bifalder** traktatens krav om, at Kommissionen skal tage forudgående hensyn til de finansielle og administrative konsekvenser af sine lovforslag, og **mener**, at dette må omfatte en evaluering af effekten for lokale og regionale myndigheder, eftersom de ofte er det myndighedsniveau, som i sidste ende har ansvaret for at levere og gennemføre nye EU-initiativer; **opfordrer** Europa-Parlamentet til at tage et lignende hensyn til effekten af sine lovforslag [Subsid-Artikel 4],

1.21 **erkender** den brede og værdifulde debat på Regionsudvalgets Berlin-konference om nærhed, som blev afholdt den 27. maj 2004; **forstår**, at anvendelsen og vurderingen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne vil blive overvejet mere tilbundsående i en kommende udtalelse fra Regionsudvalget,

(d) *Politikker*

1.22 **bifalder**, at territorial samhørighed er blevet en af Unionens målsætninger, og at de forskellige typer vanskeligt stillede regioner, der skal tages særligt hensyn til, medtages; **beklager** imidlertid, at traktaten ikke henviser til grænseoverskridende eller tværregionalt samarbejde og heller ikke tilvejebringer et klart lovinstrument eller en ramme for finansiel støtte til venskabsbyforbindelser eller lignende samarbejdsformer [Artikel III-220-224] – der er en lang tradition for grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde i Europa, der er en af de sociokulturelle grundsten i den europæiske integration og får endnu større betydning i forbindelse med den nye naboskabspolitik. Et retsgrundlag er derfor nødvendigt for, at Unionen kan muliggøre et sådant samarbejde,

1.23 **bifalder**, at traktaten overlader det til medlemsstater – og deres konstituerende forvaltningsniveauer – at levere, bestille og finansiere forsyningspligtigheder,

1.24 **bifalder** anerkendelsen af den kulturelle og sproglige mangfoldighed, da dette vil være med til at bevare og fremme lokale og regionale traditioner og identitet og bekæmpe homogenisering af europæisk kultur, [Artikel I-3 & III-280],

1.25 **noterer sig**, at man har medtaget understøttende, koordinerende eller supplerende tiltag på EU-niveau inden for områderne sport [Artikel III-282], turisme [Artikel III-281] og civilbeskyttelse [Artikel III-284], hvor de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle, og **opfordrer** Kommissionen til at gøre almen brug af europæisk rammelovgivning,

1.26 **mener**, at overdragelsen af kompetence til EU inden for handel med kulturelle, uddannelsesmæssige, sundhedsrelaterede og sociale tjenester bør overvåges nøje for at sikre overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, og **henstiller** til Kommissionen at gøre alment brug af europæiske rammelovgivning og overlade det til de nationale, regionale og lokale myndigheder at vælge form og metoder for at opnå de ønskede resultater,

(e) *REGIONSUDVALGET*

1.27 **beklager**, at regeringskonferencen ikke styrkede Regionsudvalgets institutionelle status, så dets obligatoriske hørings-

områder bliver fast forankret inden for den forfatningsmæssige struktur og dets rådgivende funktion styrkes, f.eks. vedrørende områder med fælles kompetence, foranstaltninger til koordinering af økonomiske og beskæftigelsesmæssige politikker og understøttende, koordinerende eller supplerende foranstaltninger,

1.28 **bifalder**, at Regionsudvalget har ret til fremover at indbringe klager for EF-domstolen for at forsvare sine prerogativer samt klager vedrørende overtrædelse af nærhedsprincippet [Artikel III-365]. Udvalget **beklager** imidlertid, at regeringskonferencen ikke gav regioner med lovgivningskompetence mulighed for at indbringe klager for EF-Domstolen for at forsvare deres lovgivningsbeføjelser,

1.29 **bifalder** bekræftelsen af, at mandatperioden vil blive forlænget til 5 år, der senere eventuelt kan gøres sammenfaldende med parlamentets og Kommissionens mandatperioder [Artikel III-386].

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

(a) *Ratificering af traktaten*

2.1 **opfordrer** Europa-Parlamentet til at støtte forfatningstraktaten og glæder sig over anmodningen om Regionsudvalgets udtalelse om udkastet til forfatningstraktat fra Europa-Parlamentets Udvalg om Konstitutionelle Anliggender,

2.2 **er enig med** Europa-Parlamentet i, at der er sket uimodsigelige demokratiske fremskridt med forfatningstraktaten,

2.3 **opfordrer** medlemsstaternes nationale og eventuelt regionale parlamenter til at ratificere forfatningstraktaten,

2.4 **støtter** Europa-Parlamentets politiske bestræbelser på at konsolidere forfatningsprocessen ved at fremhæve fordelene ved denne forfatning, herunder især forslagene fra Regionsudvalget om regionaludvikling,

2.5 **opfordrer** til indgåelse af en interinstitutionel aftale for at udarbejde en fælles kommunikationsstrategi med det mål at præsentere og forklare forslaget til forfatningstraktat for borgerne, især med henblik på den nært forestående ratificeringsproces,

2.6 **påtager sig** at deltage i denne strategi og fremme de almindelige borgeres forståelse og accept af traktaten og tilskynder sine medlemmer og deres myndigheder og repræsentative organer til at gøre det samme,

2.7 **hilser** initiativet »1 000 discussions for Europe« **velkommen** og bekræfter, at det gerne deltager aktivt i oplysningskampagnen rettet mod EU-borgerne gennem sit netværk af lokale og regionale myndigheder, og **opfordrer** medlemmerne af Europa-Parlamentet og lokal- og regionalpolitikere til at samarbejde om at promovere den kommende EU-forfatning og til at yde et fælles bidrag til den politiske og demokratiske debat, som vil foregå sideløbende med ratifikationsprocessen,

(b) *Gennemførelse af traktaten*

2.8 **forventer**, at vedtagelsen af forfatningstraktaten vil tilføre Unionens demokratiske liv og arbejde reel merværdi,

2.9 **påtager sig** at evaluere de nye rettigheder og forpligtelser, som udvalget vil få, og foretage den fornødne forberedelse og interne reorganisering for effektivt at leve op til sine udvidede ansvarsopgaver,

2.10 **henleder** Europa-Parlamentets opmærksomhed på en række konsekvenser af forfatningstraktaten og opfordrer Parlamentet til at støtte Regionsudvalget, især når det drejer sig om:

- Regionsudvalgets kvalitative inddragelse i Unionens politiske liv og i beslutningsprocessen i Fællesskabet,
- effektiv, vellykket implementering af bestemmelserne i protokollen om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, både hvad angår den forudgående politiske konsultationsproces og den efterfølgende domstolskontrol,
- respekt for de lokale og regionale myndigheders beføjelser på baggrund af den nye definition af nærhedsprincippet og den nye kompetencefordeling i Den Europæiske Union,
- anerkendelse af territorial samhørighed som et nyt mål for Unionen og respekt for de tilsagn, som gives i den nye protokol om økonomisk, social og territorial samhørighed,
- fremme af grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde som en integrationsfaktor i Den Europæiske Union til trods for det manglende retsgrundlag, især hvad angår Unionens ambitioner i forhold til nabolandene,
- respekt for den kulturelle og sproglige mangfoldighed,

2.11 **tilskynder** Europa-Parlamentet til i større grad at udnytte muligheden for at høre Regionsudvalget, som forfatningstraktaten giver mulighed for [Artikel III-388], så Parlamentet bedre kan forstå den lokale og regionale dimension,

2.12 **anmoder** i tilfælde, hvor udvalget skal høres i henhold til forfatningstraktaten om, at den institution, som har anmodet om udvalgets udtalelse, skal begrunde, hvis den ikke har fulgt udvalgets henstillinger,

2.13 **anmoder om** at blive inddraget i forsvaret af nærhedsprincippet parallelt med de nationale parlamenter i den tidlige varslingsperiode på seks uger og om at få ret til at udarbejde en begrundet udtalelse, hvis forslaget ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og at der skal tages hensyn hertil [Subsid-Artikel 6],

2.14 **opfordrer** de nationale parlamenter til at udvikle en regelmæssig og god dialog med repræsentanter for de lokale og regionale niveauer, som kender den brogede virkelighed og står til ansvar for konsekvenserne, når det gælder overvågning af nærhedsprincippet,

2.15 **opfordrer** de nationale regeringer og parlamenter til at gennemføre ånden og filosofien bag EU's »systematiske dialog« i deres nationale forvaltningsordninger, hvor disse ikke allerede eksisterer, ved at inddrage repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder i evalueringen af lovforslag,

2.16 **opfordrer** Kommissionen til at rapportere til Regionsudvalget om anvendelse af artikel I-10 (unionsborgerskab), især da dette giver borgerne valgret og gør dem valgbare til kommunale valg [Artikel III-129],

2.17 da forslaget om at styrke Regionsudvalgets nuværende funktion gennem en horisontal klausul, der fastsætter, at Regionsudvalget skal høres på områder med delt kompetence, i forbindelse med foranstaltninger til samordning af de økonomiske politikker og af beskæftigelsespolitikkerne samt på områder, hvor EU kan beslutte at gennemføre koordinerende, supplerende eller understøttende tiltag, blev forkastet, **opfordrer** Regionsudvalget Kommissionen til at høre udvalget om alle initiativer, hvor der er en tydelig lokal eller regional dimension eller kompetence, og områder, hvor obligatorisk høring ikke er fastlagt i traktaten. Her tænkes f.eks. på lovgivning om definition af principper og vilkår, navnlig økonomiske og finansielle, der gør det muligt at levere tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (Artikel III-122), liberalisering af tjenester (Artikel III-147), harmonisering af lovgivningen om indirekte beskatning (Artikel III-171), tilnærmelse af lovgivning vedrørende det indre marked (Artikel III-172, III-173), statsstøtte (Artikel III-167, III-168, III-169), landbrug, udvikling af landdistrikterne, fiskeri (Artikel III-231), forskning og teknologisk udvikling (Artikel III-251, III-252 og III-253), turisme (Artikel III-281) og civilbeskyttelse (Artikel III-284),

2.18 **opfordrer** Kommissionen til at høre Regionsudvalget om eventuelle fremtidige ændringer af sin sammensætning, når den forbereder et forslag til Rådets afgørelse [Artikel I-32 og Artikel III-386],

(c) *Evalueringsproces af traktaten og dens bestemmelser*

2.19 **finder** det nødvendigt for den videre udvikling af EU, at man bevarer en evalueringsproces for at afgøre, hvilke opgaver der kan udføres i fællesskab af et betydeligt udvidet EU,

2.20 **bekræfter** sin vilje til at tage fuld og aktiv del i fremtidige revisioner af forfatningen og foreslår, at medlemsstaterne medtager repræsentanter for regioner og lokale myndigheder i deres delegationer til regeringskonferencer [CdR 198/2003;

3.7] om traktatsrevisioner, der påvirker de subnationale myndighedsniveauer, samt i delegationer til en eventuel fremtidig konvention,

(d) *Afsluttende bemærkning*

2.21 **pålægger** sin formand at oversende denne udtalelse til Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremlæggelse af et forslag til direktiv og to forslag til henstillinger, der skal lette tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på videnskabelig forskning i Det Europæiske Fællesskab«

(2005/C 71/02)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremlæggelse af et forslag til direktiv og to forslag til henstillinger, der skal lette tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på videnskabelig forskning i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2004) 178 endelig – 2004/0061 (CNS) – 2004/0062 (CNS) – 2004/0063 (CNS)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 29. juni 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 15. juni 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til sin udtalelse af 16. maj 2002 om *indvandringspolitik*: »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en indvandringspolitik i EU« (KOM(2001) 672 endelig), og om *asylpolitik*: »Forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere og statsløse som flygtninge, eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse« (KOM(2001) 510 endelig - 2001/0207 (CNS)) (CdR 93/2002 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 20. november 2002 om »Grønbog om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold« (KOM(2002) 175 endelig) (CdR 242/2002 fin) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 13.

under henvisning til sin udtalelse af 20. november 2002 om »Kommissionens ændrede forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring« (KOM(2002) 225 endelig – 1999/0258 (CNS)) (CdR 243/2002 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 9. april 2003 om »Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsskatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste« (KOM(2002) 548 endelig – 2002/0242 CNS) (CdR 2/2003 fin) ⁽⁴⁾

under henvisning til sin udtalelse om »Forslag til Rådets Beslutning om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010« (KOM(2004) 102 endelig – 2004/0032 (CNS)) (CdR 80/2004 fin) vedtaget den 17. juni 2004.

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 168/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 17. september 2004 med **Gustav Skuthälla**, kommunaldirektør i Närpes (FI/ELDR), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

Udarbejdelse af fælles regler for tredjelandsskatsborgeres indrejse og ophold med henblik på videnskabelig forskning i EU vil være en fordel for såvel indvandrerne som for deres oprindelsesland og værtsland; hensigten er at fremme såvel tredjelandsskatsborgeres indrejse og ophold i forbindelse med videnskabelig forskning som mobiliteten i EU;

EU vil få brug for yderligere 700.000 forskere frem til 2010 for at kunne opfylde det mål om at bruge 3 % af medlemsstaternes BNP på forskning og teknologisk udvikling inden slutningen af årtiet, som blev fastsat på Det Europæiske Råds møde i Barcelona. Dette behov skal opfyldes ved hjælp af en række konvergerende foranstaltninger, f.eks. ved at gøre de videnskabelige uddannelser mere tiltrækkende for de unge, forbedre forskernes karrieremuligheder inden for EU og øge mulighederne for uddannelse og mobilitet. Det vil dog næppe være muligt at finde et så stort antal forskere inden for EU, og der må derfor også træffes foranstaltninger, som gør det muligt at tiltrække flere forskere fra tredjelande;

dette direktivforslag supplerer på udmærket vis de forslag, der vedrører indvandring med henblik på beskæftigelse og familiesammenføring, og forslaget om betingelserne for tredjelandsskatsborgeres indrejse med henblik på studier, faglig uddannelse og volontørtjeneste, og udgør således et led i arbejdet med at skabe fælles regler og en samlet retlig ramme;

det europæiske forskningsrum har været omdrejningspunktet for EU's forskningspolitik og udgør hovedhjørnestenen for EU's nye strategiske mål for de kommende ti år, nemlig at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden. For at nå dette mål kræves der en overordnet strategi, som forbereder overgangen til en økonomi og et samfund, der er videnbaseret –

på sin 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004 (mødet den 17. november) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV OM EN SÆRLIG INDREJSEPROCEDURE FOR TREDJELANDSSKATSBORGERE MED HENBLIK PÅ VIDENSKABELIG FORSKNING

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalgets vurdering af direktivforslaget

REGIONSUDVALGET

1.1 støtter Kommissionens forslag til direktiv med de ændringer, der foreslås i det følgende;

⁽³⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT C 244 af 10.10.2003, s. 5.

1.2 understreger betydningen af, at der ud over foranstaltningerne for tredjelandsskatsborgeres indrejse i forskningsøjemed vedtages supplerende foranstaltninger, der bidrager til at nå målet om investering af 3 % af medlemsstaternes BNP i forskning før 2010. Man bør f.eks. stimulere de unges interesse for videnskabelige karrierer, øge mulighederne for uddannelse og mobilitet inden for forskning og forbedre karrieremulighederne for forskere i EU (betragtning 4);

1.3 understreger, at gennemførelsen af direktivet ikke bør føre til hjerneflugt fra de nyindustrialiserede lande og udviklingslandene. Med henblik på en samlet migrationspolitik skal der som led i partnerskabet med hjemlandene træffes ledsageforanstaltninger, som i disse tilfælde letter forskernes tilbagevenden til hjemlandene og fremmer deres mobilitet. Regionsudvalget fremhæver betydningen af at følge Rådets opfordring af 19. maj 2003 om at fremlægge konkrete forslag i 2004 (betragtning 6);

1.4 finder det formålstjenligt, at der ud over opholdstilladelsen ikke kræves en arbejdstilladelse i forbindelse med forskeres indrejse og ophold. Dog er de traditionelle indrejsemuligheder, udover de foranstaltninger, som direktivet foreskriver, af betydning for bl.a. ph.d.-studerende, der udfører forskning med status som studerende, da de er udelukket fra direktivets anvendelsesområde (betragtning 7);

1.5 bifalder forslaget, som tildeler forskningsorganisationerne en central rolle i indrejseproceduren. Det er imidlertid i denne forbindelse af væsentlig betydning, at ansvars- og opgavefordelingen mellem forskningsorganisationen og myndighederne er entydig, bl.a. for at undgå unødige overlapninger og mislykkede bureaukratiske løsninger. Regionsudvalget peger på, at det af hensyn til retssikkerheden er vigtigt at udarbejde klare bestemmelser om de respektive parter kompetencer. Samarbejdet mellem forskningsorganisationer og myndigheder bør heller ikke få negative konsekvenser for myndighedernes lovsikrede ret til at varetage overvågnings- og kontrolopgaver (betragtning 8);

1.6 hæfter sig ved modtagelsesaftalens afgørende betydning i indrejseproceduren. I modtagelsesaftalen forpligter forskeren sig til at gennemføre det aktuelle forskningsprojekt, og forskningsorganisationen forpligter sig til at tage imod forskeren, såfremt denne har opholdstilladelse. Eftersom modtagelsesaftalen er en betingelse for forskeres indrejse og ophold, skal den omfatte alle oplysninger, der er relevante for en vurdering af sagen. Også oplysningerne om forskningsprojektet bør være detaljerede, så forskningsorganisationen, og i undtagelsestilfælde den kompetente myndighed, kan foretage en vurdering. Regionsudvalget mener, at direktivet tager hensyn til disse aspekter på en hensigtsmæssig måde (betragtning 9);

1.7 konstaterer, at forskningsorganisationens omfattende økonomiske ansvar for udgifter, som forskeren eventuelt pådrager sig under opholdet i medlemsstaten, kan medføre en ændring i praksis for indrejse og ophold. Udvalget understreger, hvor vigtigt det er præcist at definere de udgiftsposter, som indgår i forskernes opholds-, sundheds- og hjemrejseomkostninger, samt tidspunktet, fra hvilket det økonomiske ansvar begynder (betragtning 10);

1.8 synes, at definitionen af »forsker« er hensigtsmæssig; en bred fortolkning af begrebet muliggør en ekstensiv anvendelse af direktivet. Det kræves f.eks. ikke, at den pågældende har fungeret som forsker i sit hjemland. Formålet med indrejsen og opholdet skal dog være at gennemføre et forskningsprojekt, og det er desuden i den forbindelse tilladt at undervise på en højere læreanstalt (betragtning 11);

1.9 konstaterer, at begrebet »forskningsorganisation« er udmærket defineret. For at nå målet om at investere 3 % af BNP i forskning bør også private institutioner og virksomheder

inddrages i definitionen. Det er vigtigt, at organisationen udfører forskning, og at den er godkendt af den medlemsstat, forskningen udøves i (artikel 2);

1.10 understreger betydningen af, at der tages hensyn til de regionale og lokale myndigheders synspunkter i forbindelse med forhåndsgodkendelsen af en forskningsorganisation, som ønsker at tage imod en forsker fra et tredjeland (artikel 4);

1.11 bifalder medlemsstaternes mulighed for at tilbagekalde eller nægte at forlænge godkendelsen af en forskningsorganisation. Det kan ske, hvis forskningsorganisationen ikke længere opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 2-7, og hvis forskeren ikke opfylder betingelserne i artikel 5 og 6, samt hvis forskningsorganisationen har indgået en modtagelsesaftale med en tredjelandstatsborger, over for hvem medlemsstaten har anvendt artikel 8, stk. 1. Regionsudvalget mener, at sanktionsmuligheden øger tilbøjeligheden til nøje at overholde direktivets bestemmelser og dermed får en forebyggende funktion (artikel 4);

1.12 fremhæver, hvor vigtigt det er, at forskere med opholdstilladelse og gyldige rejsedokumenter i hånden har mulighed for at gennemføre en del af deres forskningsprojekt i en anden medlemsstat, forudsat at det ikke forstyrrer den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Det kan være nødvendigt at indgå en ny modtagelsesaftale, afhængigt af den tid, det tager at gennemføre denne del af forskningsprojektet. På grundlag af denne modtagelsesaftale modtager forskeren en opholdstilladelse fra den anden medlemsstat. Regionsudvalget konstaterer, at det er hensigtsmæssigt at lette og øge mobiliteten i EU, da det menes at forbedre konkurrenceevnen på internationalt plan (artikel 13);

1.13 mener, at den kompetente myndigheds pligt til at meddele sin afgørelse om tilladelse til indrejse eller forlængelse af en opholdstilladelse inden for 30 dage efter datoen for indgivelsen af ansøgningen er nødvendig for at garantere en hurtig procedure. Udvalget påpeger desuden, at der af hensyn til retssikkerheden bør tilstræbes ensartethed og forudsigelighed i myndighedsudøvelsen, når det skal afgøres, om en ansøgning skal betragtes som kompliceret, da den foreskrevne tidsfrist så kan forlænges (artikel 15).

Forslag til Rådets henstilling om lettelse af tredjelandstatsborgeres indrejse i Det Europæiske Fællesskab med henblik på forskning

REGIONSUDVALGET

1.14 mener, at de foranstaltninger, der nævnes i henstillingen, opfylder en vigtig funktion i forbindelse med en gradvis tilpasning til de forpligtelser og regler, som direktivets gennemførelse vil medføre;

1.15 noterer sig f.eks. henstillingen om at fritage forskere fra kravet om arbejdstilladelse eller at fastsætte, at de automatisk tildeles en sådan tilladelse, hvilket kunne bidrage til at forkorte behandlingstiden. I betragtning af det langsigtede og antalsmæssigt store behov for forskere i EU er det også velbegrundet, at der kun tildeles arbejds- og opholdstilladelse med tidsbegrænsning, hvis dette er nødvendigt af hensyn til behovene i forskernes hjemland (punkt 1, litra a) og c) samt punkt 2, litra b));

1.16 fremhæver betydningen af at inddrage forskningsorganisationerne i indrejseproceduren for forskere på et tidligt tidspunkt med henblik på at skabe gensidig tillid og et optimalt samarbejde mellem forskningsorganerne og de kompetente myndigheder (punkt 2, litra c));

1.17 støtter henstillingen om at lette familiesammenføring i de tilfælde, hvor den ifølge direktivet om ret til familiesammenføring ikke er obligatorisk, ved bl.a. at gøre det muligt at indgive ansøgning om familiesammenføring efter ankomsten til en medlemsstat. Regionsudvalget fremhæver desuden betydningen af at behandle familiemedlemmers ansøgninger om indrejse og ophold inden for en kort tidsfrist. Problemer, som i forbindelse med indrejse og ophold kan tænkes at ramme forskeres familiemedlemmer, kan udgøre en hindring for, at

forskerne begiver sig til medlemsstaterne (punkt 3, litra a), litra b) og litra d)).

Forslag til Rådets henstilling om lettelse af medlemsstaternes udstedelse af ensartede visa til kortvarigt ophold for forskere fra tredjelande, som rejser inden for Det Europæiske Fællesskab med henblik på videnskabelig forskning

1.18 Regionsudvalget understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne i vidt omfang udnytter muligheden for at udstede visa til flere ind- og udrejser. Af konkurrencemæssige årsager bør der desuden tages hensyn til forskningsarbejdets varighed ved fastlæggelsen af gyldighedsperioden for disse visa. Sådanne pragmatiske løsninger vil formentlig kunne tiltrække flere forskere på internationalt plan i en global konkurrencesituation (henstilling nr. 2).

1.19 Regionsudvalget understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne overholder de principper, som er fastlagt i henstillingen, med henblik på at fremme mobiliteten for forskere, som ofte rejser for en kortere periode. Det kan derfor med rette antages, at forskere, som rejser til EU, er bona fide-personer. Dette vil tillige indvirke på deres forpligtelse til at fremvise dokumentation i forbindelse med ansøgning om visa (henstilling nr. 3).

2. Regionsudvalgets henstillinger (ændringsforslag)

Henstilling nr. 1 vedrørende direktivforslaget

Betragtning 8 (side 24 i den svenske version)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Den særlige procedure for forskere hviler på samarbejdet mellem forskningsorganisationerne og medlemsstaternes indvandringsmyndigheder, idet forskningsorganisationerne tildeles en central rolle i indrejseproceduren med henblik på at lette og fremskynde tredjelandforskernes indrejse og ophold i Fællesskabet, samtidig med at medlemsstaternes udlændingepolitiske prerogativer bevares.	Den særlige procedure for forskere hviler på samarbejdet mellem forskningsorganisationerne og medlemsstaternes indvandringsmyndigheder, idet forskningsorganisationerne tildeles en central rolle i indrejseproceduren med henblik på at lette og fremskynde tredjelandforskernes indrejse og ophold i Fællesskabet, samtidig med at medlemsstaternes bevarer deres prerogativer i spørgsmål vedrørende politiets og de øvrige myndigheders udlændingekontrol. udlændingepolitiske prerogativer bevares.

Begrundelse

Inddragelsen af forskningsorganisationerne bør ikke fratage myndighederne deres ret til at udføre opgaver, som knytter sig til udlændingekontrollen. Eftersom disse opgaver ikke kun påhviler politiet, er det nødvendigt også at nævne andre myndigheders overvågningsaktiviteter på udlændingeområdet. Det bør ikke være nødvendigt at udarbejde en udtømmende liste over disse myndigheder i EU.

Henstilling nr. 2 vedrørende direktivforslaget
Artikel 4, stk. 1 (side 27 i den svenske version)

Kommissions forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Enhver forskningsorganisation, som ønsker at tage imod en forsker efter den indrejseprocedure, som er omhandlet i dette direktiv, skal på forhånd være godkendt til det formål af den medlemsstat, på hvis område den er beliggende.	Enhver forskningsorganisation, som ønsker at tage imod en forsker efter den indrejseprocedure, som er omhandlet i dette direktiv, skal på forhånd være godkendt til det formål af den medlemsstat, på hvis område den er beliggende. Der bør i denne godkendelsesproces tages hensyn til lokale og regionale aspekter, når der tilstræbes en hensigtsmæssig geografisk placering af sådanne forskningsorganisationer.

Begrundelse

Det er nødvendigt med denne tilføjelse for at understrege vigtigheden af, at der i den overordnede vurdering af de faktorer, som spiller en vigtig rolle i beslutningsprocessen, også tages hensyn til lokale og regionale synspunkter.

Henstilling nr. 3 vedrørende direktivforslaget
Artikel 15, stk. 2 (side 32 i den svenske version)

Kommissions forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Enhver afgørelse om nægtelse, ændring, nægtelse af forlængelse eller inddragelse af en opholdstilladelse skal begrundes behørigt. I meddelelsen angives eventuelle klagemuligheder og fristen for indgivelse af klage.	Enhver afgørelse om nægtelse, ændring, nægtelse af forlængelse eller inddragelse af en opholdstilladelse skal begrundes behørigt. I meddelelsen angives eventuelle klagemuligheder og fristen for indgivelse af klage. Afgørelsen skal indeholde information om klageproceduren, herunder oplysninger om, hvad klageskriftet skal indeholde, og hvilke bilag der skal vedlægges, fristen for indgivelse af klage og klageinstans.

Begrundelse

Af hensyn til retsbeskyttelsen bør det tydeligt fremgå af enhver afgørelse, som vedrører en persons rettigheder og forpligtelser, hvordan denne person kan få prøvet afgørelsen.

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgte udtalelse om »Lokalt og regionalt selvstyre i Rusland og udvikling af samarbejdet mellem EU og Rusland«

(2005/C 71/03)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til præsidiets beslutning af 19. marts 2004, om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, at afgive initiativudtalelse om »Lokalt og regionalt selvstyre i Rusland og udvikling af samarbejdet mellem EU og Rusland« og henviser det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til udtalelse fra præsidenten for Den Russiske Føderation, Vladimir Putin, da han talte ved det årlige møde for de føderale tjenestemænd i Rusland med højtstående repræsentanter for erhvervslivet og de lokale myndigheder den 1. juli 2004, som lægger et grundlag for udviklingen af en løbende dialog mellem de lokale og regionale myndigheder i Rusland og de lokale og regionale myndigheder i Den Europæiske Union,

under henvisning til topmødet mellem EU og Rusland den 21. maj 2004,

under henvisning til protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen, som blev underskrevet af EU og Rusland den 27. april 2004, om at udstrække aftalen til at omfatte de 10 nye medlemsstater pr. 1. maj 2004,

under henvisning til meddelelse af 10. februar 2004 (KOM(2004) 106 endelig), i hvilken Kommissionen foreslår foranstaltninger til forbedring af effektiviteten i relationerne EU/Rusland,

under henvisning til Europa-Parlamentets betænkning (A5-0053/2004 endelig) af 2. februar 2004 med forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om forbindelserne mellem EU og Rusland,

under henvisning til topmødet i Rom i november 2003,

under henvisning til dets udtalelse om Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006) (KOM(2003) 343 endelig), vedtaget den 9. oktober 2003 (CdR 102/2003 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til føderal lov nr. 131-FZ af 6. oktober 2003 om de generelle principper for organiseringen af det lokale selvstyre i Den Russiske Føderation og implementeringen af disse,

under henvisning til etableringen af de fire fælles rum EU/Rusland som aftalt på topmødet i Skt. Petersborg i juni 2003,

under henvisning til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Det strategiske partnerskab mellem Den Europæiske Union og Rusland: De næste skridt« af 20. marts 2002 (CES 354/2002),

under henvisning til Hensigtserklæring om samarbejde mellem Den Russiske Føderations Føderale Forsamlings Føderationsråd og Regionsudvalget for Den Europæiske Union af 30. marts 2001,

under henvisning til den fælles strategi EU-Rusland af 1999, som etablerede grundlaget for EU's forbindelser med Rusland,

under henvisning til det europæiske charter om lokalt selvstyre, som blev ratificeret af Den Russiske Føderation i 1997,

under henvisning til partnerskabs- og samarbejdsaftalen (PCA) mellem EU og Rusland af 1997,

under henvisning til den konstruktive præsentation ved Alexander Sonal, leder af departementet for internationale relationer i Kaliningrads (regionale) Duma, og den efterfølgende debat i Regionsudvalgets Underudvalg for Forbindelser Udadtil på dets møde den 5. september 2003,

under henvisning til den konstruktive præsentation ved Alexander Viktorovich USS, President of Parliament of Krasnoyarsk Territory, Member of the Governing Council of Interregional Association »Siberian Accord«, og den efterfølgende debat i Regionsudvalgets Underudvalg for Forbindelser Udadtil på dets møde den 17. september 2004,

⁽¹⁾ EUT C 23 af 27.1.2004, s. 27.

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 105/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 17. september 2004 med Lars Abel, amtsrådsmedlem, Københavns Amt (DK/PPE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Regionsudvalget er af den opfattelse, at stærke regionale og lokale myndigheder forudsætter, at princippet om demokratisk legitimitet og ansvarlighed tilgodeses.

Regionsudvalget opfordrer derfor kraftigt myndighederne i alle EU-landene til at udvikle og udbrede princippet om lokalt selvstyre i overensstemmelse med det europæiske charter om lokalt selvstyre af 15. oktober 1985 og at undgå begrænsninger i borgernes direkte deltagelse på lokalt og regionalt plan.

- 2) Ved EU's udvidelse er den fælles grænse med Rusland blevet forlænget betydeligt. EU bør sikre gode forbindelser til Rusland, som er den største nabo. EU bør derfor bakke op om udviklingen af gode styreformer i Rusland, ikke kun på nationalt niveau, men også på regionalt og lokalt niveau. Det er i EU's interesse at arbejde for et åbent, stabilt og demokratisk Rusland, der kan fungere som en strategisk partner og forsvare de fælles værdier, fortsætte reformarbejdet, føre forpligtelser ud i livet og sammen med EU spille en konstruktiv rolle i forhold til NIS-landene.
- 3) Et ægte partnerskab bør tage udgangspunkt i en strategi og en dagsorden af praktisk relevans som konkretisering af politiske erklæringer. Det er nødvendigt med praktiske og konkrete foranstaltninger for at kunne imødegå de ændringer og nye udfordringer, som er forbundet med den nye udvidede Europæiske Union og forholdet til Rusland.

På lokalt og regionalt niveau er det vigtigt at sikre vækst som grundlag for den fremtidige velfærd og tilpasse udviklingen til de forskellige vilkår på decentralt niveau. Uddannelse, miljø, transport, erhvervsfremme via privat-offentligt samarbejde, sociale ydelser og sundhed er vigtige komponenter i den regionale udvikling, som skal bidrage til væksten i Rusland og EU og styrke samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder.

- 4) EU bør også være særlig opmærksom på de områder i Den Nordlige Dimension, hvor der især er behov for udvikling og vækst, som f.eks. Nordvest-Rusland, herunder Kaliningrad-regionen, og Ruslands arktiske områder. Det er vigtigt at sætte fokus på de svære klimaforhold, som har indflydelse på erhvervsudvikling, uddannelse, sundhed og miljø.
- 5) Det er vigtigt at pointere, at Regionsudvalget vil fokusere på de indsatsområder, som ligger under regionale og lokale myndigheders kompetencer. De nationale myndigheder beskæftiger sig med overordnede spørgsmål, som vedrører hele samfundet, mens de regionale og lokale myndigheder sætter fokus på de områder, som har betydning for dele af samfundet tæt på borgernes hverdag.
- 6) Regionsudvalgets aktive involvering skal fokusere på praktiske spørgsmål, som kan løses i konkret samarbejde mellem lokale og regionale parter i EU og Rusland. Ved at udvikle samarbejdet på lokalt og regionalt niveau kan EU bidrage til en øget og nødvendig diversificering af Ruslands økonomi, som er forudsætningen for at kunne tiltrække flere direkte udenlandske investeringer med henblik på at forny realkapitalen og forny infrastrukturen. Regionsudvalget henviser til, at Kommissionen i sin analyse (KOM(2004) 106 endelig af 10.2.2004) påpeger, at der stadig skal gøres en stor indsats for at reformere bureaukratiet, finanssektoren, boligsektoren, de kommunale tjenester, sundhed og uddannelse. Ved at fremskynde de nødvendige strukturelle, sociale og institutionelle reformer i Rusland kan der ske en forbedring af investerings- og erhvervsklimaet, og produktiviteten i produktionssektoren kan øges.
- 7) Gennem et tæt samarbejde på projektniveau kan EU yde et bidrag til en afbalanceret gennemførelse af reformen af forvaltningen og den offentlige tjeneste, både på føderalt og regionalt niveau. EU kan ligeledes på projektniveau medvirke til at styrke den menneskelige kapital gennem forbedringer inden for specifikke sektorområder. EU skal fortsætte med at fremme de mellemfolkelige kontakter på græsrodsniveau, herunder partnerskaber på uddannelsesområdet -

på sin 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004 (mødet den 17. november) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1 **konstaterer** med baggrund i konklusionerne fra mødet i Det Permanente Partnerskabs Råd i april 2004, at Partnerskabs- og Samarbejdsaftalen (PCA) fortsat udgør et vigtigt og stabilt grundlag for udviklingen af samarbejdet mellem EU og Rusland. Aftalen fastlægger rammerne for det bilaterale samarbejde og etablerer de mest nødvendige institutioner for diskussion og beslutning om fælles anliggender på alle niveauer samt for udveksling af information og konfliktløsning,

1.2 **er indstillet på** på en konstruktiv måde at bidrage til arbejdet med at skabe og udvikle de fire rum, som de blev defineret ved topmødet i Skt. Petersborg i maj 2003: et fælles økonomisk rum, et fælles rum for frihed, sikkerhed og retssikkerhed, et fælles rum for samarbejde om ekstern sikkerhed og et fælles rum for forskning og uddannelse, herunder kultur,

1.3 **finder**, at mange elementer i de fire rum naturligt involverer lokale og regionale myndigheder. Opfordrer til, at Regionsudvalget involveres direkte i arbejdet med at udvikle de fælles rum på områder, som ligger inden for Regionsudvalgets kompetence, og områder, som administreres efter den åbne koordinations metode,

1.4 **bifalder**, at hensigtserklæringen mellem Regionsudvalget og Rusland har blotlagt specifikke sektorområder for samarbejdet på lokalt og regionalt niveau,

1.5 **ser frem til**, at den føderale lovgivningsreform om lokale og regionale myndigheders kompetence i Rusland træder i kraft i 2006, og forventer, at det vil blive et positivt fremskridt for de decentrale myndigheders samarbejdsmuligheder i EU og Rusland, især gennem en præcisering af kompetenceområder inden for grænseoverskridende samarbejde; ud fra den udveksling af oplysninger, der i øjeblikket foregår mellem Europarådet og Rusland, nærer Regionsudvalget fuld tillid til, at principperne i chartret om lokalt selvstyre vil blive overholdt også i forbindelse med de nylige lovforslag i Rusland;

1.6 **bifalder** vigtigheden af samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i Rusland og EU, hvilket sætter fokus på mulighederne for at løse fælles problemer på decentralt niveau tæt på borgerne,

1.7 **mener**, at udveksling af informationer og best-practice på lokalt og regionalt niveau fremmer demokratiet og den socio-økonomiske udvikling,

1.8 **konstaterer med tilfredshed**, at positive resultater fra projekter mellem lokale og regionale myndigheder i EU og Rusland øger ønsket om godt samarbejde,

1.9 **understreger**, at konceptet om fælles ejerskab i projekter er en vigtig og nødvendig forudsætning for bæredygtigt samarbejde imellem de decentrale myndigheder.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

2.1 *Lokale og regionale overordnede prioriteringer og beslutningsprocesser*

2.1.1 **opfordrer til**, at EU og Rusland decentralt samarbejder på områder af fælles interesse. Med udgangspunkt i hensigtserklæringen mellem Regionsudvalget og Rusland er samarbejdsområderne mangeartede – kultur, socialvæsen, regional økonomi, miljø, transport, landbrug, forskning og erhvervsfremme kunne være forslag til konkrete tiltag, som samlet set udgør en væsentlig del af de decentrale myndigheders ansvar for den lokale og regionale udvikling,

2.1.2 **mener**, at sundhed og i høj grad folkesundhed er et væsentligt element for et samfunds vækspotentiale og dermed en vigtig sektorkompetence for de lokale og regionale myndigheder. Sundhed er ikke direkte nævnt i hensigtserklæringen, men har relation til socialområdet og påvirker direkte eller indirekte andre sektorområder, hvilket gør det til en vigtig grundsten for andre sektorer og er med til at skabe og opretholde stabilitet i et samfund,

2.1.3 **ser gerne**, at Regionsudvalget med praktisk støtte af Europa-Kommissionen og under respekt af Partnerskabs- og Samarbejdsaftalen (PCA) mellem EU og Rusland i samarbejde med repræsentanter for lokale og regionale myndigheder i Rusland udarbejder et nyt værktøj i form af en standardaftale i form af et Memorandum of Understanding (MoU) med tilhørende guidelines, som kan udgøre grundlaget for konkrete samarbejdsaftaler mellem lokale og regionale myndigheder i EU's medlemsstater og tilsvarende myndigheder i hele Rusland. De lokale og regionale myndigheder i EU og Rusland stilles herigennem interessante og motiverende perspektiver i udsigt, hvilket vil kunne styrke en vigtig bottom-up proces og fjerne bureaukratiske barrierer,

2.1.4 **anmoder om**, at de decentrale myndigheder i EU og Rusland går sammen i konkrete samarbejder, projekter og partnerskaber om indsatsområderne, som tager udgangspunkt i samarbejdsområderne i hensigtserklæringen mellem Regionsudvalget og Rusland. Listen af samarbejdsområder er ikke udtømmende, men kan suppleres i henhold til forhandlinger de enkelte russiske og europæiske kommuner og regioner imellem,

2.1.5 **foreslår**, at alle aftaler bør indeholde klare mål, retningslinier for udarbejdelse af handlings- og tidsplaner, principper for finansiering samt regler og tidsfrister for evaluering af aftalegrundlaget,

2.1.6 **går ind for** at fremme udvekslingen af informationer og best-practice resultater på indsatsområderne til gavn for hele samfundet; Regionsudvalgets RELEX underudvalg ser gerne regelmæssige drøftelser om Rusland for at få en status på samarbejdet og forholdet mellem EU og Rusland med vægt på de kompetence områder, der ligger i de lokale og regionale myndigheder regi,

2.1.7 **ser gerne** etableringen af et permanent forum for regionale og lokale politikere fra EU og Rusland til drøftelse af fælles interesser, såsom perspektiverne for EU's nye naboskabspolitik på lokalt og regionalt plan, og konkrete tiltag for de decentrale niveauer med henblik på at fremlægge forslag til Kommissionen og Ruslands regering til fremtidigt øget samarbejde EU og Rusland imellem; henviser til de gode erfaringer fra det i 1997 mellem EU og Rusland etablerede industrielle »Round Table«,

2.1.8 **finder**, at udveksling af erfaringer og information mellem Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg kan bidrage til en bedre forståelse mellem EU og Rusland på områder af fælles interesse samt øge muligheden for konkrete tiltag i forhold til Rusland eventuelt i form af workshops, seminarer, møder og konferencer, da begge parter ønsker at bidrage til et øget samarbejde mellem EU og Rusland,

2.2 Tværregionalt samarbejde - nu og i fremtiden

2.2.1 **påpeger** vigtigheden af den første fase i det nye naboskabsprogram, som efter planen skal gennemføres fra 2004 til 2006, og som forhåbentlig viser sig at være vejen frem til et bedre og mere strømlinet grænseoverskridende samarbejde for EU og Rusland med konkrete resultater; anerkender således det nye TACIS Regional Cooperation Indicative Programme og National Indicative Programme for Russia, som i større enkeltheder gør rede for EU's tilgang og fokuserer på mål og prioriteter for perioden 2004-2006,

2.2.2 **ser gerne** et nyt fælles naboskabs- og partnerskabsinstrument fra 2007 til 2013 med henblik på et kontinuerligt tværregionalt samarbejde mellem EU og grænsetilstødende eksterne parter med fælles ansøgningsfrister, procedurer og afrapportering,

2.2.3 **slår til lyd for**, at Rusland bidrager og deltager i et fælles finansieringsinstrument, som tager udgangspunkt i fælles initiativer og ejerskab, således at både EU og Rusland ser en værdi i et øget samarbejde,

2.2.4 **understreger** vigtigheden af twinning konceptet på lokalt og regionalt niveau til udveksling af erfaringer inden for specifikke indsatsområder,

2.2.5 **peger på** værdien af at initiere og udvikle samarbejdet især inden for kultur- og uddannelsesområdet, som i særlig

grad baserer sig på befolkningernes lokale og regionale aktiviteter, traditioner og kulturelle særpræg,

2.3 Den nordlige dimension i EU og Rusland – Kaliningrad og regionerne i det nordvestlige Rusland og polarcirkelområdet

2.3.1 **understreger**, at de russiske regioner, som grænser direkte op til EU, i første række direkte påvirkes af de internationale relationer mellem EU og Rusland; Nordvest-Rusland udgør således sammen med Kaliningrad en integreret del af EU's Nordlige Dimension,

2.3.2 **påpeger** vigtigheden af Den Nordlige Dimensions anden handlingsplan, hvor alle parter med interesse i Den Nordlige Dimension har mulighed for at indgå i konkrete projekter, samarbejder samt udvekslinger af best-practice på specifikke områder omtalt i handlingsplanen. Det er yderligere vigtigt at stille finansiering til rådighed til implementeringen af handlingsplanens konkrete indhold på en let tilgængelig måde, hvis Den Nordlige Dimension som én region, geografisk set, skal kunne udvikle sig samfundsøkonomisk til gavn for hele EU,

2.3.3 **henleder opmærksomheden** på den status, Kaliningrad-regionen har med en speciel økonomisk zone, og påpeger samtidig muligheden for et grænseoverskridende samarbejde med de lande, som grænser umiddelbart op til Kaliningrad, og som derfor deler de udfordringer og muligheder, som regionen har,

2.3.4 **ser gerne**, at der bliver taget behørigt hensyn til projekter mellem Kaliningrad og EU i forbindelse med finansielle løsninger vedrørende handlingsplanen for Den Nordlige Dimension med henblik på at skabe grundlag for grænseoverskridende teknisk samarbejde på lokalt og regionalt niveau,

2.3.5 **foreslår**, at EU og Rusland sætter fokus på de svært tilgængelige geografiske områder inden for Den Nordlige Dimension, som har et barsk klima og dermed til tider er svært stillet inden for udvikling og bæredygtigt miljø, erhvervsfremme, social service, sundhed og uddannelsesområdet grundet hårdt vejr, store strækninger med ringe infrastruktur og mindre befolkningsgrupper, jf. konceptet for The Arctic Window, samt relationerne imellem de 16 lande og regioner i Vest-Nordens arktiske og semi-arktiske områder omkring Polarcirklen,

2.3.6 **erindrer om**, at Regionsudvalget finder det naturligt at kunne indtage en central rolle i forbindelse med etableringen af et samlende, koordinerende rådgivende organ, som omfatter lokale og regionale repræsentanter fra hele Den Nordlige Dimensions område.

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

BILAG

Hensigtserklæring**om samarbejde mellem Den Russiske Føderations Føderale Forsamlings Føderationsråd og Regionsudvalget for Den Europæiske Union**

Med sigte på en styrkelse af relationerne mellem Den Russiske Føderations Føderale Forsamlings Føderationsråd og Regionsudvalget for Den Europæiske Union hilser vi deres formænds vilje til at udvikle dialogen for at fremme udvekslingen af information på det lokale og regionale område velkommen.

På vegne af Det Russiske Føderationsråd og Regionsudvalget for Den Europæiske Union erkender vi, at globaliseringsprocessen har skabt en verden, der er mere og mere åben og tilgængelig for alle.

Vi er bevidste om betydningen af et indgående kendskab til vor respektive karakteristika og særegenhed og anerkender således vigtigheden og nødvendigheden af gode relationer mellem Det Russiske Føderationsråd og Regionsudvalget for Den Europæiske Union.

I denne ånd hilser vi en bred informationsudveksling velkommen med henblik på at sikre, at borgerne i højere grad inddrages i beslutningsprocessen på regionalt og lokalt niveau. Det er vigtigt at uddybe kendskabet til hinanden.

Vi udtrykker vor fælles vilje til at fremme udviklingen af relationerne på følgende højtprioriterede områder:

- kultur
- samfundsliv
- regionaløkonomi
- miljø
- udvikling af landdistrikter og byer
- lokal og regional transport
- landbrug
- forskning
- uddannelse af ledere.

Vi forpligter os til at styrke forbindelserne mellem Regionsudvalget for Den Europæiske Union og Det Russiske Føderationsråd med henblik på en tilnærmelse mellem borgerne i Den Europæiske Union og i Den Russiske Føderation.

Moskva, den 30. marts 2001

Regionsudvalget for Den Europæiske Union

Jos CHABERT

Formand

Det Russiske Føderationsråd

Jegor STROJEV

Formand

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »EU-aktionsplan for økologiske fødevarer og økologisk landbrug«

(2005/C 71/04)

REGIONSUDVALGET HAR –

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om »EU-aktionsplan for økologiske fødevarer og økologisk landbrug« (KOM (2004) 415 endelig), og bilaget, arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene »European Action Plan for Organic Food and Farming«, SEK(2004) 739,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 5. juli 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 27. januar 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾ og ændringerne heraf,

under henvisning til Kommissionens forslag til Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), KOM(2004) 490 endelig - 2004/0161 (CNS),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet: *Midtvejsrevision af den fælles landbrugspolitik* KOM(2002) 394 endelig – CdR 188/2002 fin ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: *Mod et bæredygtigt landbrug* KOM(1999) 22 endelig - CdR 183/99 fin ⁽³⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 251/2004 rev. 1), som blev vedtaget den 20. september 2004 af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling med **Jyrki Myllyvirta**, borgmester i S:t Michel (FI/PPE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Økologiske fødevarer og økologisk landbrug har voksende betydning i bestræbelserne på at tilpasse landbrugsproduktionen til markedskravene, tage hensyn til EU-borgernes ønsker om særligt høje standarder hvad angår beskyttelse af miljøet, naturressourcerne og dyrevelfærd samt at styrke en bæredygtig udvikling i Europa;
- 2) Kommissionen har i sin meddelelse korrekt understreget, at det økologiske landbrug har en samfundsmæssig dobbeltrolle: dels producerer det, drevet af markedets efterspørgsel, fødevarer og andre landbrugsprodukter på en miljøvenlig og sikker måde, som tilgodeser forbrugernes ønsker, dels skaber det offentlige goder ved især at fremme bæredygtig udvikling, miljøbeskyttelse og dyrevelfærd;
- 3) der bør lægges særlig vægt på at beskytte den økologiske landbrugsproduktions vilkår i Fællesskabets forskellige regioner med deres forskellige vilkår. Normerne for økologisk landbrugsproduktion bør være pålidelige, harmoniserede, klare og i overensstemmelse med den økologiske produktions principper, men samtidig bør man sørge for, at de også fremover skaber gode forudsætninger for produktion og forædling inden for hele Fællesskabets område under dets forskellige naturforhold og markedsvilkår –

på sin 57. plenarforsamling af 17.-18. november 2004 i Bruxelles, mødet den 17. november, enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

⁽¹⁾ EFT L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 73, 26.3.2003, s. 25.

⁽³⁾ EFT C 156, 6.6.2000, s. 40.

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1. konstaterer, at meddelelsen er et positivt og velkomment skridt mod anerkendelse af den økologiske landbrugsproduktions værdi og forbedring af dens forudsætninger i EU;

1.2. er yderst tilfreds med, at meddelelsen er blevet forberedt grundigt og i tæt samarbejde med forskellige myndigheder;

1.3. understreger, at den økologiske produktion har betydelige regionale og lokale virkninger, og at den på lokalt og regionalt niveau er vigtig for gennemførelsen af meddelelsens målsætninger;

1.4. synes, at meddelelsen er meget generel, og at nogle af dens målsætninger er beskedne, for hvis der skal opnås betydelige miljøvirkninger, skal den økologiske landbrugsproduktions andel øges.

Markedets funktion

REGIONSUDVALGET

1.5. understreger, at det er vigtigt at forbedre salgsfremstød og øge forbrugernes økologiske bevidsthed, og kræver, at også Fællesskabet deltager i finansieringen af kampagner på dette område. En styrkelse af den økologiske bevidsthed er et led i en bredere informations- og oplysningsvirksomhed, der skal gøre borgerne langt mere bevidste om principperne for bæredygtig udvikling. Kampagnerne bør finansieres på en sådan måde, at også små producenter og SMV'er inden for fødevarerområdet kan deltage i dem;

1.6. forholder sig positivt til forslagene om at gøre større brug af EU-logoet, foreløbigt parallelt med nationale og regionale logoer. Kriterierne for anvendelsen af EU's logo er nødt til at være ensartede og pålidelige, både i forbindelse med produkter fra EU og fra tredjelande. EU-logoet bør kunne suppleres med en oplysning om produkternes regionale oprindelse;

1.7. er bevidst om, at harmonisering af de økologiske normer spiller en central rolle, hvis de salgsfremmende aktiviteter i Fællesskabet skal lykkes, og tilslutter sig meddelelsens forskellige forslag på dette punkt. Meddelelsens forslag om at supplere normerne (f.eks. fødevarerforædling, dyrevelfærd, miljønormer) og fastlægge fælles standarder for nye produktgrupper (økologisk vin, akvakultur) bør støttes;

1.8. understreger, at man er nødt til at harmonisere normerne for at sikre produkternes frie bevægelighed på det

indre marked. Hvis man fjerner kunstige handelshindringer, øges balancen mellem efterspørgsel og udbud. På den ene side er der for øjeblikket flere forskellige markedsområder, hvor problemerne med at få adgang til råvarer forhindrer en udvidelse af aktiviteterne, på den anden side er det vigtigt for mere perifere, tyndt befolkede produktionsområder, at produkterne uhindret kan markedsføres i regioner med større efterspørgsel;

1.9. er enig i, at man for at overvåge markedsudviklingen er nødt til at udvikle statistikker over økologiske produkter.

Den internationale handels perspektiv

REGIONSUDVALGET

1.10. påpeger ligesom meddelelsen, at der er god grund til at fjerne hindringerne for den internationale handel med økologiske produkter. Fri handel garanterer tilstrækkelig adgang til regioner, hvis eget udbud ikke er tilstrækkeligt, og styrker også anvendelsen af miljøvenlige dyrkningsmetoder uden for Fællesskabet. International handel er vigtig, så man kan opnå en økonomisk fornuftig udvidelse af aktiviteterne. Samtidig er der grund til at understrege, at principperne for bæredygtig udvikling, der er udgangspunktet for økologisk landbrug, er basis for en styrkelse af den lokale og regionale produktion og omsætning. Som forudsætning for optagelse af tredjelande på ligestillingslisten skal ikke blot de nødvendige økologiske produktionsforskrifter være opfyldt, men også de øvrige EU-fødevarerproduktionsstandarder.

Den fælles landbrugspolitik

REGIONSUDVALGET

1.11. finder, at indsatsen for at fremme økologisk landbrug bør være mere synlig både i Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters landbrugspolitik. Bevillinger på EU- og nationalt niveau til at støtte en mere miljøvenlig landbrugsproduktion bør i højere grad komme den økologiske landbrugsproduktion til gavn. Hvis man skal styrke de positive miljøvirkninger, bør den økologiske produktion også være et profitabelt alternativ for landbrugere i mere gunstige regioner med såkaldt intensivt landbrug;

1.12. understreger, at man i stedet for regional specialisering bør støtte løsninger, som fører til bedre integration af økologisk plante- og husdyrproduktion. Samtidig bør man udrede, hvordan man kan forbedre den økologiske husdyrproduktions forudsætninger;

1.13. støtter, at man i overensstemmelse med meddelelsens forslag bistår de nationale beslutningstagere, så de kan udnytte de forskellige støtteformer i videst muligt omfang. Ifølge forskningsundersøgelser har de økologiske producenter i landdistrikterne ofte flere indkomstkilder og er aktive i de enkelte landdistrikters aktørnetværk. For at bevare landdistrikternes variation og livskraft er det vigtigt, at en større andel af bevillingerne i programmerne til landdistriktudvikling afsættes til økologisk produktion;

1.14. støtter meddelelsens synspunkt om, at produkter, der er mærket som indeholdende genmodificerede organismer (GMO), ikke må mærkes som økologiske produkter, og at tærsklerne for utilsigtet forekomst af GMO i økologiske produkter skal svare til de generelle mærkningstærskler. De generelle tærskler for såsæd, som endnu ikke er fastlagt, bør fastsættes til et niveau, som også kan anvendes i den økologiske produktion;

1.15. finder det vigtigt, at man på længere sigt fastlægger metoder til at indregne fødevarereproduktionens miljøomkostninger i produkternes pris, så miljøvenlige, lokalt producerede produkters stilling på markedet styrkes.

Undersøgelse

REGIONSUDVALGET

1.16. understreger, at der er brug for forskning til at løse problemerne i forbindelse med markedsføringen af økologiske og miljøvenlige produkter i en sektor, der er i sin indledende udviklingsfase. Forskning, der tager udgangspunkt i den økologiske produktion, bør finansieres særskilt i henhold til dens relative betydning og udviklingsmål, både nationalt og i EU-støttede programmer;

1.17. ønsker at styrke arbejdsvilkårene for de regionale forsknings- og uddannelsesinstitutioner samt rådgivende organisationer, der ser på den økologiske produktions udfordringer. Deres arbejde fremmer udviklingen af landdistrikterne. De økologiske aktører er oftest små producenter eller producentorganisationer, som ikke selv har nok ressourcer til at styre en så kompleks helhed.

Overvågning og kontrol

REGIONSUDVALGET

1.18. påskønner, at der i handlingsplanen er blevet lagt stor vægt på overvågning, kontrol og behovet for at udvikle normerne på dette område. De er vigtige, fordi de skaber grundlaget for den økologiske produktions pålidelighed. Når samfundet støtter den økologiske produktion, og forbrugerne betaler en ekstrapris for produkterne, bør der være sikkerhed for, at produkterne inden for hele Fællesskabets territorium opfylder de økologiske krav;

1.19. bemærker, at et tungt kontrolsystem udgør en stor omkostningsfaktor for især små økologiske producenter. Man bør derfor forbedre kontrollen ved at anvende overvågningssystemer, der bygger på risikoanalyser. På grund af det økologiske landbrugs almennyttige karakter bør udgifterne til overvågning delvist dækkes af offentlige midler, og man bør især sørge for, at udgifterne til overvågning ikke forhindrer iværksættelse af produktion.

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1. kræver, at man ved gennemførelsen af handlingsplanen for økologiske fødevarer og økologisk landbrug lægger særlig vægt på at sikre forudsætningerne for driften inden for hele Fællesskabets territorium, og at man gennemfører handlingsplanen i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder;

2.2. anser det for nødvendigt, at gennemførelsen af fællesskabsforanstaltningerne koordineres med de nationale og regionale foranstaltninger, samt at Kommissionen overvåger gennemførelsen af handlingsplanen uden at påføre medlemsstaterne yderligere økonomiske eller administrative byrder og evt. udarbejder nye forslag;

2.3. tilskynder medlemsstaterne til at fremme salgsfremstød af lokale og regionale økologiske produkter gennem foranstaltninger til udvikling af landdistrikter;

2.4. tilskynder offentlige og offentligt finansierede aktører som f.eks. de regionale og lokale myndigheder til at anbefale økologiske produkter i bl.a. skoler, børnepassningsordninger og andre institutioner.

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Grønbog om offentlig-private partnerskaber og fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner«

(2005/C 71/05)

REGIONSUDVALGET HAR –

under henvisning til Kommissionens grøn bog om offentlig-private partnerskaber og fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner (KOM(2004) 327 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. april 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om dets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 26. maj 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik,

under henvisning til dets udtalelse om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter og Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning samt transport (KOM(2000) 275 endelig – 2000/0115 (COD) og KOM(2000) 276 endelig – 2000/0117 (COD) – CdR 312/2000 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til dets udtalelse om grønbogen om forsyningspligtigheder i Europa (KOM(2003) 270 endelig - CdR 149/2003 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til dets udtalelse om Midtvejsevalueringen af Lissabon-strategien; Kommissionens meddelelse: Skærpet gennemførelse af den europæiske beskæftigelsesstrategi; Forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker; Henstilling med henblik på Rådets henstilling om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2004) 239 endelig – CdR 152/2004 fin),

under henvisning til Forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 239/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik den 4. oktober 2004 med Catarina Segersten-Larsson, formand for Landstingsstyrelsen i Värmland (SE/PPE), som ordfører –

på sin 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004 (mødet den 17. november) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1 **hilser** Kommissionens grøn bog om offentlig-private partnerskaber og fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner velkommen, eftersom samarbejde mellem kommuner/regioner og det private erhvervsliv har fået stadig større betydning inden for Unionen. Spørgsmål som vækst, udjævning og konkurrence kan relateres til et af Lissabon-strategiens vigtigste elementer, nemlig at forbedre forudsætningerne for et velfungerende indre marked. Udvalget ønsker samtidigt at gøre opmærksom på de store forskelle, der gør sig gældende mellem medlemsstaterne og mellem forskellige aktivitetsområder, når det gælder samarbejdsformer og disses omfang;

1.2 **konstaterer**, at Grønbogen ikke indeholder konkrete forslag. Derimod har den til formål at beskrive rækkevidden af de fællesskabsbestemmelser, der finder anvendelse i forbindelse med udvælgelsen af en privat partner samt i den efterfølgende fase, for således at afdække eventuelle tvivlsspørgsmål og analysere, om de rammebestemmelser, der findes på fællesskabsplan, er velegnede i forhold til de specifikke problemstillinger og karakteristika, der gælder for offentlig-private partnerskaber. I

grønbogen stilles der også en række spørgsmål, hvis besvarelse forventes at få stor betydning for Kommissionens videre arbejde;

1.3 **finder**, at offentlig-private partnerskaber ikke kan betragtes udelukkende som et teknisk og lovgivningsmæssigt spørgsmål, men at perspektivet må udvides, så det også belyses ud fra et politisk synspunkt;

1.4 **ønsker**, at alle spørgsmål i tilknytning til partnerskab, kontrakter og almennyttige tjenesteydelser behandles ud fra et helhedsperspektiv;

1.5 **finder**, at de lokale og regionale myndigheder, som er tættest på borgerne, er bedst egnede til at bedømme, om givne opgaver skal løses i eget regi, skal udliciteres eller skal udføres i en anden form for samarbejde med andre. Udvalget ønsker at understrege de politiske forsamlingers særdeles vigtige rolle i forbindelse med vurderingen af, hvem der skal udføre de offentligt finansierede opgaver;

1.6 **finder**, at det som regel også er de lokale og regionale myndigheder, der er bedst egnede til at afgøre, hvordan tjenesteydelserne skal finansieres;

⁽¹⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 73 af 23.3.2004, s. 7.

1.7 **understreger**, at kommuner og regioner har flere forskellige roller, idet de ud over at organisere, styre og kontrollere også udfører opgaver i eget regi (in-house);

1.8 **betrakter** ikke partnerskaber som en mirakelløsning, men finder, at det må vurderes fra tilfælde til tilfælde, om det er en fordel at etablere partnerskab med den private sektor;

1.9 **tilslutter sig** grønbogens konstatering, at den offentlige partner skal have mulighed for at definere såvel de almennyttige mål, der skal nås, som de tilbudte tjenesters kvalitet og prispolitikken og for at kontrollere, at de opstillede målsætninger realiseres.

Det offentlig-private partnerskabs udvikling

REGIONSUDVALGET

1.10 **konstaterer**, at begrebet partnerskab nu opfattes betydeligt bredere, end det oprindeligt var tilfældet;

1.11 **foreslår**, at offentlig-private partnerskaber fremover gøres til genstand for en klarere definition, der indebærer langvarige relationer, fælles risiko og stort økonomisk omfang;

1.12 **finder** det derfor særdeles vigtigt, at begrebet offentlig-private partnerskaber defineres bedre, så man kan få en relevant diskussion om en eventuel fortsat indsats inden for Fællesskabet;

1.13 **har bemærket**, at partnerskab/samarbejde for det meste opfattes som andet og mere end bare partnerskab mellem det offentlige og det private. Kommuner og regionale myndigheder samarbejder også med mange andre aktører, såsom andre kommunale og regionale myndigheder, universiteter, faglige organisationer, religiøse samfund, foreningslivet, interesseorganisationer, ideelle organisationer og privatpersoner. Det må antages, at også disse samarbejdspartnere får stadig større betydning i fremtiden;

1.14 **konstaterer**, at traditionelle kontrakter, hvor parterne tilstræber større samarbejde og fælles ansvar, undertiden også kaldes partnerskaber, offentlig-private partnerskaber eller »aftalemæssige offentlig-private partnerskaber«;

1.15 **finder**, at et udviklet samarbejde er vigtigt også i forbindelse med traditionelle kontrakter, ikke mindst i gennemførelsesfasen;

1.16 **konstaterer**, at det i forbindelse med partnerskaber med delt ansvar eller »institutionelle offentlig-private partnerskaber« alligevel ofte er den offentlige myndighed, der i sidste instans har ansvaret. Gevinsten er øget ansvar fra privat side, delt finansiering, nye ideer, andre arbejdsmetoder og langvarige relationer;

1.17 **understreger**, at de offentlige myndigheder allerede foretager omfattende kontrol med levering af tjenesteydelser af

almindelig økonomisk interesse, også når der er tale om partnerskaber. Man må ikke glemme, at de økonomiske og politiske beslutninger er underlagt en flerleddet demokratisk afstemningsprocedure og dermed en forudgående kontrol, også af deres egne kontrolorganer, hvilket sikrer en kvalificeret offentlighed i beslutningsprocessen.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **understreger**, at EF-traktatens principper om bl.a. indsigt, ligebehandling, proportionalitet og gensidig anerkendelse skal lægges til grund for alle former for partnerskaber;

2.2 **finder**, at der i den nuværende situation ikke bør gennemføres nogen fællesskabslovgivning om partnerskab, eftersom partnerskabsbegrebet ikke er defineret klart. Udvalget finder endvidere, at offentlig-privat partnerskab ikke kan integreres i Fællesskabets direktiver om offentlige kontrakter, da de ikke i tilstrækkelig grad tilskynder til initiativ, risikovilje og fleksibilitet. Lovgivningen er ikke tilstrækkelig fleksibel, idet der i forbindelse med partnerskab ikke er tale om en traditionel leverandør, men om en mere aktiv rolle som partner. Kommissionen har ganske vist til dels taget hensyn til Regionsudvalgets tidligere udtalelser, men ikke i fornødent omfang;

2.3 **understreger**, at det er af stor betydning, at de lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i forbindelse med definition, organisation, finansiering og overvågning af almennyttige tjenesteydelser;

2.4 **mener**, at de offentlige myndigheder i forbindelse med forpligtelsen til at sikre adgangen til almennyttige tjenesteydelser frit bør kunne vælge mellem og eksperimentere med forskellige modeller, så længe principperne om bl.a. indsigt, ligebehandling, proportionalitet og gensidig anerkendelse efterleves;

2.5 **finder**, at det også er de lokale og regionale myndigheder, der bedst kan tage stilling til tjenesteydelsernes art, virksomhedsform og kvalitet, eftersom de er tættest på borgerne. Endvidere sikrer de demokratiske spilleregler, som de offentlige myndigheder er underlagt ved denne form for beslutningstagning, en kvalificeret kontrol og gennemsigtighed;

2.6 **finder det vigtigt** på ny at understrege, at disse myndigheder selv skal kunne afgøre, om de ønsker at levere tjenesteydelserne i eget regi, at udlicitere dem eller at levere dem i samarbejde med andre parter;

2.7 **finder det vigtigt**, at de lokale og regionale myndigheder har mulighed for individuelt og fleksibelt at udvikle forskellige former for samarbejde;

2.8 **understreger** behovet for at fokusere mere på borgerne, eftersom tjenesterne er til for borgerne;

2.9 **gav** i sin udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter« **udtryk for**, at offentlig-private partnerskabsprojekter skal være fleksible og alment tilgængelige. Det understregede også, at det er vigtigt med en udførlig dialog mellem ordregiver og leverandører under hele udbudsproceduren;

2.10 **understregede** i samme udtalelse, »at det bør gøres helt klart, at lokale og regionale myndigheders indkøb fra egne enheder falder uden for direktivernes anvendelsesområde og skal betragtes som inhouse-produktion«;

2.11 **bifalder** grønbogens konstatering: »Fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner er således neutral med hensyn til medlemsstaternes valg mellem selv at levere de offentlige tjenesteydelser eller at overdrage opgaven til tredjemand«;

2.12 **konstaterer**, at der i flere medlemsstater er en slags partnerskab under udvikling, som indebærer, at det er den enkelte borger, der afgør, hvem der skal levere tjenesteydelsen. Det offentlige får mere rollen som garant for et laveste kvalitetsniveau og for virksomhedernes seriøsitet. De nuværende udbudsregler tager ikke hensyn til disse forhold, hvor borgeren er en vigtig part, som selv har det afgørende ord om, hvem der skal levere tjenesteydelsen;

2.13 **kan** endnu ikke tage stilling til, om der skal indføres EF-lovgivning om tjenesteydelseskoncessioner, eftersom partnerskabsbegrebet ikke er defineret. Udvalget finder ikke, at tjenesteydelseskoncessioner bør integreres i Fællesskabets direktiver om offentlige kontrakter, da koncessioner kræver en mere fleksibel procedure end kontrakter;

2.14 **finder**, at den nuværende lovgivning om offentlige kontrakter stadig er kompliceret og savner tilskyndelser til fleksibilitet og innovative ideer;

2.15 **understreger**, at en virksomheds overgang fra den offentlige til den private sektor er et økonomisk-politisk valg, der udelukkende hører under medlemsstaternes kompetence;

2.16 **ønsker**, at der gøres erfaringer med konkurrenceprægede dialoger, før der træffes yderligere foranstaltninger.

Udvalget minder om, at det i sin udtalelse om direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter stillede sig skeptisk til den deri indeholdte udbudsform og i stedet gjorde sig til talsmand for udbud efter forhandling;

2.17 **ønsker**, at Kommissionen præciserer den retstilstand, der er gældende efter Teckal-dommen, idet den fortolkes forskelligt i medlemsstaterne. Udvalget finder, at en virksomhed, der drives som et udelukkende offentligt ejet selskab, ikke skal falde ind under Fællesskabets lovgivning om offentlige kontrakter, eftersom det offentlige udøver kontrol svarende til kontrollen med dets egne tjenestegrene, og hovedparten af aktiviteterne udføres sammen med de offentlige myndigheder, den ejes af;

2.18 **understreger**, at det er vigtigt, at der foreligger regional/lokal politisk konsensus, når der indgås langvarige aftaler;

2.19 **understreger**, at det er vigtigt, at der ikke udelukkende tages hensyn til konkurrenceaspektet, men også til de demokratiske aspekter, som skal afspejle borgernes krav;

2.20 **anmoder** om at få lejlighed til at udtale sig på ny, når partnerskabsbegrebet er blevet defineret;

2.21 **ønsker** til slut at rejse endnu en række spørgsmål:

- Hvordan værnes de demokratiske aspekter i forbindelse med partnerskaber og udbud?
- Hvilke muligheder har borgerne for at stille politikerne til ansvar?
- Hvilken økonomisk handlefrihed findes der i forbindelse med langvarige kontrakter?
- Hvordan sikres den politiske handlefrihed?
- Hvordan tackles ændrede behov og forudsætninger i forbindelse med langvarige kontrakter?
- Hvordan sikres borgerne indblik i, hvordan sagerne håndteres?
- Er myndighederne sikret mulighed for at kunne garantere borgerne aktiviteter af høj kvalitet?
- Hvordan påvirker strukturfondene udviklingen af offentlig-private partnerskaber?

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen om videnskab og teknologi: nøglen til Europas fremtid – Retningslinjer for EU's politik til støtte af forskning

(2005/C 71/06)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til *Meddelelse fra Kommissionen om videnskab og teknologi: nøglen til Europas fremtid – Retningslinjer for EU's politik til støtte af forskning* (KOM(2004) 353 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 17. juni 2004 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 5. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til beslutningen på Det Europæiske Råds møde i Lissabon om at vedtage princippet om det europæiske forskningsrum og dermed lægge grunden for en fælles videnskabs- og teknologipolitik i EU,

under henvisning til Det Europæiske Råds beslutning på mødet i Barcelona i marts 2002, hvor EU satte sig det som mål inden 2010 at øge den europæiske forskningsindsats til 3 % af EU's BNP,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om *Europa og grundforskningen* ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse ⁽²⁾ om *Universiteternes rolle i det europæiske videnssamfund* og Regionsudvalgets perspektivudtalelse om *Universiteternes rolle i den lokale og regionale udvikling i et videnbaseret Europa* (CdR 89/2003 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til rapporten fra et ekspertpanel under professor Ramon Marimons ledelse, *Evaluering af effektiviteten af det sjette rammeprogram nye instrumenter* (af 21. juni 2004),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 194/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 22. september 2004 med Jyrki Myllyvirta (borgmester i Mikkeli, FI/PPE) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Meddelelsens overordnede mål er helt afgørende for gennemførelsen af EU's Lissabon-strategi. At øge den europæiske forsknings- og udviklingsindsats til 3 % af EU's BNP, hvoraf 2/3 skal stamme fra private investeringer, og det hele anvendes til forskning og teknologisk udvikling, der fremmer et videnbaseret samfund og en videnbaseret økonomi i Europa, er et ambitiøst mål, som kun kan nås ved EU's og medlemsstaternes fælles engagement og samordnede indsats.
- 2) Meddelelsen opstiller 6 hovedmål for udvikling:
 - Oprettelse af europæiske ekspertisepoler gennem samarbejde mellem laboratorier
 - Iværksættelse af europæiske teknologiinitiativer
 - Fremme af kreativitet inden for grundforskning gennem konkurrence mellem forskerhold på europæisk plan
 - Europa skal i højere grad tiltrække de bedste forskere
 - Opbygning af forskningsinfrastruktur af europæisk interesse
 - Øget samordning af nationale forskningsprogrammer.

⁽¹⁾ KOM(2004) 9 endelig.

⁽²⁾ KOM(2003) 58 endelig.

⁽³⁾ EFT C 73 af 23.3.2004, s. 22.

Derudover foreslås der fremgangsmåder for at sikre:

- en mere effektiv forskning i hele EU, især i de nye medlemsstater,
- en EU-indsats, der er koncentreret om centrale temaer,
- større virkning med bedre midler.

- 3) De aktioner, der foreslås i meddelelsen, er ikke egentlige samhørighedsinstrumenter, men de vil uvægerligt få en positiv eller negativ indvirkning på samhørigheden. De videnbaserede industrier er drivkraften for udvikling af Europa som helhed. Det er fra et regionalpolitisk synspunkt meget mere effektivt at få disse kræfter til at fremme samhørighedsmål end at overlade det til en forskningspolitik, som fører til centralisering, der skal opvejes med øget regionalstøtte og tilskud -

på den 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004 (mødet den 18. november) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1 **hilser** Kommissionens meddelelse om *Videnskab og teknologi: nøglen til Europas fremtid – Retningslinjer for EU's politik til støtte af forskning* **velkommen** som et meget vigtigt udgangspunkt for at øge og forbedre EU-forskningen til gavn for hele Europa;

1.2 **er enig** med Kommissionen i, at videnskabelig forskning, teknologisk udvikling og innovation er af central betydning for en videnbaseret økonomi, en afgørende faktor for vækst, virksomheders konkurrenceevne og beskæftigelsen samt for forbedring af EU-borgernes livskvalitet;

1.3 **påpeger**, at de enkelte EU-regioners vækst og succes i stigende grad afhænger af fremskridt mht. en videnbaseret økonomi;

1.4 **mener**, at EU's forskningspolitiske indsats har været værdifuld og nødvendig, men at denne fremgangsmåde ikke længere kan opfylde nutidens behov;

1.5 **støtter** målet om at investere 3 % af EU's BNP i forskning og udvikling. Dette absolut nødvendige mål kan kun nås gennem et solidt engagement fra alle medlemsstaternes side. Kvantitativt kan betydningen af direkte forskningsstøtte fra EU kun blive marginal, men EU-foranstaltninger kan være et nødvendigt middel til at styrke engagementet og få maksimalt udbytte af investeringen;

1.6 **støtter** Kommissionens forslag om at fordoble EU's forskningsbudget for perioden 2007-2013. Det er i hele Europas interesse, at dette forslag gennemføres, også selvom andre dele af budgetplanerne for 2007-2013 ændres;

1.7 **understreger**, lige som Kommissionen, at de nye medlemslande med deres menneskelige og kulturelle ressourcer giver et yderligere incitament til at forbedre de forskningspolitiske foranstaltninger og ressourcer.

EUROPÆISK MERVÆRDI

REGIONSUDVALGET

1.8 **understreger**, at den europæiske merværdi på det forskningspolitiske område er indlysende. Det skyldes:

— muligheden for at opbygge den nødvendige kritiske masse på forskningsområder, hvor de enkelte lande er for små,

— muligheden for bedre at kunne tiltrække de ypperste videnskabsmænd og

— de højtuddannede forskeres og andre eksperters øgede mobilitet;

1.9 **mener**, at EU's finansiering af F&U, herunder det nye rammeprogram, skal være dynamisk og imødekommende over for erhvervslivets, videnskabens og samfundets behov, så forskningen koncentrerer sig om de områder, hvor indvirkningen på EU's vækst, virksomhedernes konkurrenceevne og beskæftigelsen er størst;

1.10 **påpeger**, at byer samt lokale og regionale myndigheder på mange måder kan bidrage til opnåelsen af europæisk merværdi. Dette indbefatter regionale innovationspolitikker, teknologicentre, »væksthuse«, videnskabsparker og risikovillig kapital, som alle nævnes i meddelelsen. I kraft af det tætte bånd til EU-borgerne spiller lokale og regionale myndigheder også en vigtig innovativ rolle, når det gælder spørgsmål som f.eks. bæredygtig udvikling i samfundet;

1.11 **bifalder** målet om at opbygge forskningsinfrastruktur af europæisk interesse;

1.12 **bifalder** målet om at gøre EU's forskningspolitik mere omkostningseffektiv;

1.13 **understreger**, at den kritiske masse afhænger af emnet, det tematiske område og deltagerne (jf. Marimon-rapporten). Ideen om at »én størrelse passer alle« bør ikke anvendes på alle tematiske områder og instrumenter;

1.14 **påpeger**, at man i forbindelse med forbedringen af de nationale programmer også skal tage hensyn til de regionale forskningsprogrammer og programmernes indvirkning på den regionale udvikling;

1.15 **påpeger**, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der udgør 99 % af alle erhvervsvirksomheder, skaffer flest arbejdspladser og er hovedaktører inden for innovation og regionaludvikling i Europa. EU's forskningspolitik er nødt til at inddrage SMV'er og deres F&U-behov i højere grad end hidtil;

1.16 **er enig i**, at forskere skal kunne udnytte EU's forskningspolitiske foranstaltninger fuldt ud – herunder muligheden for mindre projekter – afhængigt af deres interesser og behov, og **bifalder** forslaget om at skabe en mere åben mekanisme for finansiering af forskningsaktiviteter;

1.17 **ville ønske**, at forskere, der foreslår projekter på eget initiativ, i højere grad baserede sig på erhvervsvirksomheders F

1.18 **fremhæver**, at den lokale og regionale økonomiske udviklingspolitik og -strategier kan spille en positiv rolle. Sædvanligvis koordinerer byer, lokale myndigheder og regioner, i samarbejde med universiteterne og virksomhederne i deres opland, redskaberne til økonomisk udvikling på lokalt og regionalt plan samt hele innovationsinfrastrukturen;

1.19 **mener**, at Eureka-metoden er et godt eksempel på et videnskabeligt orienteret og ambitiøst forskningsnet, hvor adgangskravene ikke er højere, end at SMV'erne også kan deltage.

MANGFOLDIGHED OG GEOGRAFISK SPREDNING AF FORSKNINGEN

REGIONSUDVALGET

1.20 **påpeger**, at et af Europas vigtigste aktiver er, at en meget stor del af befolkningen har et højt uddannelsesniveau. Skal det udnyttes fuldt ud, må Europa råde over en vidt-rækkende uddannelses- og forskningsinfrastruktur;

1.21 **kræver** iværksættelse af effektive foranstaltninger, der gør også mindre institutioner og offentlige myndigheder i stand til at få gavn af EU's forskningspolitik. F&U-området er blevet bredspektret og foranderligt. Skellet mellem grundforskning og anvendt forskning er under udviskning. Ny viden kan produceres i institutioner af varierende størrelse og type. Selv mindre institutioner kan producere viden af international interesse på snævre fagområder, især hvis de samarbejder med højteknologiske virksomheder;

1.22 **understreger**, at mangfoldighed, autonomi og geografisk spredning af forskning er vigtige elementer, når det drejer sig om at øge dens regionale gennemslagskraft. Udvikling af byernes og de regionale myndigheders administrative strukturer er også en forudsætning for en vellykket spredning af innovationer fra forskning til erhvervsliv og offentlige organisationer. Dette er særlig vigtigt i de nye medlemsstater, hvor udvikling af decentraliserede administrative strukturer samt styrkelse af det lokale og regionale myndighedsniveau er nøglebetingelser for sikring af en bæredygtig udvikling på lokalt og regionalt niveau;

1.23 **minder om**, at systemerne i Europa er forskellige. Byer, lokale myndigheder og regioner spiller ofte en afgørende rolle i forbindelse med organisering og udvikling af højere uddannelse og forskning, og især med tilvejebringelse af et innovativt miljø, der kombinerer forskning, udvikling, »væksthuse« og erhvervsliv, så forskningsresultaterne fører til nye erhvervsaktiviteter, nye arbejdspladser og øget velfærd;

1.24 **mener**, at man bør etablere de »ekspertisepoler«, som foreslås i meddelelsen, men at det herunder også bør overvejes at inddrage mindre, højt specialiserede centre, der kan være afgørende for udviklingen af internationalt konkurrencedygtige virksomheder på snævre produktionsområder, og som kan danne udgangspunkt for fremkomsten af nye store virksomheder;

1.25 **mener**, at det samme gælder for teknologiplatforme. Det er nødvendigt at betragte platformene som et middel til at fremme forskellige højteknologiske virksomheder i forskellige dele af Europa;

1.26 **hilser** den kombinerede anvendelse af forskningsstøtte og strukturfondsmidler **velkommen**. De praktiske løsninger skal udvikles i de regioner, der falder ind under »konvergens-målet« og målet for »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«, med særlig vægt på de nye medlemsstater;

1.27 **anbefaler**, at »Marie Curie«-aktionerne, som skal gøre EU mere attraktiv for eliteforskere, videreføres og styrkes. Europæisk forskning bør kunne udnytte alt sit potentiale for at forbedre EU's konkurrenceevne: de unge, kvinderne, regionerne og fordelene ved øget samarbejde med lande uden for EU.

PÅ VEJ MOD DET SYVENDE RAMMEPROGRAM

REGIONSUDVALGET

1.28 **hilser det velkomment**, at Kommissionen i slutningen af sin meddelelse opfordrer de forskellige involverede parter, forskerne og brugerne af forskningen, til at deltage i den debat, der skal munde ud i formuleringen af det syvende rammeprogram for forskningen;

1.29 **understreger** desuden de forskellige parter positive rolle, især de lokale og regionale myndigheders rolle i det foreslåede europæiske forskningsråd. Hvad enten det europæiske forskningsråd bliver et EU-agentur eller får en anden opbygning, bør det udvikle tætte kontakter til de lokale og regionale forvaltninger og til Regionsudvalget. EU's F&U-budget bør forvaltes på grundlag af videnskabelig ekspertise, muligheden for kommerciel markedsføring af innovationer og evnen til at imødekomme samfundsmæssige behov. Regionsudvalget **finder det vigtigt**, at også europæiske regioner og forskere uden for de forskergrupper, der finansieres af det foreslåede europæiske forskningsråd, får del i forskningsresultaterne;

1.30 **støtter** den foreslåede rationalisering og samling af EU's aktioner til støtte for forskning i og for små og mellemstore virksomheder, til opbygning af risikovillig kapital, videnskabsparker, »væksthuse« og regionale innovationspolitikker,

samt teknologioverførsel og forvaltning af intellektuel ejendomsret og patenter. Dette forslag involverer mange generaldirektorater i Kommissionen og skal forberedes i fællesskab – det er af afgørende betydning, at Regionsudvalget knyttes tæt til dette samarbejde.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **anbefaler**, at princippet om at fremme en afbalanceret udvikling af de europæiske regioner inddrages i gennemførelsen af EU's forskningspolitik;

2.2 **understreger**, at styrkelse af forskning og udvikling bør indgå i udarbejdelsen af nye strukturfondsprogrammer;

2.3 **understreger**, at den »menneskelige dimension« og de samfundsmæssige behov bør indarbejdes i det nye støtteprogram;

2.4 **fremhæver** betydningen af forsknings- og innovationsinfrastruktur, forskningscentre, teknologiparker og ekspertise-poler, også i mindre målestok, da de spiller en hovedrolle i forskernes uddannelse og i opbygningen af menneskelige ressourcer på lokalt plan, men også til gavn for hele regionen;

2.5 **anbefaler**, at EU afsætter flere midler til forskning i iværksætteri, regionale innovationsprocesser og markedsføring af forskningsresultater med henblik på at udvikle instrumenter til styrkelse af en videnbaseret økonomi i forskellige dele af Unionen.

Bruxelles, den 18. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen

- »Fortsat integrering af det europæiske jernbanesystem - Den tredje jernbanepakke«
- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner«
- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om certificering af togpersonale, der fremfører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet«
- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om internationale jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser«
- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om erstatning ved manglende overholdelse af kontraktlige kvalitetskrav i forbindelse med jernbanefragt«

(2005/C 71/07)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Kommissionens meddelelser - Fortsat integrering af det europæiske jernbanesystem: Den tredje jernbanepakke, KOM(2004) 140 endelig, »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner«, KOM(2004) 139 endelig - 2004/0047 (COD), »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om certificering af togpersonale, der fremfører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet« KOM(2004) 142 endelig - 2004/0048 (COD), »Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om internationale jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser« KOM(2004) 143 endelig - 2004/0049 (COD) og »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om erstatning ved manglende overholdelse af kontraktlige kvalitetskrav i forbindelse med jernbanefragt« KOM(2004) 144 endelig - 2004/0050 (COD),

under henvisning til Rådets beslutning af 28. april 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 71 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 19. juni 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til udtalelsen om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog« (KOM(1999) 617 endelig - 1999/0252 COD) (CdR 94/2001 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelsen om Kommissionens meddelelse om »Mod et integreret europæisk jernbanesystem« - (KOM(2002) 18 endelig - den anden jernbanepakke (CdR 97/2002 fin) ⁽²⁾),

under henvisning til udtalelsen om hvidbogen om »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 - De svære valg« (KOM(2001) 370 endelig) (CdR 54/2001 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelsen om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer - Marco Polo (KOM(2002) 54 endelig - 2002/0038 COD) (CdR 103/2002 fin) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EFT C 317 af 6.11.2000, s. 22.

⁽²⁾ EFT C 66 af 19.3.2003, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 15.

under henvisning til udtalelsen om »Transeuropæiske transportnet og -korridorer som løftestang for væksten og instrument til fremme af europæisk samhørighed« og om Kommissionens meddelelse om »Udvikling af et transportnet for Euro-middelhavsområdet« (KOM(2003) 376 endelig) (CdR 291/2003 fin) ⁽⁵⁾,

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 161/2004 rev. 2) vedtaget af Underudvalget for Territorial Samhørighed den 24. september 2004 (Ordfører: **Bernard Soulage** – FR/PSE, næstformand for regionalrådet i Rhône-Alpes),

og ud fra følgende **betragtninger**:

- 1) Udviklingen af personbefordring og godstransport med jernbane er dels en forudsætning for den europæiske integration, dels en vigtig kilde til økonomisk vækst;
- 2) En løsning med kontrolleret liberalisering af jernbanetransporten kan blive en yderligere fordel i gennemførelsen af denne udviklingsmålsætning, især på internationalt plan;
- 3) I enhver bestræbelse på at integrere og liberalisere sektoren skal der tages hensyn til tre perspektiver: servicekvalitet, sikkerheden for mennesker og varer samt rettighederne for brugere og dårligt stillede egne -

på den 57. plenarforsamling den 17. og 18. november 2004 (mødet den 17. november) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger

Mod oprettelsen af et indre marked for jernbanetjenester

Regionsudvalget godkender i princippet de fremsatte forslag, men en hel del punkter vedrørende de berørte medlemsstater og lokale og regionale myndigheders interventionsformer samt omfanget, rækkevidden og arten af Kommissionens forordning bør dog præciseres. Regionsudvalget ønsker at sikre, at reformen af jernbanesektoren gennemføres på en sådan måde, at jernbanetjenesterne forbedres, jernbanetransportens konkurrencedygtighed styrkes i forhold til andre transportformer og jernbanegodsoperatørernes fornødne økonomiske levedygtighed sikres.

REGIONSUDVALGET

1.1 **bifalder** de bestræbelser, der er gjort for at fremme og gennemføre et integreret europæisk jernbanenet, som er en nødvendig forudsætning for igen at skabe dynamik i en transportform, som man ikke kan komme udenom, hvis det skal lykkes at skabe en bæredygtig transportpolitik i EU, således som det foreskrives i hvidbogen;

1.2 **bifalder** generelt Kommissionens bestræbelser på at fremme oprettelsen af et virkeligt indre marked for jernbanetjenester både for jernbanepassagerer og for jernbanefragt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets afgørelser; De fremsatte forslag i den tredje jernbanepakke skal sikre en bedre servicekvalitet inden for jernbanefragten og gradvist liberalisere personbefordringen i hele EU med afsæt i den internationale personbefordring;

1.3 **konstater**, at hvad angår international personbefordring med jernbane, er udviklingen af højhastighedstjenester, der

forbinder regionerne - med bæredygtig udvikling for øje - et initiativ, der bør fremmes, men dette skal gøres inden for rammerne af en ordning, der integrerer forbindelserne mellem områderne ved hjælp af et regionalt kvalitetsstilbud, der baseres på tidsplanen for forbindelserne;

1.4 **ønsker** at fremme udviklingen af de grænseoverskridende tjenester, der udgør et ganske betydeligt marked for pendlere. Indgåelsen af aftaler mellem de berørte regioner bør fremmes for at garantere et højt kvalitets- og rentabilitetsniveau for de pågældende tjenester;

1.5 **går ligeledes ind for** hensynet til den fysiske planlægning og den lige adgang til forskellige områder. På det punkt ønsker Regionsudvalget, at alle nødvendige bestemmelser vedtages for at sikre, at fremkomsten af nye jernbaneoperatører ikke resulterer i opgivelsen af urentable jernbanetjenester, der i dag har fået rodfæste i kraft af mekanismerne for afgiftsudjævning;

Der kan peges på to risikoområder:

— Perifere og isolerede regioner, der kan risikere at ligge i god afstand fra de nye forbindelser, hvis operatøren er ene om at formulere en definition af de internationale forbindelsers karakteristika. På tilsvarende vis kan visse tværregionale ruter, der ikke er dækket af kontrakter om offentlig service, blive destabiliseret af internationale forbindelser, der er baseret på de mest trafikerede og dermed mest rentable stationer.

— Betingelserne for anvendelsen af beskyttelsesklausulen for forbindelser (navnlig regionale forbindelser), der er dækket af en kontrakt om offentlig service;

⁽⁵⁾ EFT C 109 af 30.4.2004, s. 10.

1.6 **minder om**, at spørgsmålet om jernbanetransportens sikkerhed er vigtig, som beskrevet i begrundelsen, og lavprisselskaberne bør ikke oprettes på bekostning af passagerernes sikkerhedskrav (uddannelse af lokomotivførere, licenser, nedslidt rullende materiel og vedligeholdelsesregler). Det har især betydning for tilladelsen af cabotagekørsel, der medfører en blandet jernbanetransport, navnlig på de regionale forbindelser, der i kontrakterne om offentlig service oftest får pålagt skrappe sikkerhedskrav. Samtidig fører tilladelsen til cabotagekørsel til en de facto liberalisering af jernbanetransportmarkedet på visse nationale strækninger, og det er vigtigt at sikre, at åbningen for konkurrence ikke svækker den økonomiske levedygtighed for de nationale forbindelser, der ikke er dækket af kontrakter om offentlig service;

1.7 **bekræfter**, at det går ind for en evaluering af reformerne i jernbanesektoren for at sikre, at de rent faktisk medvirker til bedre tjenesteydelser (udbudsniveau, kvalitet, sikkerhed, pris). I den henseende sætter Regionsudvalget spørgsmålstegn ved relevansen af den fastsatte tidsplan, der ikke giver plads til de nødvendige evalueringer af tidligere reformer.

Certificering af togpersonale på jernbanenet i Fællesskabet

REGIONSUDVALGET

1.8 **godkender** Kommissionens initiativ om at indføre et todelt system til certificering af lokomotivførere, nemlig 1) et EU-certifikat, der gælder i hele EU og som udstedes af den nationale myndighed eller en af denne bemyndiget instans og tilhører lokomotivføreren, og 2) en harmoniseret supplerende attest, der rummer de særlige krav vedrørende den togforbindelse, den enkelte lokomotivfører har tilladelse til at køre på, som har begrænset gyldighed og som udstedes af den ansættende jernbanevirksomhed;

1.9 **konstaterer**, at denne ordning er blevet drøftet af parterne (Community of European Railways og European Transport Workers' Federation) og sikrer fri bevægelighed for arbejdstagerne i Fællesskabet;

1.10 **bekræfter**, at definitionen af skrappe sikkerhedsregler er absolut nødvendig, når der stræbes efter en interoperabilitet mellem jernbanenet. Den foreslåede harmonisering er nødvendig i lyset af de store forskelle, der eksisterer mellem de nationale lovgivninger vedrørende certificeringen af lokomotivførere. Den periodiske kontrol og evaluering af lokomotivføreres fysiske og mentale egnethed samt tilsynet med deres kvalifikationsniveau og elementære kendskab til et fælles sprog er vigtige forudsætninger for et højt niveau af jernbanesikkerhed;

1.11 **godkender** en gradvis indførelse af de nye bestemmelser, der i første omgang kun skal gælde for lokomotivførere på internationale forbindelser, men som siden efter en evaluering skal gælde samtlige lokomotivførere.

Rettigheder og forpligtelser for internationale jernbanepassagerer

REGIONSUDVALGET

1.12 **ser positivt på** Kommissionens forslag om at regulere de internationale jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, således som det er sket inden for luftfartssektoren, hvilket vil fremme en sund konkurrence mellem de forskellige transportformer;

1.13 **ser gerne**, at det foreslåede foranstaltninger udvides til at omfatte de interne cabotagetjenester i medlemsstaterne, som er blevet skabt inden for rammerne af den nuværende lovgivning;

1.14 **bemærker**, at inddragelsen af repræsentanterne for brugerne og for de lokale myndigheder i de procedurer, der kan forventes at blive iværksat, forsat er langt fra tilstrækkelig.

Kompensation i tilfælde af manglende overholdelse af kvalitetskravene til jernbanegodstjenester

REGIONSUDVALGET

1.15 **konstaterer**, at jernbanegodstransportens markedssandel er faldet, men at kundernes forventninger om højere kvalitet, mere punktuelle leverancer osv., er steget;

1.16 **mener**, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger, der sigter mod at forbedre kvaliteten af de tjenester, der leveres af jernbaneselskaberne, da jernbanegodstransportens tilbagegang ellers vil fortsætte;

1.17 **noterer sig** Kommissionens bestræbelser på at bidrage til en stigende markedssandel for jernbanefragt under fortsat vanskelige omstændigheder. En forbedring af operatørernes servicekvalitet er et afgørende middel til at vinde kundernes loyalitet og tiltrække nye kunder;

1.18 **sætter spørgsmålstegn ved**, om Kommissionen bør regulere denne sektor, da operatørerne har indgået kontraktlige forhold med deres kunder, i hvilke kvalitetskrav udgør en del af de forhandlede kontraktvilkår. Der er en risiko for, at reguleringen kan have en modsatrettet effekt, navnlig hvis kvalitetskravene medfører højere serviceudgifter, mens der i vejtransportsektoren forsat frit kan fastsættes gensidigt godkendte krav. Spørgsmålet er særligt ømtåleligt for jernbaneoperatørerne i de nye medlemsstater, særligt hvis Kommissionen ikke regulerer kvalitetskravene efter samme standard for alle transportformer.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **anmoder om**, at tidsplanen ændres, så der bliver tid til at foretage de fornødne vurderinger af de foregående reformer, og så de nye reformer kan tage højde for den udvikling, som reformerne har gjort nødvendig i lande, der for nylig er tiltrådt EU, og i de fjerntliggende regioner;

2.2 **ser gerne**, at definitionen af »international forbindelse« præciseres gennem et krav om, at der skal være terminaler i mindst én større by i de lande, der berøres af en international forbindelse. Definitionen af »international personbefordring« i direktivforslagets artikel 1 [KOM(2004) 139 endelig] begrænser sig til et eneste kriterium, nemlig at »hver enkelt togvogn passerer mindst én grænse«. Denne enkle definition kan dog give anledning til afvigende adfærd (»gratister«), da det vil være tilstrækkeligt kun at betjene den første jernbanestation på den anden side af grænsen for at få status af international forbindelse, selvom næsten hele omsætningen realiseres inden for landets grænser. En sådan praksis kan medføre en de facto åbning af det nationale marked i det pågældende land;

2.3 **efterlyser** en præcision af medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders rolle i definitionen af de internationale forbindelsers karakteristika (antal forbindelser, antal stop, hyppighed, regelmæssighed, tariffer for de nationale ruter);

2.4 **foreslår**, at det i direktivforslaget præciseres nærmere, at cabotagekørsel kan begrænses både af den lokale eller regionale myndighed, der fungerer som organiserende myndighed for den rute, for hvilken der er indgået kontrakt om offentlig tjeneste, og af den regulerende myndighed, der henvises til i artikel 30 i direktiv 2001/14/EF;

2.5 **anbefaler**, at betingelserne for driften af de internationale tjenester fastlægges på baggrund af de planlagte tjenesters

karakter. Betingelserne for forbindelsernes levedygtighed, deres tariffer og serviceniveau afhænger af forbindelsernes type. Det er derfor vanskeligt på forhånd at indføre ens regler for grænseoverskridende forbindelser mellem to naboregioner, en højhastighedsforbindelse af typen London-Marseille, nattoget mellem Hamburg og Zürich eller en årstidsbestemt forbindelse mellem Paris og Venedig;

2.6 **foreslår**, at der henvises til den betydning, liberaliseringen af jernbanemarkedet har for de internationale busruter, særligt hvad angår den frie prisfastsættelse på disse ruter (har disse virksomheder ligeledes ret til national cabotagekørsel?);

2.7 **insisterer** på, at det er vigtigt at præcisere betingelserne for, hvornår de nye internationale jernbanetjenester kan eller ikke kan fastsætte deres tariffer, navnlig for cabotagekørselskunder, for ikke at fordreje konkurrencevilkårene for de nationale operatører, når disse ikke har ret til frit at fastsætte deres tariffer;

2.8 **foreslår**, at der fastsættes en driftsperiode for de nye tjenester, som er i harmoni med afkastningsgraden. For at undgå udbudssvingninger på området er det vigtigt at yde de forskellige berørte parter garanti;

2.9 **forlanger**, at der i den harmoniserede supplerende attest kræves et godt kendskab til sproget i alle de lande, der gennemkøres;

2.10 **insisterer** på, at kravene til jernbanesektoren, herunder togforsinkelser, svarer til de krav, der gælder for luftfartssektoren (godtgørelsesperiode og -sats);

2.11 **minder om**, at stadig flere lokale og regionale myndigheder er berørte af disse spørgsmål, og at det derfor er afgørende, at de lokale og regionale repræsentanter inddrages i alle de stats- og EU-organer, som har ansvaret for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om e-sundhed – bedre sundhedspleje for de europæiske borgere: En handlingsplan for et europæisk e-sundhedsområde

(2005/C 71/08)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om *e-sundhed – bedre sundhedspleje for de europæiske borgere: En handlingsplan for et europæisk e-sundhedsområde* (KOM(2004) 356 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. april 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 8. september 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 256/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 22. september 2004 med **Olivier Bertrand**, borgmester i Saint-Silvain-Bellegarde (FR-PPE), som ordfører -

på sin 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004 (mødet den 17. november) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Indledning

1.1 E-sundhed, som defineret i indledningen af Kommissionens meddelelse, rummer potentiale for effektivt og økonomisk at yde en bedre sundhedspleje. For at det skal lykkes, skal borgerne dog have garanti for, at deres interesser bliver tilgodeset ved udformningen af alle de aspekter af e-sundhed, der vedrører dem. Det er derfor meget vigtigt at inddrage repræsentanter for patientforeninger og borgerorganisationer i udformningen af e-sundhedsprodukter, -systemer og -tjenester. I forbindelse med udformningen af systemer, der er rettet mod særlige patientgrupper, bør repræsentanter for de relevante patientstøttegrupper inddrages. Borgerne vil være stærkt optaget af spørgsmålet om den fortrolige behandling af personlige lægejournaler.

1.2 Benævnelsen »et borgercentreret sundhedssystem« skal ikke kun være en politisk hensigtserklæring på papiret, men skal fremgå af den praktiske gennemførelse af politikkene.

1.3 Erfaringer fra oprettelsen af e-sundhedssystemer har også tydeligt vist behovet for at inddrage sundhedsprofessionelle i de indledende diskussioner om de e-sundhedsprojekter, der henvender sig til dem.

1.4 Spørgsmålet om kvalitetssikring (websegl) af godkendte e-sundhedsinformationssystemer vil også være af afgørende

betydning for opnåelsen og opretholdelsen af offentlighedens tillid. Tillidsskabende foranstaltninger bør anerkendes som en vigtig metode til at få borgerne til at anvende kilder, der indeholder fornuftige, velafvejede og upartiske oplysninger og råd, frem for kilder, der ofte af kommercielle grunde⁽¹⁾ indeholder utilstrækkelige eller endda farlige oplysninger.

2. Udfordringer og forventninger til Europas sundhedssektorer og e-sundhedssektorens rolle

2.1 **Adgang til tjenesteydelserne:** I meddelelsen fastslås det, at næsten 40 % af EU's befolkning vil være over 65 i 2051. De yngre segmenter i denne aldersgruppe udgøres af personer, der har levet og arbejdet i et elektronisk miljø, og som derfor kan forventes at være fortrolige med og trygge ved e-sundhed, forudsat at den nødvendige kvalitetskontrol har været udøvet i den periode, de har haft kendskab til systemet. I de første år af det 21. århundrede kan mange i de ældre aldersgrupper dog have begrænset erfaring med e-sundhed, og nogle har måske ikke de nødvendige it-kundskaber til at få maksimalt udbytte af udviklingen inden for e-sundhed. Det er typisk denne aldersgruppe, der kan forventes at kræve øget adgang til sundhedsydelser. Det er nødvendigt at indføre systemer, der sikrer, at

⁽¹⁾ En nylig undersøgelse af de 32 mest populære internetsider om alternativ og supplerende terapi, som efter sigende har tusindvis af besøg hver dag, afslørede, at de tilbyder 118 forskellige midler mod kræft og 59 såkaldte forebyggende behandlinger, der dog ikke kan påvises at have den dokumenterede effekt. En femtedel af internetsiderne frarådede direkte eller indirekte patienter at bruge konventionelle kræftbehandlingsmetoder (undersøgelsen er offentliggjort i tidsskriftet »Annals of Oncology« og blev omtalt på BBC nyhederne den 15. april 2004).

deres interesser bliver tilgodeset. Der vil i en årrække være behov for at tilbyde borgere adgang til sundhedsydelser via andre kommunikationskanaler, f.eks. via telefon. Der bør også stilles skriftligt materiale til rådighed.

2.2 Regionsudvalget er opmærksom på, at et udvalg under Kommissionens Generaldirektorat for Beskæftigelse og Sociale Anliggender undersøger e-sundhed og it-kløften, forskelle mellem by og land samt spørgsmål vedrørende uddannelse af sundhedspersonale og borgere. En klarlægning af disse spørgsmål er væsentlig for en vellykket gennemførelse af e-sundhed.

2.3 **Teknologiinfrastruktur:** I meddelelsen henvises der til behovet for handling med hensyn til udbredelsen af bredbåndnet inden for telekommunikationssektoren. Nogle af de eksisterende bredbåndnet til internettet i visse geografiske regioner er på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkeligt robuste. Det har omfattende konsekvenser for hospitaler og primære sundhedstjenester i de pågældende regioner. Nogle aspekter af telemedicin, såsom overførsel af røntgenresultater, må formodes at være yderst problematisk, hvis ikke umulig. I land-distrikter eller tyndt befolkede regioner, hvor bredbåndsforbindelser er relativt ustabile, er der formodentlig større afstand mellem sundhedsfaciliteterne end i andre regioner, og det potentielle udbytte af e-sundhedsapplikationer vil derfor være større. Hvis det lokale sundhedsvæsen ønsker at gøre oplysninger på internettet tilgængelige for den lokale befolkning, er det desuden vigtigt, at befolkningen kan få netadgang via en pålidelig teknologisk infrastruktur.

2.4 Der er derfor behov for investeringer i det nødvendige udstyr for at sikre, at en passende teknologisk infrastruktur er på plads, så alle kan få adgang til e-sundhedsydelser. Investeringerne kan komme fra EU's Samhørighedsfond og/eller struktur-fonde og muligvis fra Den Europæiske Investeringsbank.

2.5 **Kompetente sundhedsforbrugere - patienter og raske borgere:** Der henvises til borgernes behov for støtte til at håndtere deres sygdomme, risici og livsstil samt til deres proaktive søgning efter oplysninger om deres helbredstilstand. De ønsker i dag med andre ord at træffe beslutninger om behandling i fællesskab med sundhedsprofessionelle.

2.6 Anvendelse af medicin er langt den mest udbredte form for sygdomsbehandling og forebyggelse af alvorlige sygdomme, såsom hjerte-kar-sygdomme og slagtilfælde. De offentliggjorte forslag til køreplan fra Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering afslører et ønske om oprettelse af en database, der omfatter alle lægemidler, der har fået markedsføringstilladelse i en given EU-medlemsstat, og som er blevet godkendt efter den centraliserede procedure. Forslaget forventes ført ud i livet

hurtigst muligt. Borgere, der ønsker at søge oplysninger om lægemidler på internettet, bør opfordres til at bruge databasen som den primære oplysningskilde, da oplysningerne vil være objektive, pålidelige og videnskabeligt dokumenterede.

2.7 Alle godkendte internetsider om lægemidler og medicinske behandlinger bør udtrykkeligt råde brugerne til at drøfte oplysningerne og eventuelle behandlingsproblemer med deres læge eller apoteker. I sin rapport fra 2003 (*«Adherence to long term therapies – evidence for action»*) lægger WHO vægt på de problemer, der opstår, når en langtidsbehandling af kroniske helbredsproblemer ikke overholdes. Det resulterer ikke blot i ressourcepild, men udgør også en trussel for det pågældende individs fremtidige helbredstilstand.

2.8 Den seneste forskning ⁽²⁾ har vist, at personer som regel ikke glemmer at tage deres medicin, men ofte træffer en direkte beslutning om at holde op med at tage den. WHO's rapport anførte, at årsagerne til ikke at følge en behandling varierer, men at det ofte er oplevelsen af en ubehagelig bivirkning, der ligger bag. Det skal der tages højde for i alle de e-sundheds-tiltag, der giver oplysninger om lægemidler og medicinske behandlinger, og der bør direkte opfordres til overholdelse af behandlingen.

2.9 En af konklusionerne i WHO's rapport er, at mere effektive tiltag til at sikre overholdelse af behandlinger kan have større betydning for befolkningens sundhed end fremskridt inden for særlige medicinske behandlinger. I en tid, hvor ressourcer til sundhed er under pres, bør e-sundhedstiltag lægge vægt på bedre overholdelse af behandlingerne.

2.10 I meddelelsen understreges det, at forbedret omsorgskvalitet og patientsikkerhed kan opnås ved adgang til omfattende og sikre elektroniske patientjournaler. Problemet er, hvordan man kan opretholde patienters tillid til sikkerheden og den fortrolige behandling af patientjournaler og samtidig sikre, at alle sundhedsprofessionelle, der har en patient i behandling, kan få alle de fornødne oplysninger, så de kan give deres patienter den bedst mulige pleje. Der vil antageligt være et voksende problem med at opretholde offentlighedens tillid til den fortrolige behandling af data i takt med den stigende forekomst af grænseoverskridende sundhedsydelser. Meddelelsen åbner mulighed for en specifik undersøgelse af databeskyttelse i forbindelse med e-sundhed. Dette bør prioriteres højt.

2.11 **Støtte til sundhedsmyndigheder og sundhedsledere:** I meddelelsen antydes det, at e-sundhed skaber nye muligheder for personer, der lever i fjerntliggende områder med et begrænset udbud af sundhedstjenester, og såkaldt marginaliserede grupper, såsom personer med forskellige grader af handicap. Det vil dog kun være tilfældet, hvis der foretages de nødvendige investeringer i teknologiinfrastruktur i de fjerntliggende områder, der har behov for det. Uddannelsen af borgere vil også være af afgørende betydning.

⁽²⁾ Barber N., Parsons J., Clifford S., Darracott R., Horne R.: *«Patients' problems with new medication for chronic diseases», Quality and Safety in Healthcare*, Nr. 13, juni 2004.

3. Den nuværende situation

3.1 **De største udfordringer for en videre udbredelse:** Meddelelsen gør det klart, at **interoperabilitet** er et vigtigt element, der for at realiseres kræver en meget mere direkte indsats end hidtil. Det vil være mindre vanskeligt at opnå **brugervenlighed**, hvis de nødvendige investeringer foretages. **Fortroligheds- og sikkerhedsspørgsmål** er allerede blevet behandlet i denne udtalelse.

3.1.1 Bestemmelsen i direktivet om databeskyttelse om at indføre en adfærdskodeks på særlige områder, bl.a. sundhed, bør fremhæves som særlig vigtig, navnlig i forbindelse med spørgsmålet om fortrolighed og sikkerhed.

3.1.2 Foruden fortrolighed ønsker borgerne sikkerhed for, at deres ret til erstatning respekteres, hvis der opstår problemer som følge af grænseoverskridende sundhedsydelser. Debatten om forslaget til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM(2004) 2 endelig) viser, at erhvervsansvarsforsikrings dækning varierer meget fra den ene medlemsstat til den anden. Forsikringsselskaber har anført, at kravet om obligatorisk dækning af sundhedsprofessionelle under en erhvervsansvarsforsikring kan betyde, at nogle af dem umuligt kan opnå dækning til en rimelig pris. De ville i så fald blive stillet over for valget mellem at trække deres tjenester tilbage eller at drive ulovlig virksomhed. Problemet må løses, hvis borgerne skal have tillid til grænseoverskridende e-sundhedsydelser.

3.2 Spørgsmålet om, hvorvidt udbyderne af grænseoverskridende sundhedstjenester har de rette **kvalifikationer**, er også noget, der optager borgerne. Det fremgår tydeligt af debatten om det foreslåede direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (KOM(2002) 119 endelig). Det er vigtigt, at e-sundhedstjenester ikke bruges til at omgå de nationale bestemmelser. Det betyder, at tilsynsmyndigheden i værtsmedlemsstaten skal have at vide, at en sundhedsprofessionel fra en anden medlemsstat tilbyder tjenester, og have vished for, at den pågældende er fuldt kvalificeret, har tilladelse til at udføre sit hverv og ikke er part i en disciplinærsag. Borgerne ønsker vished for, at de tjenester, som sundhedsprofessionelle fra andre medlemsstater yder, opfylder de normer, der kræves i deres egen medlemsstat. Der bør findes en løsning på dette problem i ovennævnte direktiv, hvis borgerne skal have tiltro til e-sundhedstjenester.

3.3 Standardisering af e-recepter kan for eksempel være med til at øge sikkerheden og retssikkerheden. Der er i øjeblikket ingen standardisering af papirrecepter i EU, hvilket yderligere gør det vanskeligt for patienter, der prøver at få indløst en recept i en anden medlemsstat end den, hvori den er udfærdiget. Det er derfor hensigtsmæssigt at undersøge, hvordan e-recepter kan standardiseres, mens e-recepttjenester endnu befinder sig i opstartsfasen, frem for at vente til de

enkelte medlemsstater har indført egentlige systemer. EU-repræsentanter for medicinal-, tandlæge- og farmaceutbranchen bør opfordres til at samarbejde om et sådant initiativ.

3.4 Som det fremgår af meddelelsen, foretrækker borgerne at modtage tjenesteydelser, der er skræddersyet til deres behov og krav, samtidig med at deres privatliv beskyttes. Der er enighed om, at anvendelsen af e-sundhedssystemer og -tjenester vil vinde hurtigere frem, hvis der bliver taget hensyn til brugernes (sundhedsprofessionelle, patienter og borgere) behov og interesser. Repræsentanter for brugergrupper bør derfor inddrages i udviklingen af e-sundhedsprojekter. Disse grupper vil dermed være meget mere tilbøjelige til at anvende og støtte e-sundhed. Projektlederne bør tage særligt hensyn til, at den enkelte brugergruppe kan nedlægge veto mod gennemførelsen af et projekt, hvis det ikke anses for hensigtsmæssigt.

3.5 Risikoen for at de samfundssegmenter, der omtales under overskriften **Adgang til e-sundhed for alle**, kan blive udelukket fra de muligheder, som e-sundhed tilbyder, bør behandles som en førsteprioritet for at undgå, at de allerede ugunstigt stillede grupper føler sig yderligere udelukket. Et hensigtsmæssigt struktureret e-sundhedssystem kan være et væsentligt element i en bedre sundhedspleje til disse grupper.

4 Et europæisk e-sundhedsområde: Indsatsområder og tiltag

4.1 Målsætningerne for meddelelsens ovennævnte emner kan kun opfyldes, hvis medlemsstaterne forpligter sig fuldt ud, hvis alle parter, herunder repræsentanter for patienter, borgere og sundhedserhverv, lige fra starten deltager aktivt på nationalt og fællesskabsplan, hvis der føres omhyggeligt og konsekvent tilsyn med opnåelsen af de fastsatte mål, og hvis der investeres i den nødvendige teknologiinfrastruktur. Disse tiltag vil i høj grad fremme borgernes tillid til anvendelsen af e-sundhedstjenester og deres støtte til den videre udvikling af e-sundhedstjenester. Uden deres støtte vil der ikke kunne udrettes meget.

Regionsudvalget har ikke kommenteret alle overskrifter i dette kapitel af meddelelsen.

4.2 **Indsatsområde 1: Løsning af fælles problemer** (Meddelelsens punkt 4.2.1). Det er vigtigt, at medlemsstaterne og Kommissionen undersøger spørgsmålet om refusion af udgifter til grænseoverskridende sundhedstjenester. Man kan forestille sig tilfælde, hvor en patient, der bor tæt på en landegrænse, konstaterer, at den nærmeste specialist, der via telekonsultation kan give en supplerende lægekonsultation (jf. punkt 4.3.2), udøver sin virksomhed på et hospital i en anden medlemsstat end den, patienten bor i. Manglen på klare regler er svær at forstå for befolkningen og må afbødes med regler, der er tilpasset lovgivningen i de enkelte medlemsstater.

4.2.1 (Meddelelsens punkt 4.2.3) I forbindelse med patientmobilitet er det yderst vigtigt at benytte en fælles fremgangsmåde for patientidentifikation (jf. punkt 4.2.2.1) og have tillid til, at der føres nøje kontrol med, at de sundhedsprofessionelle, der tilbyder sundhedstjenester i medlemsstaterne, har de fornødne kvalifikationer.

4.2.2 (Meddelelsens punkt 4.2.4) Regionsudvalget gentager sin tidligere udtalelse om, at fællesskabsstøtte vil være afgørende for øget udbygning af bredbåndskommunikationsnet i underbetjente områder.

4.2.3 (Meddelelsens punkt 4.2.7) I Kommissionens meddelelse anføres det, at »der bør skaffes« bedre retssikkerhed omkring erstatningsansvar for e-sundhedsprodukter og -tjenester. Regionsudvalget mener, at dette bør ændres til, at »det er nødvendigt at skaffe« denne retssikkerhed, hvis patienternes tillid til anvendelsen af e-sundhedstjenester skal fremmes og opretholdes. Kommissionen bør have en kortere frist end 2009 til - sammen med medlemsstaterne - at skabe de nødvendige rammer for større retssikkerhed på dette område.

4.3 Indsatsområde 2: Pilotforanstaltninger: fremskyndelse af gennemførelsen

4.3.1 (Meddelelsens punkt 4.3.1) Regionsudvalget bifalder Kommissionens medfinansiering af udarbejdelsen af et sæt kvalitetskriterier for sundhedsrelaterede websteder. Regeringer og sundhedsprofessionelle bør iværksætte langsigtede kampagner for at tilskynde borgerne til fortrinsvist at anvende internetsider med »websegl«. Det er vigtigt at føre metodisk og vedvarende tilsyn med disse internetsider for at sikre, at de opfylder kvalitetskravene.

4.3.2 (Meddelelsens punkt 4.3.3) Regionsudvalget bifalder indførelsen af et europæisk sygesikringskort. Det foreslåede europæiske helbredskort bør fra dets lancering indeholde oplysningerne fra sygesikringskortet sammen med væsentlige helbredsoplysninger, såfremt patienten ønsker det. Patienten skulle dermed have mulighed for at lade individuelle sundhedsprofessionelle få adgang til relevante oplysninger, så de kan yde den bedst mulige sundhedspleje. Dette bekræfter endnu en gang vigtigheden af interoperable elektroniske teknologier. Visse medicinske oplysninger, der kan give anledning til selektiv udvælgelse, bør ikke være tilgængelige for sygeforsikringselskaber.

4.3.3 (Meddelelsens punkt 4.4.1) Oprettelsen af et e-sundhedsforum på højt plan, som skal bistå Kommissionen, er en oplagt mulighed for at opbygge tillid, idet det bekræfter, at alle nødvendige parter inddrages lige fra begyndelsen. Det må formodes, at forummet kan nedsætte arbejdsgrupper om særlige emner, herunder naturligvis om interoperabilitet. Der bør være tætte kontakter mellem e-sundhedsforummet og

arbejdsgruppen på højt plan for sundhedspleje og lægetjenester, der skal oprettes i henhold til Kommissionens meddelelse om patientmobilitet.

5. Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

5.1 **anbefaler**, at der ydes finansiel støtte fra EU's strukturfonde og Samhørighedsfonden eller fra Den Europæiske Investeringsbank for at sikre, at bredbåndskommunikationen fungerer optimalt i de områder, der ellers ville være underbetjente;

5.2 **anbefaler**, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne prioriterer løsningen af problemet omkring offentlighedens tillid til den fortrolige behandling af personlige medicinske oplysninger, samtidig med at den understreger fordelene ved at lade de sundhedsprofessionelle, der er involveret i behandlingen af en patient, dele relevante oplysninger;

5.3 **anbefaler**, at repræsentanter for patienter, borgere og sundhedsprofessionelle lige fra begyndelsen inddrages i alle forslag vedrørende e-sundhedsprojekter;

5.4 **anbefaler**, at der gøres en energisk indsats for at sikre, at der fokuseres specifikt på de ældre aldersgruppers og andre sårbare gruppers interesser i forbindelse med alle e-sundhedsprojekter, og at der i en årrække også er andre metoder til rådighed for søgning af information og råd;

5.5 **anbefaler**, at Kommissionen får en meget kortere frist end 2009 til sammen med medlemsstaterne at skabe de nødvendige rammer for større retssikkerhed for e-sundhedsprodukter og produktansvar;

5.6 **anbefaler**, at spørgsmålet om refusion af udgifter til grænseoverskridende sundhedstjenester prioriteres;

5.7 **anbefaler**, at medlemsstaternes regeringer og sundhedsprofessionelle på lang sigt tilskynder borgerne til fortrinsvist at anvende internetsider med »websegl«;

5.8 **anbefaler**, at der oprettes et system, som sikrer, at internetsider med »websegl« gennemgående opfylder de fastsatte kvalitetskriterier;

5.9 **anbefaler**, at e-sundhedstjenester, der er forbundet med medicinsk behandling, sætter fokus på det alvorlige problem, der opstår, når behandlingen ikke følges;

5.10 **anbefaler** tætte kontakter mellem e-sundhedsforummet og arbejdsgruppen på højt plan for sundhedspleje og lægetjenester, der skal oprettes i henhold til Kommissionens meddelelse om patientmobilitet.

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse oprettelse af programmet »Aktive unge« for perioden 2007-2013

(2005/C 71/09)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse »Oprettelse af programmet »Aktive unge« for perioden 2007-2013« (KOM(2004) 471 endelig – 2004/0152 (COD)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 14. juli 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 149 at anmode om en udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 27. januar 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til sin udtalelse om »En Europæisk Volontørtjenesteordning for Unge« (CdR 191/1996 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om »En Europæisk Volontørtjenesteordning for Unge« ⁽²⁾ (CdR 86/1997 fin),

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om iværksættelse af anden fase af Fællesskabets handlingsprogram for almen uddannelse - Socrates; Forslag til Rådets afgørelse om iværksættelse af anden fase af Fællesskabets handlingsprogram inden for erhvervsuddannelse - Leonardo da Vinci; Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om iværksættelse af et fællesskabs-handlingsprogram for ungdomsanliggender - Ungdom for Europa ⁽³⁾, (CdR 226/1998 fin),

under henvisning til sine udtalelser om opfølgning af hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« - Forslag til fælles målsætninger for inddragelse og orientering af de unge i henhold til Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet ⁽⁴⁾ (CdR 309/2003 fin),

under henvisning til udtalelse om Kommissionens hvidbog »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« ⁽⁵⁾ (CdR 389/2001 fin),

under henvisning til udtalelse om en samlet ramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass) ⁽⁶⁾ (CdR 307/2003 fin),

under henvisning til samlet udtalelse om »Opfølgning på hvidbogen om et nyt afsæt for europæisk ungdom« – Forslag til fælles målsætninger for volontøraktiviteter blandt unge og Forslag til fælles målsætninger for »større forståelse af og viden om unge« ⁽⁷⁾ (CdR 192/2004 fin),

⁽¹⁾ EFT C 42 af 10.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 244 af 11.8.1997, s. 47 (KOM(96) 610 endelig - 96/0318 (COD)).

⁽³⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 77 (KOM(98) 329 endelig, KOM(98) 330 endelig og KOM(98) 331 endelig).

⁽⁴⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 7 (KOM(2003) 184 endelig).

⁽⁵⁾ EFT C 373 af 2.12.1998, s. 20 (KOM(2001) 681 endelig).

⁽⁶⁾ (KOM(2003) 796 endelig).

⁽⁷⁾ (KOM(2004) 336 endelig og (KOM(2004) 337 endelig).

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1031/2000/EF af 13. april 2000 om oprettelse af EF-handlingsprogrammet for unge ⁽⁸⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 790/2004/EF af 21. april 2004 om et EF-handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på ungdomsområdet ⁽⁹⁾,

under henvisning til resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet ⁽¹⁰⁾,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet »Opfølgning af hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« – Forslag til fælles målsætninger for inddragelse og orientering af de unge i henhold til Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet« (KOM(2003) 184 endelig),

under henvisning til Rådets resolution af 25. november 2003 om fælles målsætninger for inddragelse og orientering af unge mennesker ⁽¹¹⁾,

under henvisning til resolutioner vedtaget af Rådet og af ministrene for ungdomsspørgsmål, forsamlet i Rådet, om unges medbestemmelse, ⁽¹²⁾ den informelle uddannelsesdimension ved sportsaktiviteter i Det Europæiske Fællesskabs ungdomsprogrammer, ⁽¹³⁾ social inddragelse af unge ⁽¹⁴⁾ og fremme af unges initiativ, iværksætterånd og kreativitet ⁽¹⁵⁾,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Europæisk volontørtjeneste for unge« (KOM(96) 610 endelig – 96/0318 (COD)),

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 10. juli 2001 om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervs-lærere ⁽¹⁶⁾,

under henvisning til beretning fra Kommissionen »Midtvejsevaluering af programmet Ungdom 2000-2006 (for perioden 2000-2003)« (KOM(2004) 158 endelig),

under henvisning til hvidbogen »Nye styreformer i EU« (KOM(2001) 428 endelig),

under henvisning til EF-traktatens artikel 13 og artikel 149 i Traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 270/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 22. september 2004 med **Alvaro Ancisi**, medlem af Ravennas byråd (I/PPE), som ordfører -

på sin 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004, mødet den 17. november, vedtaget følgende udtalelse:

⁽⁸⁾ EFT L 117 af 18.5.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 138 af 30.4.2004, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EFT C 168 af 13.7.2002, s. 2.

⁽¹¹⁾ EUT C 295 af 5.12.2003, s. 6.

⁽¹²⁾ EFT C 42 af 17.2.1999, s. 1.

⁽¹³⁾ EFT C 8 af 12.1.2000, s. 5.

⁽¹⁴⁾ EFT C 374 af 28.12.2000, s. 5.

⁽¹⁵⁾ EFT C 196 af 12.7.2001, s. 2.

⁽¹⁶⁾ EFT C 613 af ... 2001.

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1. **ønsker indledningsvis at bemærke**, at fremme af unionsborgerskab og integration af unge i samfundet hører til Regionsudvalgets politiske prioriteringer, at det er på lokalt og regionalt plan de unge konkret udøver aktivt medborgerskab, og at forslaget har forbindelse til EDUC-underudvalgets prioriteringer (punkt 1.2 i underudvalgets arbejdsprogram for 2004);

1.2. **er bevidst om**, at aktivt medborgerskab blandt unge og bevidsthed om et europæisk tilhørsforhold, udvikling af solidaritetsfølelse og gensidig forståelse spiller en nøglerolle for fred og den sociale samhørighed i EU;

1.3. **bifalder** de fem målsætninger, som Kommissionen har indkredset, især styrkelse af aktionerne »Ungdom for Europa« og »Europæisk volontørtjeneste«, da disse områder har indvirkning og multiplikatoreffekt også på de nationale ungdomspolitikker;

1.4. **vædsætter** især aktionen »Unge for verden«, som udvider mulighederne for udveksling og volontørtjenester til at omfatte nabolandene i det udvidede EU, og fjerde og femte aktion, da de indkredser systemer til støtte for samarbejde mellem aktørerne, civilsamfundets organisationer, myndigheder og politikere, som beskæftiger sig med unge;

1.5. **finder det rigtigt**, at der tages hensyn til demografiske, økonomiske og socio-kulturelle ændringer, og at programmets målgruppe ændres ved at udvide støttemodtagernes aldersgruppe fra 13 til 30 år i stedet for fra 15 til 25;

1.6. **udtrykker tilfredshed med**, at man anvender den åbne koordinationsmetode og komplementaritetsprincippet, således at EU-politikker supplerer nationale politikker på ungdomsområdet, **dog under forudsætning af**, at denne metode inddrager de lokale og regionale myndigheder fuldt ud og udnytter deres afgørende indflydelse, så programmet bliver vellykket og subsidiaritets-, nærheds- og proportionalitetsprincippet efterleves;

1.7. **er enige i**, at deltagerlandene bør træffe særlige foranstaltninger for at fjerne hindringer for programdeltagernes mobilitet og vedtage passende instrumenter på nationalt plan eller på EU-plan med henblik på anerkendelse af volontørarbejdet og den ikke-formelle og uformelle uddannelse, som de unge, der deltager i programmets aktiviteter, opnår, samt supplere programmet for unge med andre EU-aktioner;

1.8. **understreger**, at der skal tages hensyn til særlige omstændigheder i de enkelte medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af programmet. Der bør åbnes mulighed for at tildele økonomiske midler til aktiviteter, der naturligt hører under kommunerne, ligesom det skal være muligt at støtte allerede afprøvede og eksisterende lokale aktiviteter;

1.9. **tager til efterretning**, at det i indledningen og i bilagene til teksten i forslaget til afgørelse fastsættes, at der finansieres partnerskaber med regionale og lokale enheder med det formål at udvikle projekter, som på sigt kan kombinere forskellige foranstaltninger under programmet, og at finansieringen går til projekter og samordningsaktiviteter; det noteres endvidere, at der gives mulighed for partnerskaber med lokale og regionale enheder til aktionslinjen vedrørende aktørerne med tjenester til unge og til støttesystemer. **Det bemærkes imidlertid**, at disse tilsagn ikke gennemføres klart i teksten til forslaget til afgørelse.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget henstiller følgende:

- a) Der bør indkredses **nye instrumenter til at forenkle og gøre programmet mere fleksibelt**, procedurerne gennemskuelige og informationerne tilgængelige og tæt på brugerne, og også findes muligheder for større decentralisering af strukturer;
- b) For at sikre, at programmet virkelig bliver vellykket, bør man **i højere grad udnytte den rolle, det regionale og lokale niveau spiller**, da det er her de unges evne til aktivt medborgerskab, deltagelse i det civile og politiske liv og volontørtjeneste og solidaritet kommer til udtryk;
- c) Det er på det regionale og lokale plan, at det er muligt at sikre en effektiv udbredelse af information om programmet, også til de vanskeligst stillede unge, tilskynde til innovative initiativer, fremme væksten i ikke-statslige organisationer, som beskæftiger sig med unge, og deres kapacitet til at gennemføre projekter på EU-plan, eksperimentere med og udveksle god praksis;
- d) Der er behov for vedvarende at overvåge **de tre kritiske problemstillinger**, som Kommissionen opstiller, og som tydeligt fremgår af midtvejsvurderingen af programmet:

— i mange EU-lande er der ingen lovgivning, som beskytter og anerkender **volontørarbejdes** særlige kendetegn

- der findes hindringer for **støttemodtagernes mobilitet** og deres retlige, sociale og sundhedsmæssige beskyttelse, især i partnerlande
- der findes ingen egnede instrumenter på EU-plan og nationalt plan til anerkendelse af den **ikke-formelle og uformelle** uddannelse, som erhverves af de unge, der deltager i programmets aktioner;
- (e) Det er vigtigt at støtte aktive ikke-statslige organisationer på europæisk plan og Det Europæiske Ungdomsforum, men lige så vigtigt er det at støtte **nationale kontorer** og oprette netværk mellem dem og tilbyde muligheder for de unges lokale initiativer og for små foreninger, som støtter EU-projekter på lokalt plan.

Anbefaling nr. 1

Artikel 3, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Under det generelle mål: »fremme det europæiske samarbejde inden for ungdomspolitik«:	Under det generelle mål: »fremme det europæiske samarbejde inden for ungdomspolitik«, med særlig fokus på det regionale og lokale niveau:

Begrundelse

Ændringsforslaget tager hensyn til, at det er på det lokale plan, man kan udvikle god praksis for fremme af unges udøvelse af aktivt borgerskab ved at støtte deres inddragelse i det lokale samfundsliv, deres deltagelse i det repræsentative demokratis mekanismer og lære dem at deltage i det.

Anbefaling nr. 2

Artikel 8, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen og deltagerlandene træffer passende foranstaltninger for at udvikle strukturer på europæisk, nationalt og i givet fald regionalt eller lokalt plan med henblik på at realisere programmets mål og udnytte programmets aktioner.	Kommissionen og deltagerlandene træffer passende foranstaltninger for at udvikle strukturer på europæisk, nationalt og i givet fald regionalt eller lokalt plan med henblik på at realisere programmets mål og udnytte programmets aktioner.

Begrundelse

For at opnå programmets målsætninger, må der sikres udbredt adgang til oplysninger om, hvilke muligheder programmet tilbyder unge og aktører, som arbejder med de unge, sikre støtte til ikke-statslige organisationer på også regionalt og lokalt plan, og udbrede foranstaltninger, som støtter de unges initiativer.

Anbefaling nr. 3

Artikel 8, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen og deltagerlandene træffer passende foranstaltninger for at fremme anerkendelse af ikke-formel og uformel uddannelse for unge, navnlig ved at tildele unge og ungdomsledere, som har deltaget direkte i en aktion under programmet, en attest eller et bevis af national eller europæisk karakter som anerkendelse, navnlig for den erfaring, støttemodtagerne har indhøstet.	Kommissionen og deltagerlandene træffer passende foranstaltninger for at fremme anerkendelse af ikke-formel og uformel uddannelse for unge, navnlig ved at tildele unge og ungdomsledere, som har deltaget direkte i en aktion under programmet eller i en tilsvarende aktion, der er anerkendt på europæisk plan, en attest eller et bevis af national eller europæisk karakter som anerkendelse, navnlig for den erfaring, støttemodtagerne har indhøstet. Dette mål vil kunne styrkes ved at blive suppleret med andre af Fællesskabets aktionsområder i henhold til den efterfølgende artikel 11.

Begrundelse

For at nå målet om anerkendelse af ikke-formelle og uformelle kompetencer, som er opnået ved at deltage i volontørtjeneste og andre aktiviteter baseret på solidaritet, deltagelse og udveksling, bør de i henhold til artikel 11 gøres sammenhængende med andre af Fællesskabets aktionsområder vedrørende almen uddannelse, erhvervsuddannelse og kultur, i henhold til artikel 12 skabe sammenhæng med nationale politikker og instrumenter.

Anbefaling nr. 4

Artikel 8, stk. 6 b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	6 b) bis kan fastsætte, at de nationale kontorer kan decentralisere visse af deres opgaver til regionalt og lokalt plan

Begrundelse

Decentralisering af visse af de nationale kontorers funktioner til det regionale og lokale plan kan sikre at programmets støttemodtagere er tættere på og har lettere adgang. Det er især hensigtsmæssigt for at sikre rådgivning til de små ngo'er, der har brug for oplysning, støtte, udvælgelse og evaluering af projekterne og for at nå de vanskeligt stillede unge.

Anbefaling nr. 5

Artikel 12, stk. 1

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
Deltagerlandene kan modtage et europæisk mærke for nationale og regionale aktioner, som svarer til dem, der er omhandlet i artikel 4.	Deltagerlandene kan modtage et europæisk mærke for nationale, og regionale eller lokale aktioner, som svarer til dem, der er omhandlet i artikel 4.

Begrundelse

Det er først og fremmest på det lokale plan, de unge gør sig erfaringer med deltagelse i det demokratiske liv og med volontørtjeneste, og hvor der udvikles former for ikke-formel og uformel læring.

Anbefaling nr. 6

Artikel 4, stk. 4

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
4 – Ungdomsledere og støttesystemer Denne aktion tager sigte på at forbedre de unges støttestrukturer, bidrage til ungdomslederes arbejde, forbedre programmets kvalitet og fremme de unges samfundsengagement på europæisk plan gennem støtte til organer, der er aktive på europæisk plan på ungdomsområdet.	4 – Ungdomsledere og støttesystemer Denne aktion tager sigte på at forbedre de unges støttestrukturer, bidrage til ungdomslederes arbejde, forbedre programmets kvalitet og fremme de unges samfundsengagement på europæisk plan gennem støtte til organer, der er aktive på europæisk plan på ungdomsområdet, og fremme partnerskaber med regionale og lokale enheder.

Begrundelse

For også i selve afgørelsen at nævne målet om fremme af partnerskaber med regionale og lokale enheder, som allerede er nævnt i bilagene med henvisning til aktion 4.

Bruxelles, den 17. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi

(2005/C 71/10)

REGIONSUDVALGET HAR –

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi«, KOM(2004) 343 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 27. maj 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 10. februar 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til EF-traktatens artikel 299, stk. 2,

under henvisning til artikel III-330 og III-56, stk. 3, litra a), i Udkast til Traktat om en Forfatning for Europa,

under henvisning til Kommissionens beretning om Gennemførelsen af traktatens artikel 299, stk. 2. Regionerne i EU's yderste periferi ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse (CdR 440/2000 fin) om »Regionerne i EU's yderste periferi og gennemførelsen af traktatens artikel 299« ⁽²⁾,

under henvisning til konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd i Sevilla den 21.-22. juni 2002, og i Bruxelles den 17.-18. juni 2004,

under henvisning til det fælles memorandum fra Spanien, Frankrig, Portugal og syv regioner i den yderste periferi samt bidraget fra disse regioner af 2. juni 2003,

under henvisning til sluterklæringerne fra formandskonferencerne i Ponta Delgada, den 2. september 2004, på Martinique, den 30. oktober 2003; La Palma, den 15. oktober 2002; Lanzarote, den 25. september 2001; Funchal, den 31. marts 2000,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens meddelelse om den tredje rapport om økonomisk og social samhørighed ⁽³⁾,

under henvisning til sin udtalelse om den tredje rapport om økonomisk og social samhørighed (CdR 120/2004 fin) ⁽⁴⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse »A stronger partnership for the outermost regions: situation and prospects« (et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi), SEK(2004) 1030 final,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 61/2004 rev. 1), som blev vedtaget den 24. september 2004 af Underudvalget for Territorial Samhørighed med **Adan Martín Menis**, leder af De Kanariske Øers regionalregering (ES/ELDR), som ordfører, og

⁽¹⁾ KOM(2000) 147 endelig af 14.3.2000.

⁽²⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 11.

⁽³⁾ Tekst vedtaget af EP den 22.4.2004.

⁽⁴⁾ Tekst vedtaget af Regionsudvalget den 17.6.2004.

ud fra følgende betragtninger:

- 1) De syv regioner i EU's yderste periferi – Azorerne, De Kanariske Øer, Guadeloupe, Guyana, Madeira, Martinique og Réunion – er fuldgyltige medlemmer af EU, samtidig med at de har nogle enestående og særprægede vilkår, hvorved de adskiller sig fra de øvrige regioner i EU;
- 2) disse vilkår består i en række permanente handicap, især fjern beliggenhed, lille areal og ringe diversificering af produktionsstrukturen, som er årsagen til disse regioners isolation og sårbarhed, hvilket anerkendes i EF-traktatens artikel 299, stk. 2;
- 3) dette giver meromkostninger og særlige problemer for disse regioners vækst, konvergens og økonomiske bæredygtighed, som forhindrer dem i at deltage fuldt ud i det indre markeds dynamik, begrænser befolkningens muligheder og forringer virksomhedernes konkurrenceevne;
- 4) i kraft af deres geografiske beliggenhed kan regionerne i EU's yderste periferi blive strategiske europæiske platforme for udviklingen af den rolle, som EU ønsker at spille på verdensplan;
- 5) disse omstændigheder gør det fuldt berettiget, at de får særbehandling i anvendelsen af EU's politik, så der tages hensyn til disse regioners specifikke behov og deres eget udviklingspotentiale styrkes;
- 6) det er derfor nødvendigt at støtte randregionernes og de berørte nationale myndigheders krav om en global og kohærent strategi for disse regioner og understøtte den med de nødvendige midler, så der kan føres en ægte EU-politik for den yderste periferi -

på sin 57. plenarforsamling den 17. og 18. november 2004 (mødet den 18. november) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets bemærkninger

— hensyntagen til randregionernes særlige geografiske karakteristika i forbindelse med handels- og samarbejdspolitikken og aftalerne med nabolandene;

Specifik behandling af regionerne i den yderste periferi: foreløbigt en generelt positiv status, men der er endnu meget tilbage at gøre

REGIONSUDVALGET

1.1 **bifalder**, at Kommissionen siden 1986 har sørget for en passende ramme for anvendelsen af EU-retten og de fælles politikker på grundlag af POSEI-programmerne (særlige programmer for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter);

1.2 **minder om**, at indføjelser af en særlig artikel i traktaten, artikel 299, stk. 2, som tager højde for de regionale vilkår i EU's yderste periferi, sigtede mod en række konkrete mål, nemlig:

— anerkendelse af randregionernes enestående karakter og behovet for at indarbejde denne indfaldsvinkel i EU's politik på alle områder, især gennem opretholdelse af den særlige støtte som led i de strukturpolitiske foranstaltninger til fremme af økonomisk og social samhørighed;

— tilpasning af EU-politikken til de regionale forhold gennem anvendelse af specifikke foranstaltninger og fastlæggelse af specielle betingelser for anvendelsen af traktaten, når det viser sig nødvendigt for disse regioners udvikling;

1.3 **mener**, at disse mål stadig har fuld aktualitet og – idet de langt fra er opfyldt – fortsat kræver en indsats fra EU's side. Deres betydning fremgår af anerkendelsen i artikel III-330 i udkastet til forfatningstraktat for Europa af en særlig status for regionerne i EU's yderste periferi;

1.4 **minder** i denne forbindelse om, at Regionsudvalget udtrykte tilfredshed med vedtagelsen af Kommissionens beretning af 14. marts 2000 om gennemførelsen af artikel 299, stk. 2, der var tænkt som »et kvalitativt spring fremad« i EU's tilgang til den yderste periferi og indledningen til en ny afgørende etape i fastlæggelsen af en global og kohærent strategi for en bæredygtig udvikling i regionerne i EU's yderste periferi;

1.5 **mener** generelt, at gennemførelsesforanstaltningerne i den nævnte beretning af 14. marts 2000, er positive; bemærker dog, at det udvidede EU i dag befinder sig i en afgørende fase af sin integrationsproces og står over for flere store udfordringer, som kræver dybtgående ændringer af institutionerne, EU's politik og den europæiske økonomi;

1.6 **er af den opfattelse**, at disse ændringer trods de nævnte positive aspekter gør det nødvendigt at justere den nuværende tilgang og udbygge EU's politik for den yderste periferi, så der fastlægges passende vilkår for disse regioner i den nye europæiske situation, som kan sikre dem fuld deltagelse det nye Europa;

1.7 **takker** således Det Europæiske Råd, som altid har taget hensyn til og støttet EU's regioner i den yderste periferi; minder om, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla i juni 2002 fastslår behovet for at gå videre med gennemførelsen af traktatens artikel 299, stk. 2, og fremlægge passende forslag for at tage hensyn til deres specifikke behov i de forskellige fælles politikker, navnlig med hensyn til transport og reformen af nogle af disse politikker, især regionalpolitikken; understreger ligeledes, at Kommissionen ved samme lejlighed lovede at fremlægge en ny rapport med en global og kohærent tilgang til de særlige problemer for disse regioner og mulige løsningsforslag;

1.8 **udtrykker** derfor tilfredshed med vedtagelsen af Kommissionens meddelelse »Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi«, den 26. maj 2004, og af dokumentet »A stronger partnership for the outermost regions: situation and prospects« (et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi: situation og fremtidsudsigter), den 6. august 2004. Noterer sig EU's vilje til at imødekomme de specifikke regionale behov og især anerkendelsen af randregionernes unikke situation, som fuldt ud gør en særbehandling i de forskellige EU-politikker berettiget.

Frem mod en overordnet og sammenhængende udviklingsstrategi for regionerne i den yderste periferi

REGIONSUDVALGET

1.9 **gratulerer** i første række Kommissionen med dens forslag til konsolidering af samarbejdsrelationerne med regionerne i den yderste periferi og med formandskonferencen, som viser, at der er vilje til at inddrage regionerne i den yderste periferi i den europæiske opbygning;

1.10 **konstaterer**, at Kommissionen er nået frem til en bedre forståelse af den yderste periferis komplicerede situation. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at regionerne i EU's yderste periferi stadig lider under begrænsninger, som forhindrer dem i at opnå en udvikling og integration på linie med de øvrige europæiske regioner, og at visse EU-politikker, som er udformet ud fra en generel EU-synsvinkel uden hensyntagen til randregionernes specifikke situation, er uegnede for disse regioner;

1.11 **konstaterer**, at den europæiske opbygning blandt andet bygger på respekten for alle EU-regioners forskelligar-

tethed og særlige karakter som middel til at opnå størst mulige fremskridt for Unionen. Navnlig støtter Regionsudvalget udarbejdelsen af en arbejdsstrategi for regioner med geografiske handicap, som indkredser deres særtræk og passende instrumenter til imødegåelse heraf;

1.12 **ser** positivt på de tre prioriterede indsatsområder, som Kommissionen har indkredset – konkurrenceevne, tilgængelighed og kompensation for de øvrige handicap og integration i det regionale område – for at fastlægge EU's vækst- og konvergensstrategi for regionerne i den yderste periferi;

1.13 **støtter** Kommissionens ønske om at få indkredset og sat tal på randregionernes meromkostninger for bedre at afbøde alle de handicap, der følger heraf;

1.14 **bemærker** dog, at Kommissionens forslag kun delvist imødekommer mandatet fra Det Europæiske Råd i Sevilla og de behov, som regionerne og de respektive medlemsstater har peget på;

1.15 **understreger** især, at Kommissionens analyse ikke munder ud i en egentlig horisontal strategi for den yderste periferi, som trækker på samtlige EU-politikker med de dertil hørende ressourcer, så der tages passende hensyn til de specielle vilkår, som disse regioner er underlagt;

1.16 **beklager**, at Kommissionen trods sin erklærede vilje til at forfølge de opstillede mål dels via samhørighedspolitikken, dels via de øvrige EU-politikker, ikke tilstrækkeligt klart præciserer, hvor store ressourcer den agter at mobilisere i forbindelse med sidstnævnte politikker, og udskyder dette spørgsmål til senere afgørelse eller undersøgelse;

1.17 **konstaterer**, at Kommissionen har foreslået at kombinere de generelle foranstaltninger under samhørighedspolitikken med oprettelsen af to specifikke instrumenter: et program til kompensation for randregionernes specifikke handicap og en naboskabsaktion;

1.18 **hilser** oprettelsen af de nævnte specifikke instrumenter velkommen. De er udelukkende rettet mod regionerne i den yderste periferi og skal afbøde de handicap, der følger af deres særlige situation. Regionsudvalget savner dog en nærmere konkretisering af, hvor store finansielle midler, der vil blive afsat hertil;

1.19 **beklager**, at Kommissionen ikke har valgt at medtage alle disse regioner i det fremtidige konvergensmål, og understreger endnu en gang, at automatisk støtteberettigelse under dette mål er den bedste fremgangsmåde, hvis man vil gøre noget ved de strukturelle handicap, der følger af den fjerne beliggenhed, og holde fast ved den ensartede behandling af disse regioner;

1.20 **understreger**, at de handicap, som regionerne i den yderste periferi lider under, er permanente og fælles for dem alle, uafhængigt af indkomstniveau, og minder om, at problematikken i den yderste periferi ikke kun er et spørgsmål om indkomst, men er karakteriseret ved komplicerede strukturelle forhold, som har dybtgående konsekvenser for borgerne og virksomhederne i disse regioner;

1.21 **konstaterer**, at alle regioner i den yderste periferi – også dem, hvor indkomstniveauet er steget til 75 % af EU-gennemsnittet – stadig har et efterslæb, når det gælder grundlæggende infrastrukturer og de nødvendige konvergens- og konkurrencemæssige forudsætninger for opfyldelsen af Lissabon- og Göteborg-strategiens mål. Regionsudvalget er af den opfattelse, at de ikke vil kunne komme videre med deres konvergensproces uden kontinuitet i EU's regionalpolitiske indsats efter 2006 inden for en generel ramme, som tager højde for deres specifikke behov;

1.22 **minder** om, at en meget stor del af disse regioners muligheder for vækst, diversificering og øget produktivitet er koncentreret i nogle traditionelle produkter, hvor de har egentlige komparative fordele, såvel som i turismen og i udnyttelsen af andre produktionsalternativer. Mener derfor, at en effektiv strategi for modernisering, innovation og udvikling i regionerne i den yderste periferi skal tage hensyn til disse aktiviteter;

1.23 **glæder sig** over, at regionerne i den yderste periferi er støtteberettigede under de nye programmer for »europæisk territorielt samarbejde« ikke alene til tværnationalt, men også grænseoverskridende samarbejde. Regionsudvalget anser denne mulighed for uomgængelig, hvis det skal lykkes at integrere randregionerne i det regionale område, hvilket Kommissionen også erkender;

1.24 **bifalder** i høj grad den vægt, der tillægges styrkelsen af forbindelserne mellem regionerne i den yderste periferi og nabotredjelandene samt indførelsen af en naboskabsaktion for at fremme oprettelsen af et område med økonomisk, social og kulturel vækst og integration i disse grænseegne i EU, men beklager dog, at det ikke specificeres, hvor store finansielle midler der vil blive afsat hertil;

1.25 **mener**, at iværksættelsen af en naboskabspolitik for regionerne i den yderste periferi kræver, at der afsættes tilstrækkelige finansielle midler til, at de effektivt kan udfylde deres rolle som aktiv EU-grænse og bidrage positivt og med vægt til EU's indsats for at bekæmpe fattigdom og fremme de demokratiske værdier, menneskerettighederne og retsstatsprincipperne i randregionernes nabolande;

1.26 **mener** dog, at det for at nå disse mål er nødvendigt med en effektiv og sammenhængende koordination med EU's instrumenter for udenrigspolitik og udviklingssamarbejde, især

bestemmelserne i Cotonou-aftalen, Meda- og ALA-programmet og alle de EU-initiativer og -programmer, som fremover måtte iværksættes i samarbejde med disse dele af verden;

1.27 **udtrykker** tilfredshed med Kommissionens ønske om at lade en arbejdsgruppe foretage en grundig analyse af, hvorledes forsyningspligtighederne fungerer i regionerne i den yderste periferi, og formulere passende forslag;

1.28 **bifalder**, at Kommissionen vil tage hensyn til de særlige vilkår i regionerne i den yderste periferi i forbindelse med statsstøtte;

1.29 **påpeger**, at statsstøttere reglerne, der har til formål at ledsage det indre marked og sikre, at det fungerer, ikke bør finde anvendelse på samme måde, når der er tale om virksomheder beliggende i disse regioner, der – som Kommissionen selv anfører – ikke i fuld udstrækning har del i fordelene på dette indre marked;

1.30 **beklager** derfor, at Kommissionen ikke har valgt at medtage alle regionerne i EU's yderste periferi – herunder dem, der ligger over 75 % af gennemsnitsindkomstniveauet i EU – i artikel 87, stk. 3, litra a). Dette havde været den bedste løsning for at overvinde de strukturelle handicap, som følger af den fjerne beliggenhed, og fastholde ligebehandlingen af disse regioner;

1.31 **mener** i denne forbindelse, at medtagelsen af alle regionerne i den yderste periferi i den nye artikel 56, stk. 3, litra a), i forfatningstraktaten (tidligere artikel 87, stk. 3, litra a)) er et klart signal fra EU-lovgiverens side, og opfordrer Kommissionen til for retssikkerhedens skyld at revidere sin holdning ved forhandlingerne om retningslinierne for statsstøtte til regionale formål og i sit forslag medtage alle regioner i den yderste periferi i denne kategori;

1.32 **mener** ligeledes, at stigningen på 10 % i støttesatserne skal vurderes i lyset af de forslag, som Kommissionen fremlægger ved revisionen af retningslinierne for støtte til regionale formål for at få fastslået, om denne forhøjelse er tilstrækkelig til at sikre en politik til støtte for investeringerne i disse regioner;

1.33 **mener** på denne baggrund, at Kommissionen ikke fuldt ud opfylder kravet om en global og kohærent tilgang, som lå i mandatet fra Det Europæiske Råd i Sevilla;

1.34 **anser** således den tilgang, som Kommissionen foreslår, for at være utilstrækkelig. Den burde have været et fremskridt i retning af en EU-politik for den yderste periferi, der ville gøre det muligt i alle EU-politikker at udvikle permanente bestemmelser, som er bedre tilpasset forholdene i disse regioner;

1.35 **er** af den klare overbevisning, at regionerne i EU's yderste periferi stadig har brug for støtte fra EU for at forbedre deres konkurrenceevne og videreføre konvergensprocessen mht. økonomisk udvikling og lige muligheder for deres borgere i forhold til borgerne i resten af Europa;

1.36 **udtrykker** endelig støtte til Det Europæiske Råd, som erkender det presserende behov for en hurtig behandling af meddelelsen om udviklingsstrategien for regionerne i den yderste periferi.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **foreslår**, at Kommissionen reviderer sit forslag om at behandle regionerne i den yderste periferi inden for samhørighedspolitikens rammer, således at alle disse regioner medtages i det fremtidige konvergensmål, uafhængigt af deres BNP. Denne løsning er den, som bedst tager højde for disse regioners strukturelle handicap og sikrer en ensartet behandling af dem;

2.2 **opfordrer** Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige finansielle midler til de to specifikke instrumenter, der foreslås, nemlig Programmet til kompensation for meromkostninger og Naboskabsaktionen, således at de kan imødekomme de reelle behov i alle regionerne i den yderste periferi, også i dem, hvor indkomstniveauet ligger over 75 % af EU-gennemsnittet, og opfylde de fastsatte mål;

2.3 **minder om**, at alle regioner i den yderste periferi, herunder dem, som risikerer ikke længere at være omfattet af konvergensmålet, stadig har et investeringsbehov, som udspringer af deres fjerne beliggenhed, især på infrastrukturområdet, og beder i den forbindelse Kommissionen om under det specifikke program at godkende investeringer, som kan afhjælpe de begrænsninger, der er forbundet med beliggenheden i den yderste periferi;

2.4 **opfordrer** Kommissionen til hurtigst muligt at gå i gang med at give Naboskabsaktionen for regionerne i den yderste periferi et indhold, samtidig med at den sørger for effektiv og sammenhængende koordinering med EU's øvrige instrumenter for udenrigspolitik og udviklingssamarbejde, handels- og toldpolitik, og til at fremlægge klare forslag til koordinering af disse bestemmelser med naboskabsinitiativet;

2.5 **understreger** behovet for at sikre, at regionerne i den yderste periferi medtages i afsnittet grænseoverskridende samarbejde under det nye mål for »europæisk territorielt samarbejde«, hvilket er en forudsætning for at realisere målet om integration i det regionale område;

2.6 **foreslår** Kommissionen, at den i forbindelse med de nye retningslinier for statsstøtte til regionale formål reviderer sine forslag, således at bestemmelserne i udkastet til forfatnings-

traktat indarbejdes for at opretholde det nuværende støtteniveau samt muligheden for at yde en driftsstøtte, som hverken er tidsbegrænset eller faldende; ligeledes opfordres Kommissionen til at opretholde og styrke særbehandlingen af regionerne i den yderste periferi, når det gælder statsstøtte til landbrug og fiskeri;

2.7 **opfordrer** Kommissionen til fortsat at garantere anvendelse af differentierede skatteordninger for regionerne i den yderste periferi som nødvendige instrumenter for disse regioners økonomiske udvikling;

2.8 **opfordrer** Kommissionen til inden for rammerne af det partnerskab, som danner grundlaget for gennemførelsen af meddelelsen om regionerne i EU's yderste periferi, fuldt ud opfylder mandatet fra Det Europæiske Råd i Sevilla og fastlægger en egentlig horisontal strategi, som gør det muligt at tilpasse alle EU-politikker til de specifikke forhold i disse regioner, og foreslår specifikke foranstaltninger på de forskellige områder under samhørighedspolitikken;

2.9 **anbefaler** især at opretholde og styrke den specifikke behandling af traditionelle produkter, diversificeringsbestrebelse og moderniseringen af den primære sektor, så den bedre kan bidrage til vækst og konvergens i regionerne i den yderste periferi;

2.10 **opfordrer** Kommissionen til at præcisere sit forslag om tilpasning af POSEI-programmerne og foreslå permanente instrumenter med et budget, som kan fremme det mål om udvikling, som disse programmer sigter mod;

2.11 **opfordrer** Kommissionen til inden for rammerne af den fælles markedsordning for bananer at fastsætte en tilstrækkeligt højt toldsats for at beskytte EU's produktion og om nødvendigt foreslå kompenserende foranstaltninger for producenterne;

2.12 **opfordrer** Kommissionen til i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for sukker at vedtage specifikke støtteforanstaltninger med henblik på udviklingen af sukkersektoren i regionerne i den yderste periferi;

2.13 **opfordrer** Kommissionen til at tage hensyn til randregionernes specifikke behov ved at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed for dem i forbindelse med politikken for landdistriktudvikling og følge de medfinansieringssatser, der er fastsat for de mest ugunstigt stillede regioner, i forbindelse med foranstaltninger under den kommende fond for landdistriktudvikling;

2.14 **anmoder** Kommissionen om, at den i forbindelse med målet om integration af randregionerne i de respektive regionale områder, tager initiativ til iværksættelse af handlingsplaner i de enkelte geografiske områder, hvor disse regioner hører hjemme, og inddrager randregionerne, de berørte medlemsstater og nabotredjelandene i udformningen af dem;

2.15 **opfordrer** Kommissionen til at træffe nye foranstaltninger, som kan styrke konkurrencestillingen for de lokale landbrugsprodukter, der skal konkurrere med lignende produkter fra andre lande, som har associeringsaftaler med EU, såsom Marokko, lande, der ligger i forhandlinger med EU, såsom Mercosur, eller som nyder godt af præferenceordninger, såsom AVS-landene;

2.16 **opfordrer** Kommissionen til at efterleve betragtning nr. 14 i det sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling og træffe passende foranstaltninger, som er tilpasset disse regioners specifikke karakteristika, for at fremme deres deltagelse i EU's F den bør tage hensyn hertil ved udarbejdelsen af det næste rammeprogram;

2.17 **opfordrer** Kommissionen til at betragte regionerne i den yderste periferi som prioriterede regioner ved udviklingen af foranstaltninger på områderne informationssamfund og teknologisk innovation. Disse områder er en virkelig chance for regionerne i den yderste periferi, da de kan hjælpe dem med at overvinde visse handicap, som skyldes den fjerne beliggenhed;

2.18 **er enig** i Kommissionens vurdering af transportsektorens betydning for sikringen af randregionernes adgang til det indre marked og anbefaler, at der fastsættes passende mekanismer og procedurer for at sikre, at disse regioner reelt integreres i alle aspekter af den fælles transportpolitik;

2.19 **opfordrer** nærmere bestemt Kommissionen til omgående i de transeuropæiske transportnet og energinet at medtage projekter for regionerne i den yderste periferi og prioritere dem højt;

2.20 **minder** om, at miljøet er et aspekt af vital betydning for regionerne i den yderste periferi og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at vedtage passende foranstaltninger for at sikre en bæredygtig udvikling på områder såsom beskyttelse af biodiversiteten, Natura 2000-nettet og affaldsforvaltning;

2.21 **opfordrer** generelt Kommissionen til at tage hensyn til de fælles anmodninger fra disse regioner og deres respektive medlemsstater og til at styrke de relevante EU-politikker;

2.22 **minder** om behovet for at udforme instrumenter, som gør det muligt løbende at evaluere indvirkningen af de nye EU-bestemmelser på regionerne i den yderste periferi, så det sikres, at de ikke blot ikke skader væksten i erhvervsaktiviteterne i disse regioner, men derimod reelt og varigt fremmer denne;

2.23 **gentager**, at det for at realisere de strategiske mål er nødvendigt at sikre en effektiv koordination især i Kommissionen via den tværtjenstlige gruppe, hvis permanente ressourcer bør styrkes;

2.24 **opfordrer** til, at EU-institutionerne og regionerne udformer en kommunikationsstrategi rettet mod den offentlige opinion i Europa om randregionernes problemer og deres ægte europæiske karakter;

2.25 **tilskynder** regionerne i den yderste periferi til at videreføre deres samarbejde på alle de områder, hvor det er muligt, og Kommissionen opfordres til at støtte dem heri, så de kan klare den udfordring, der ligger såvel i deres egen udvikling inden for EU som i globaliseringen.

Bruxelles, den 18. november 2004

Peter STRAUB
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS)

(2005/C 71/11)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forslag til forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS), der blev vedtaget af Europa-Kommissionen den 14. juli 2004, KOM(2004) 496 endelig – 2004/0168 (COD),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 15. juli 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 159, stk. 3, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til Rådets afgørelse af 8. november 2004 om at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til brevene fra **kommissærerne Michel Barnier** og **Loyola De Palacio** af 8. marts 2004 med anmodning om en udtalelse om det nye europæiske retlige instrument for grænseoverskridende samarbejde,

under henvisning til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, der fastsætter, at »Regionsudvalget høres af Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i denne traktat, og i alle andre tilfælde, især vedrørende grænseoverskridende samarbejde, hvor en af disse to institutioner finder det hensigtsmæssigt»,

under henvisning til Artikel III-220 i traktaten om en forfatning for Europa, der fastsætter, at »For at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed udvikler og fortsætter denne sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed«. [...] »Blandt de berørte områder lægges der særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder»,

under henvisning til sin formands beslutning af 5. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til Europa-Parlamentets rapporter: »Gerlach«-rapporten fra 1976: The Community's regional policy as regards the regions at the Community's internal frontiers ⁽¹⁾, »Boot«-rapporten fra 1984 om styrkelsen af det grænseoverskridende samarbejde ⁽²⁾, »Schreiber«-rapporten fra 1986 om Saarland-Lothringen-Luxemburg regionen ⁽³⁾, »Poetschki«-rapporten fra 1988 om samarbejdet på tværs af Det Europæiske Fællesskabs indre grænser ⁽⁴⁾, »Chiabrande«-rapporten fra 1988 om et udviklingsprogram for de spansk-portugisiske grænseområder ⁽⁵⁾, »Cushnahan«-rapporten fra 1990 om Fællesskabsinitiativet Interreg ⁽⁶⁾, og »Muru«-rapporten fra 1994 om Fællesskabsinitiativet Interreg II ⁽⁷⁾,

under henvisning til Europarådets Madrid-rammekonvention af 1980 og dens tillægsprotokoller (1995, 1998),

under henvisning til udtalelsen fra Europarådets Kommunalkongres om »Et nyt retligt instrument for grænseoverskridende samarbejde«, der blev forelagt for Regionsudvalgets Underudvalg for Territorial Samhørighed (COTER) og vedtaget af Regionsudvalgets præsidium på mødet den 5. maj 2004 – Ordfører: Herwig Van Staa (Østrig, L, PPE/CD),

⁽¹⁾ EFT C 293 af 13.12.1976.

⁽²⁾ EFT C 127 af 14.5.1984.

⁽³⁾ EFT C 176 af 14.7.1986.

⁽⁴⁾ EFT C 99 af 13.4.1987.

⁽⁵⁾ EFT C 262 af 10.10.1988.

⁽⁶⁾ EFT C 175 af 16.7.1990.

⁽⁷⁾ EFT C 128 af 9.5.1994.

under henvisning til Hvidbogen om nye styreformer i EU, der blev fremlagt af Europa-Kommissionen i 2001 (KOM(2001) 428 endelig), og som fastsætter, at »Kommissionen vil undersøge, hvordan man på EU-plan bedre kan styrke rammerne for grænseoverskridende samarbejde mellem regionale eller lokale aktører med henblik på at fremsætte forslag ved udgangen af 2003« (3.1),

under henvisning til udvalgets udtalelse af marts 2002 om »Strategier til fremme af det grænseoverskridende og tværregionale samarbejde i et udvidet Europa - et grunddokument med retningslinjer for fremtiden« (CdR 181/2000 fin) ⁽⁸⁾,

under henvisning til udvalgets studie om »Det transeuropæiske samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder: nye udfordringer og nødvendige tiltag til forbedring af samarbejdet«, oktober 2001, der blev udarbejdet i tæt samarbejde med De Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab (AGEG) som forberedelse til ovennævnte udtalelse,

under henvisning til den tredje rapport om social og økonomisk samhørighed: »Et nyt partnerskab for samhørighed, konvergens, konkurrenceevne og samarbejde«, som Europa-Kommissionen vedtog den 18. februar 2004, og som i konklusionerne fastslår, at Kommissionen har til hensigt at foreslå et nyt retsinstrument i form af en europæisk samarbejdsstruktur (»en grænseoverskridende regional myndighed«), så medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder – både inden for og uden for EU-medfinansierede programmer – rustes til at afhjælpe de juridiske og administrative problemer, der måtte opstå i forbindelse med styring af grænseoverskridende programmer og projekter. Målet vil være at give denne nye retlige struktur beføjelse til at gennemføre samarbejdsaktiviteter på vegne af de offentlige myndigheder,

under henvisning til sin udtalelse om den tredje samhørighedsrapport af 16. juni 2004 (CdR 120/2004 fin),

under henvisning til rapporten »Towards a new Community legal instrument facilitating public-law-based trans-European cooperation among territorial authorities in the European Union«, som De Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab (AGEG) udarbejdede for Europa-Kommissionen på grundlag af sit tidligere samarbejde med Regionsudvalget i forbindelse med ovennævnte studie,

under henvisning til Regionsudvalgets lovforberedende rolle i tæt samråd med Europa-Kommissionen og synspunkterne fremført af de lokale og regionale myndigheder i den indledende fase,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 62/2004 rev. 3), som blev vedtaget den 24. september 2004 Underudvalget for Territorial Samhørighed med **Hans Niessl**, ministerpræsident for delstaten Burgenland (AT/PSE), som ordfører -

på sin 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004 (mødet den 18. november) vedtaget følgende udtalelse:

Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1. **støtter** Kommissionens ambition om at sikre en bæredygtig forbedring af de retlige og institutionelle forudsætninger for det grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejde (det transeuropæiske samarbejde) på nationalt, regionalt og lokalt plan og mener, at de problemer, der stadig er forbundet med dette samarbejde, kan imødegås mere effektivt end hidtil med det foreliggende forordningsforslag;

2. **foreslår imidlertid**, at det kommende retsinstrument ikke benævnes »europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde«, men »europæisk gruppe for transeuropæisk samarbejde«, da denne betegnelse også giver udtryk for, at retsinstrumentet kan anvendes i forbindelse med tværnationalt og tværregionalt samarbejde som beskrevet i forordningsforslagets artikel 1;

3. **er enig** med Kommissionen i, at betingelserne for det transeuropæiske samarbejde ikke i tilstrækkelig grad og

tilstrækkeligt effektivt kan forbedres af medlemsstaterne alene, og at en fællesskabsindsats i henhold til EF-traktatens artikel 5, stk. 2 (*subsidiaritetsprincippet*), er berettiget i betragtning af de foreliggende tværnationale aspekter og de klare fordele ved en fællesskabsindsats i forhold til foranstaltninger på de 25 medlemsstaters niveau;

4. **er enig** med Kommissionen i, at forordningsforslaget ikke går længere end nødvendigt for at nå EF-traktatens mål, jf. EF-traktatens artikel 5, stk. 3 (*proportionalitetsprincippet*), eftersom det kun tilvejebringer en frivillig ramme for det transeuropæiske samarbejde og kun fastlægger mindstekrav til oprettelse og gennemførelse af »europæiske grupper for transeuropæisk samarbejde«;

5. **glæder sig over**, at Kommissionen bygger sit forordningsforslag på EF-traktatens artikel 159, og at det på grund af dette retsgrundlag er den fælles beslutningsprocedure, ifølge hvilken Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, der finder anvendelse;

⁽⁸⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 37.

6. **hilser det velkomment**, at Kommissionen har valgt en forordning som retsinstrument, da det betyder, at de regionale og lokale myndigheder kan oprette en »europæisk gruppe for transeuropæisk samarbejde« uden yderligere foranstaltninger til gennemførelse i national ret og/eller godkendelse fra de enkelte medlemsstater;

7. **bifalder** dog samtidig, at ikke kun de regionale og lokale myndigheder, men også medlemsstaterne deltager som partnere i oprettelsen af en »europæisk gruppe for transeuropæisk samarbejde« (EGTS) og dermed kan bidrage til at øge den økonomiske og sociale samhørighed i Europa inden for rammerne af et grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde;

8. **finder det desuden positivt**, at forordningsforslaget ud over medlemsstaterne og de regionale og kommunale myndigheder også giver andre lokale, offentlige organisationer mulighed for at blive medlemmer af en EGTS;

9. **er glad for**, at Kommissionen har fulgt Regionsudvalgets forslag om ikke at begrænse de europæiske samarbejdsgruppers opgaver til grænseoverskridende samarbejde, men også gøre det muligt at inddrage dem i tværnationalt og tværregionalt samarbejde; **kræver dog**, at der – som i titlen – foretages passende ændringer i forordningsteksten, så denne målsætning træder tydeligere frem;

10. **konstaterer med tilfredshed**, at forordningsforslaget indfører ens forudsætninger for oprettelse af EGTS'er i alle medlemsstater, og **opfordrer** Kommissionen til at sikre, at eksisterende tværnationale aftaler om grænseoverskridende samarbejde fortsat er gyldige;

11. **støtter** den formulering, Kommissionen har valgt i forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, der overlader det til medlemsstaterne at fastlægge en EGTS's opgaver og kompetence;

12. **bifalder** de muligheder, der er for at vælge den nationale lovgivning, men opfordrer dog Kommissionen til at skabe de nødvendige forudsætninger for at undgå kollision mellem de forskellige normer, f.eks. hvis en EGTS har sit sæde i en medlemsstat, hvis lovgivning ikke skal finde anvendelse;

13. **anbefaler**, at forordningen gør det muligt for medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger, når de forfatningsmæssige bestemmelser vedrørende overdragelse af opgaver til og overvågning af en EGTS gør dette nødvendigt;

14. **bifalder** endvidere, at en EGTS kan pålægges at arbejde med gennemførelse af såvel EU-finansierede programmer som andre generelle foranstaltninger inden for det transeuropæiske samarbejde, eftersom det kan sætte mere skub i videreudviklingen af transeuropæiske aktiviteter i Europa; gør dog opmærksom på, at reglerne i forslaget til forordning kun kan finde effektiv anvendelse, hvis tredjeparter kan pålægge EGTS'er at gennemføre EU-finansierede programmer.

15. **støtter** forordningsforslagets forslag om at give en EGTS status som juridisk person, men også forslaget om, at den praktiske gennemførelse af en samarbejdsgruppes opgaver kan overdrages til et af dens medlemmer, så man undgår, at der oprettes nye, overflødige bureaukratiske strukturer;

16. **slår dog til lyd for**, at en EGTS's opgaver ikke kun samlet, men også enkeltvis kan overdrages til eller fordeles på dens medlemmer, og **anmoder** derfor om en ændring af ordlyden af artikel 5, stk. 3, som tager højde for dette;

17. **anmoder om**, at en EGTS får pligt til at oprette en forsamling af repræsentanter for dens medlemmer, som har ansvaret for samarbejdsgruppens virksomhed – med det mål at sikre gennemsigtighed og demokratisk tilbagemelding;

18. **finder det nødvendigt**, at det i forordningens artikel 6 slås fast, at direktøren for en EGTS politisk og juridisk står til ansvar over for de medlemmer, der er repræsenteret i gruppens forsamling;

19. **anmoder om**, at de aftaler om transeuropæisk samarbejde, som indgås med henvisning til denne forordning, ikke blot fremsendes til alle medlemmer og medlemsstater, men også til Regionsudvalget. Regionsudvalget bør oprette et register over eksisterende EGTS, som gør det muligt for EU's institutioner, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder samt enhver EU-borger hurtigt og målrettet at finde oplysninger om en bestemt samarbejdsgruppe. Registeret kunne desuden give et værdifuldt bidrag til formidlingen af »bedste praksis« i Europa.

Regionsudvalgets anbefalinger

Anbefaling 1

Titlen

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
om oprettelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS)	om oprettelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende transeuropæisk samarbejde (EGTS)

Begrundelse

Der findes tre former for samarbejde mellem medlemsstaterne, regionerne og de lokale myndigheder: grænseoverskridende, tværregionalt og tværnationalt samarbejde. Fællesbetegnelsen for dem er »transeuropæisk samarbejde«. Det bør være muligt at oprette en europæisk gruppe for alle tre former for transeuropæisk samarbejde.

Anbefaling 2

(Betragtning 1)

(Som konsekvens heraf ændres betegnelserne »grænseoverskridende samarbejde« og »tværnationalt og tværregionalt samarbejde« til »transeuropæisk samarbejde« i alle afsnit, hvor de forekommer)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ifølge EF-traktatens artikel 159, stk. 3, kan der fastlægges særlige aktioner ud over fondene, som nævnes i artikel 159, stk. 1, for at nå traktatens mål om økonomisk og social samhørighed. For at sikre en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed og styrke den økonomiske og sociale samhørighed er det nødvendigt at styrke det grænseoverskridende samarbejde. Med dette for øje bør der vedtages de fornødne foranstaltninger til forbedring af vilkårene for gennemførelse af aktioner vedrørende grænseoverskridende samarbejde.	Ifølge EF-traktatens artikel 159, stk. 3, kan der fastlægges særlige aktioner ud over fondene, som nævnes i artikel 159, stk. 1, for at nå traktatens mål om økonomisk og social samhørighed. For at sikre en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed og styrke den økonomiske og sociale samhørighed er det nødvendigt at styrke det grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejde (i det følgende benævnt »det transeuropæiske samarbejde«). Med dette for øje bør der vedtages de fornødne foranstaltninger til forbedring af vilkårene for gennemførelse af aktioner vedrørende grænseoverskridende transeuropæisk samarbejde.

Begrundelse

Ændringen er en logisk følge af ændringen i anbefaling 1.

Anbefaling 3

(Betragtning 7)

Kommissionens tekst	Ændring
(7) For at overvinde hindringerne for det grænseoverskridende samarbejde er det nødvendigt at indføre et samarbejdsinstrument på fællesskabsplan, som gør det muligt på Fællesskabets område at oprette sammenslutninger med juridisk status, som benævnes »Europæiske Grupper for Grænseoverskridende Samarbejde« (EGGS). Det er frivilligt at anvende EGGS	(7) For at overvinde hindringerne for det grænseoverskridende samarbejde er det nødvendigt at indføre et samarbejdsinstrument på fællesskabsplan, som gør det muligt på Fællesskabets område at oprette sammenslutninger med juridisk status, som benævnes »Europæiske Grupper for Grænseoverskridende Samarbejde« (EGGS). Det er frivilligt at anvende EGGS Eksisterende bilaterale aftaler om grænseoverskridende, interregionalt eller tværnationalt samarbejde mellem kommuner og/eller regioner og/eller stater gælder fortsat

Begrundelse

Forordningen må ikke indskrænke de retlige muligheder, der ligger i eksisterende mellemstatslige aftaler som f.eks. Karlsruhe-aftalen.

Anbefaling 4

(Betragtning 10)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemmerne kan beslutte at oprette en EGGS som en selvstændig juridisk enhed eller overdrage dens opgaver til et af dens medlemmer.	Medlemmerne kan beslutte at oprette en EGGS EGTS som en selvstændig juridisk enhed eller overdrage dens opgaver til et eller flere af dens medlemmer.

Begrundelse

Ændringen er en logisk følge af ændringen i anbefaling 1.

Anbefaling 5

(Betragtning 11)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
(...) som er medlemsstaternes og deres regionale og lokale myndigheders egne initiativer, der ikke får finansiel støtte fra Fællesskabet.	som er medlemsstaternes og/eller deres regionale og lokale myndigheders egne initiativer, der ikke får finansiel støtte fra Fællesskabet.

Begrundelse

Det ligger i det transeuropæiske samarbejdes natur, at også regioner og kommuner kan fungere som partnere i et transeuropæisk samarbejde uden deltagelse af medlemsstatsniveauet.

Anbefaling 6

Artikel 1, stk. 1

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde	Europæisk gruppe for grænseoverskridende transeuropæisk samarbejde
I overensstemmelse med de i denne forordning fastlagte betingelser og regler kan der på Fællesskabets område oprettes en samarbejdsgruppe i form af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde, i det følgende benævnt »EGGS«.	I overensstemmelse med de i denne forordning fastlagte betingelser og regler kan der på Fællesskabets område oprettes en samarbejdsgruppe i form af en europæisk gruppe for grænseoverskridende transeuropæisk samarbejde, i det følgende benævnt »EGGS« »EGTS«.

Begrundelse

Ændringen er en logisk følge af ændringen i anbefaling 1.

Anbefaling 7

Artikel 1, stk. 3

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Formålet med en EGGS er at lette og fremme det grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem de regionale og lokale myndigheder med henblik på at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed.	Formålet med en EGGS EGTS er at lette og fremme det grænseoverskridende tværnationale og tværregionale samarbejde (det transeuropæiske samarbejde) mellem medlemsstaterne og mellem de regionale og lokale myndigheder med henblik på at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed.

Begrundelse

Ændringen er en logisk følge af ændringen i anbefaling 1.

Anbefaling 8

Artikel 2, stk. 3

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemmerne kan beslutte at oprette en EGGS som en særskilt juridisk person eller at overdrage det til et af medlemmerne at varetage dens opgaver.	Medlemmerne kan beslutte at oprette en EGGS EGTS som en særskilt juridisk person eller at overdrage det til et eller flere af medlemmerne at varetage dens opgaver.

Begrundelse

Ændringen er en logisk følge af ændringen i anbefaling 1.

Anbefaling 9

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
En EGGS udfører de opgaver, som medlemmerne har overdraget til den i overensstemmelse med denne forordning.	En EGTS udfører de opgaver, som medlemmerne eller en tredjepart med dens samtykke har overdraget den i overensstemmelse med forordningen.

Begrundelse

Hvis en EGTS også i fremtiden skal kunne gennemføre EU-finansierede programmer, er denne tilføjelse nødvendig.

Anbefaling 10

(Artikel 3, stk. 3)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Oprettelsen af en EGGS ændrer intet ved medlemmernes eller medlemsstaternes finansielle ansvar, hverken hvad angår fællesskabsmidlerne eller de nationale midler.	Oprettelsen af en EGTS ændrer intet ved medlemmernes eller medlemsstaternes finansielle ansvar, hverken hvad angår fællesskabsmidlerne eller de nationale midler. hverken ved medlemmernes finansielle ansvar for fællesskabsmidler eller nationale midler eller medlemsstaternes ansvar for fællesskabsmidler. Det står medlemsstaterne frit gennem lov eller aftaler at føre opsyn med EGTS'ens overholdelse af tekniske og juridiske specifikationer. Opsynet kan enten overdrages en af medlemsstaterne eller varetages på fællesskabsplan.

Begrundelse

At medlemsstaterne er ansvarlige over for de nationale parlamenter, hvad angår de nationale midler siger sig selv og behøver naturligvis ikke at blive nævnt i forordningsforslaget. Men når medlemsstaterne (og dermed også de kompetente forbundsstater i føderale stater) også er ansvarlige for fællesskabsmidler, skal det nødvendigvis være tilladt, at medlemsstaterne kan føre et omfattende opsyn med en EGTS. Ellers må medlemsstaterne i vidt omfang stå til ansvar for forhold, som helt er unddraget deres indflydelse.

Anbefaling 11

(Artikel 4, stk. 8)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Aftalen meddeles til alle medlemmerne og til medlemsstaterne	Aftalen meddeles til alle medlemmerne, og til medlemsstaterne og til Regionsudvalget. Regionsudvalget indsætter aftalen i et offentligt tilgængeligt register over alle »aftaler om transeuropæisk samarbejde«.

Begrundelse

Regionsudvalget betragter det som sin forpligtelse at følge EF-traktatens påbud om gennemsigtighed i kraft af sin position som »kvikskranke«, der som ekspertisecenter skal være let tilgængelig for såvel EU-borgerne som for EU-Kommissionens tjenestegrene. Det skal sikre, at der til enhver tid kan indhentes oplysninger, der angår regionerne og kommunerne og dermed deres borgere.

Anbefaling 12

(artikel 5 og i alle berørte afsnit)

I den tyske version erstattes »forretningsorden« med »vedtægter«. Gælder ikke for den danske version.

Bruxelles, den 18. november 2004

Peter STRAUB
Formand
for Regionsudvalget

**REGIONSUDVALGETS RESOLUTION AF 18. NOVEMBER 2004 OM INDLEDNING AF
FORHANDLINGER OM TYRKIETS TILTRÆDELSE AF EU**

(2005/C 71/12)

REGIONSUDVALGET,

- der henviser til »Europa-Kommissionens henstilling vedrørende Tyrkiets fremskridt mod tiltrædelse« (KOM(2004) 656 endelig),
- der henviser til »Europa-Kommissionens periodiske rapport for 2004 om Tyrkiets fremskridt på vej mod tiltrædelse« (SEK(2004) 1201),
- der henviser til Ankara-erklæringen, som blev vedtaget af Regionsudvalgets RELEX-underudvalg og den tyrkiske sammenslutning af kommuner UTM den 11. oktober 2004,
- der henviser til »Strategien for RU's eksterne aktiviteter« vedtaget på det ekstraordinære præsidiemøde i Haag den 21. oktober 2004,

- 1) **hilser** Tyrkiets ansøgning **velkommen** på lige fod med andre europæiske landes ansøgninger;
- 2) **har til hensigt** at fremlægge sine holdninger til Tyrkiets indtræden, set ud fra et lokalt og regionalt synspunkt, ved dertil egnede lejligheder i fremtiden, og opfordrer kraftigt Kommissionen til at høre det om kommende periodiske rapporter;
- 3) **anerkender**, at de tyrkiske myndigheder med deres reformbestræbelser igennem de seneste år har gjort en indsats for at opfylde Københavns-kriterierne, hvilket har gjort det lettere at træffe en beslutning vedrørende indledning af forhandlinger om Tyrkiets tiltrædelse af EU;
- 4) **tilskynder** den tyrkiske regering til at fortsætte de krævende bestræbelser på hurtigst muligt at gennemføre reformerne fuldt ud på en varig og uigenkaldelig måde;
- 5) **bifalder** Tyrkiets decentraliseringsbestræbelser, der bør følge principperne i Det Europæiske Charter for Lokalt Selvstyre, samt landets vedtagelse i 2004 af en lov om reform af de lokale myndigheders styrelse, der anerkender den lokale myndighed som landets mindste administrationsenhed, og **forventer**, at loven gennemføres samvittighedsfuldt, og at der iværksættes lignende bestræbelser for det regionale niveau;

- 6) **forventer**, at lovpakken om reform af den offentlige forvaltning, herunder navnlig rammeloven om reform af den offentlige sektor, en lov om provinsforvaltning og en lov om land- og bykommuner, vedtages hurtigt efter bred konsultation af de lokale og regionale myndigheders organisationer og af civilsamfundet, og efter at overensstemmelse med forfatningen er bekræftet; **understreger**, at de relevante lokale myndigheder skal tildeles de økonomiske og menneskelige ressourcer, som er nødvendige for fuldt ud at gennemføre reformerne, at Tyrkiet bør være særlig opmærksom på den økonomiske og sociale udvikling af de mindst begunstigede regioner, og at der skal oprettes en lovgivningsmæssig ramme for regionaludviklingspolitikken;
- 7) **betoner**, at en vellykket gennemførelse af reformerne vil styrke Tyrkiets kommende bestræbelser på at blive medlem af EU, og **støtter** derfor **kraftigt** Europa-Kommissionens krav om en konsekvensanalyse, en gennemførelsesplan, en budgetramme samt en beskatningsramme;
- 8) **bifalder** Europa-Kommissionens strategi med tre søjler og giver tilsagn om at deltage aktivt inden for den tredje søjle, som skal styrke den politiske, kulturelle, sociale og religiøse dialog, der bringer folk tættere på hinanden; **anbefaler** derfor en mere indgående dialog mellem Regionsudvalget og de tyrkiske lokale myndigheder med afsæt i Regionsudvalgets erfaringer fra tidligere ansøgerlande med henblik på at sikre respekt for det lokale demokrati og gennemførelse af regional decentralisering; på baggrund af Det Europæiske Råds beslutning om Tyrkiet, **forventer** Regionsudvalget, at den tyrkiske regering, Ministerrådet og Associeringsrådet foreslår oprettelse af et fælles rådgivende udvalg mellem tyrkiske lokale og regionale myndigheder og Regionsudvalget;
- 9) **opfordrer kraftigt** Tyrkiet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rydde de stadigt forekommende problemer, som trækkes frem i Europa-Kommissionens henstilling, af vejen, især problemerne med respekt for menneskerettigheder og udøvelse af grundlæggende frihedsrettigheder, nul-tolerance i kampen mod tortur og mishandling, fulde rettigheder og friheder for alle mindretal, religionsfrihed (navnlig spørgsmål om retlig status til alle kirker), nul-tolerance over for diskrimination og vold mod kvinder og overholdelse af ILO-standarder vedrørende børnearbejde;
- 10) **opfordrer** den tyrkiske regering til at yde udelt støtte til fornyede bestræbelser under De Forenede Nationers generalsekretærs auspicer for at nå frem til en løsning på Cypern-problemet, som skal være i overensstemmelse med FN's resolutioner, fællesskabsretten og med europæiske værdier og principper;
- 11) **erkender** de særlige udfordringer, som Tyrkiets eventuelle medlemskab ifølge Europa-Kommissionens meddelelse vil give anledning til, for så vidt angår den fremtidige gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samhørighedspolitikken og den fri bevægelighed for arbejdstagere;
- 12) **understreger** Den Europæiske Unions generelle målsætning om en stadig snævrere sammenslutning hen imod en politisk union med fælles værdier, og **betoner** navnlig, at der er presserende behov for at etablere de fornødne finansielle, institutionelle og økonomiske forudsætninger for at gøre Unionen klar til yderligere udvidelse;
- 13) **henleder opmærksomheden på** anbefalingen i Europa-Kommissionens konklusion om, »at forhandlingerne suspenderes i tilfælde af alvorlig og vedvarende krænkelse af principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstaten, som Den Europæiske Union hviler på«, og **understreger** sammen med Europa-Kommissionen, at Tyrkiets tiltrædelsesforhandlinger er »en løbende proces, hvis resultater ikke er givet på forhånd«;
- 14) **pålægger** sin formand med henblik på Det Europæiske Råds samling i Bruxelles den 17. december at sende denne resolution til Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen samt det tyrkiske parlament og den tyrkiske regering.

Bruxelles, den 18. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Højhastighedsforbindelser i Europa: De nationale bredbåndsstrategier

(2005/C 71/13)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om *Højhastighedsforbindelser i Europa: De nationale bredbåndsstrategier*, KOM(2004) 369 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 13. maj 2004 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 20. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til Lissabon-målsætningen om inden 2010 at gøre EU til »den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed«,

under henvisning til opfordringen fra topmødet i Barcelona om at udarbejde en handlingsplan for eEurope, der fokuserer på »at bredbåndsnet gøres almindeligt tilgængelige og anvendes i hele EU inden udgangen af 2005, og at internetprotokollen IPv6 udvikles« og på »net- og informationssikkerhed, digital forvaltning, e-læring, e-sundhed og e-handel« ⁽¹⁾,

under henvisning til den heraf følgende eEurope 2005 handlingsplan, der blev vedtaget i maj 2002. Handlingsplanens nye centrale målsætninger, der blev støttet af Det Europæiske Råd i Sevilla, var at fremme anvendelsen og at skabe nye tjenester ⁽²⁾. De overordnede mål er, at Europa inden 2005 skal råde over moderne offentlige on line-tjenester (digital forvaltning, e-sundhed, e-læring), et dynamisk e-business miljø, der er baseret på almindeligt tilgængelige bredbåndsnet til konkurrencedygtige priser, og en sikker informationsinfrastruktur,

under henvisning til det foreløbige forslag til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om *Højhastighedsforbindelser i EU - Den seneste udvikling i den elektroniske kommunikationssektor* – KOM(2004) 61 endelig ⁽³⁾,

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om »Interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (Idabc)« - KOM(2003) 406 endelig - 2003/0147 (COD),

under henvisning til sin udtalelse om *Evaluerings af IDA-programmet og IDA-programmets anden fase* (CdR 44/98 fin) ⁽⁴⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 257/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 22. september 2004 med **Tomaž Štebe**, borgmester i Mengeš kommune (SI/PPE)), som ordfører,

⁽¹⁾ Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona, afsnit 40 (<http://europa.eu.int/da/Info/eurocouncil/index.htm>).

⁽²⁾ KOM(2002) 263 endelig, eEurope 2005: Et informationssamfund for alle.

⁽³⁾ R/CESE 880/2004 – TEN 189/2004.

⁽⁴⁾ EFT C 251 af 10.8.1998, s. 1.

og ud fra følgende betragtninger:

1. Ambitiøse højhastighedsforbindelser baseret på lige adgang, ikke-diskrimination og den digitale mulighed for en informationsinfrastruktur, der omfatter hele Europa, skal spille en central rolle i samlingen af kontinentet, medlemsstaterne og alle kommende ansøgerlande, dvs. deres byer og landkommuner, virksomheder og borgere;
2. Der er vigtigt at anvende en effektiv og moderne informationsstruktur for såvel nye som eksisterende virksomheder og at modernisere de offentlige tjenester;
3. Lige muligheder i informationssamfundet, hvad angår nettilslutning og tjenester, bør være en ret for de europæiske borgere uanset brugertype, social status eller geografisk placering;
4. Informationsinfrastrukturen bør betragtes og forvaltes af samfundet på samme måde som vand- og elektricitetsforsyning -

på den 57. plenarforsamling den 17.-18. november 2004 (mødet den 18. november) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1 **bifalder** den præcision og klarhed, der præger Kommissionens analyse og konklusioner i meddelelsen »Højhastighedsforbindelser i Europa: De nationale bredbåndsstrategier«, som er nært knyttet til den tidligere analyse og anbefalingerne i »Højhastighedsforbindelser i EU - Den seneste udvikling i den elektroniske kommunikationssektor«⁽⁵⁾ og de foreslåede aktioner i »eEurope 2005: Ajourføring af handlingsplanen«;

1.2 **erkender**, at fordelene ved bredbånd spiller en vigtig rolle for økonomi og samfund. Erfaringerne med øget anvendelse og udbredelse af bredbånd er meget opmuntrende. Antallet af bredbåndstilslutninger fordobledes i 2003 i EU-15. Der mangler dog stadig en del i forhold til eEurope-handlingsplanen og dens målsætninger uden for bycentrene og institutionerne, især i landdistrikterne og i de ugunstigt eller mindre gunstigt stillede egne;

1.3 **er overbevist om**, at ajourføringen af eEurope-handlingsplanen og de nationale højhastighedsbredbåndsstrategier i EU-25 vil fremme udviklingen hen imod den mest avancerede, pålidelige og direkte europæiske informationsinfrastruktur (EII) for forvaltninger, virksomheder og borgere;

1.4 **anmoder om**, at strategier og aktioner vedrørende informationsinfrastruktur, især opbygning af grundlæggende

kommunikationsnet (hovedbredbåndsnet i byer og landkommuner), der skal støtte udvikling af infrastruktur til online-tjenester, bliver meget ambitiøse, tager hensyn til teknologiske og kommercielle interesser og finansieres ved hjælp af offentlige midler på lokalt, nationalt eller europæisk niveau på samme måde som (nationale) veje eller anden grundlæggende infrastruktur;

1.5 **opfordrer** Kommissionen til at vedblive med at retsforfølge inaktive lovgivere, der enten ikke skrider effektivt ind eller slet ikke skrider ind inden for en rimelig tidsramme over for dominerende netværk eller tjenester, eller hvis adfærd forhindrer forsyning på lige vilkår og effektiv konkurrence i informationsinfrastrukturen på nationalt og lokalt plan;

1.6 **hilser** det europæiske vækstinitiativ **velkommen**, som opnåede Det Europæiske Råds støtte på mødet i december 2003, hvor fokus lå på det hensigtsmæssige i at anvende offentlige midler, herunder strukturfonde, til at sikre omfattende adgang til bredbånd, som allerede foreslået i eEurope 2005⁽⁶⁾. Nye initiativer til at fjerne den digitale kløft, »kvikstartprojekter«, vil fremskynde forsyningen med bredbånd i de mindre gunstigt stillede egne, hvor forsyningen er urentabel;

1.7 **støtter** Kommissionens forslag om at anvende EU's strukturfonde til elektronisk kommunikation i landdistrikter og mindre gunstigt stillede byområder⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ »Rummet: en ny europæisk grænse for en større Union - En handlingsplan for gennemførelsen af den europæiske rumpolitik« KOM(2003) 673 endelig og »Højhastighedsforbindelser i EU - Den seneste udvikling i den elektroniske kommunikationssektor« KOM(2004) 61 endelig.

⁽⁶⁾ Se KOM(2003) 65 endelig »Elektronisk kommunikation: Vejen til videnøkonomien« og KOM(2003) 690 endelig »Et europæisk vækstinitiativ«.

⁽⁷⁾ »Retningslinjer for kriterier og former for implementering af strukturfonde til støtte for elektronisk kommunikation«, SEK(2003) 895 http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docoffic/working/doc/telecom_da.pdf.

1.8 **mener**, at Kommissionens politik for informationssamfundet og informationsinfrastruktur skal fremme og støtte udvikling af innovative tjenester og procedurer til erstatning for forældede teknologier og indføre nye konkurrencedygtige og avancerede kommercielle og offentlige online-tjenester for virksomheder, borgere og forvaltninger;

1.9 **bifalder**, at Kommissionen har taget fat på de kritiske problemer, som hindrer overførsel af god praksis, som f.eks. juridiske aspekter af genbrug af vellykkede udviklingstiltag, ejerskab til systemerne og sammenkædningen med de offentlige udbudsprocedurer og procedurer for gennemførelse af offentligt/private partnerskaber ⁽⁸⁾;

1.10 **støtter** uddannelses- og tilskyndelsestiltag til den brede offentlighed vedrørende nye tjenester og teknologier; bredbånd bør benyttes til at forsyne borgerne med nye og bedre tjenester;

1.11 **bifalder**, at det offentlige opbygger og udvikler en europæisk informationsinfrastruktur, der kan styrke Europas konkurrencemæssige fundament for kommercielle tjenester og tjenester til den brede offentlighed. Online-tjenester, der udvikles ved hjælp af offentlige midler, bør være et vigtigt supplement til kommercielle investeringer, fremme private investeringer og øge EU-virksomhedernes konkurrenceevne på internationalt plan;

1.12 **påskønner** den vægt, Europa-Kommissionen lægger på en sikker informationsinfrastruktur og etablering af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA);

1.13 **går ind for** en (om)definering af »bredbånd«, der svarer til en ambitiøs opfattelse af informationsstruktur som skitseret i denne udtalelse. Som følge heraf bør eksisterende aktiviteter og programmer (eEurope, IST, IDA, eTEN samt DRM og IPR ⁽⁹⁾) præciseres, forenkles og omdefineres samt suppleres;

1.14 **mener**, at meddelelsens definition af »bredbånd« er et godt udgangspunkt: »en bred vifte af teknologier, som er udviklet med henblik på at understøtte udbud af innovative interaktive tjenester og giver mulighed for at have en konstant åben forbindelse med stadig større bredbåndskapacitet samt mulighed for samtidig anvendelse af både tale- og datatjenester«;

1.15 **foreslår**, at der til definitionen af bredbånd som nødvendig infrastruktur og højhastighedskommunikationsnet

tilføjes visse vigtige værktøjer, ressourcer og mekanismer (en platform for EII-tjenester), der understøtter e-tjenester med henblik på en sikker og pålidelig online-udveksling af data i realtid;

1.16 **går ind for**, at der indføres flere obligatoriske specifikationer for højhastighedsinternet- eller bredbåndsforbindelser, f.eks. vedr. forsinkelser og genoprettelse af fejl;

1.17 **foreslår**, at der iværksættes et nyt initiativ, »The Digital Opportunity Information Technology (DOIT)«, for alle, især mindre udviklede områder, med det formål at anvende informationsstrukturen og støtte nuværende økonomiske aktiviteter eller etablere nye gennem uddannelse, fremme og finansiering af informationsinfrastruktur;

1.18 **tilskynder** lokale myndigheder til at udforme og konstruere kommunikationskabler og rør til nedgravning i forbindelse med (om)bygning af veje, eller installere dem sammen med andre kabler og kommunale rør (gadebelysning, kraftledninger) som en langsigtet investering;

1.19 **tilskynder** lokale myndigheder og Europa-Kommissionen til at vurdere den model, hvor et enkelt selskab (eller en eller flere lokale myndigheder) bygger, ejer og vedligeholder informationsinfrastrukturen. Dette ville gøre det muligt for multitjenesteudbydere at anvende infrastrukturen på lige fod. Hovedsigtet med denne strategi er at styrke konkurrencen mellem tjenesteudbydere på omkostninger og kvalitet ved at give dem alle de samme, ikke-diskriminerende muligheder for at nå deres kunder;

1.20 **går ind for** øget konkurrence ved at sikre let og hurtig opnåelse af de nødvendige licenser for adgang til infrastruktur og frekvenser;

1.21 **går ind for** standarder og grundlæggende applikationer (fælles e-tjenester) med fælles (kompatible) datamodeller og dataattributter, f.eks. GIS, 3D og VR-visualiseringsteknologier til fysisk planlægning og genopretning af områder samt arealforvaltning, forvaltning af fast ejendom og af kommunal infrastruktur; adgang til decentrale og registrerede offentlige databaser, opdatering; offentlige kontortjenester hjemme eller på arbejdspladsen; trafikstyring; trafikophobning, bompeng, billetbetaling med smarte, non-contact- (mobile) ID-kort;

⁽⁸⁾ Kommissionen er i færd med at udarbejde en grønbog om offentligt/private partnerskaber i EU.

⁽⁹⁾ KOM(2004) 261 endelig »Varetagelsen af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder i det indre marked«.

1.22 **går ind for** mere ambitiøse EII-mål for kommunikation, nettilslutning, mængde, tilgængelighed og prisrimelighed af:

- a) lyslederkabler, der forbinder alle slutbrugere i EU med mindst 10 Mbp/s, tovejskommunikation, undtagen hvor økonomi og optimal kommunikation (geografi, brugerbehov) kræver andre løsninger, f.eks. (højhastigheds-) kobbertråd eller fast trådløs adgang (WFA) eller satellittransmission:

25 % - ved udgangen af 2006;

70 % - ved udgangen af 2010;

- b) båndbredde og mulighed for at sikre IP-telefoni for lejlig-hedsvis brugere – ved udgangen af 2006;
- c) rimelige priser på månedlige udgifter til bredbåndsforbin-delse med 10 Mbp/s, sikkert internet og pålidelige transakti-oner, multimedie-IP-telefoni, digital tv- og radiospredning (multimedie) (digitale rettigheder ikke indbefattet i prisen) – ved udgangen af 2006;

1.23 **går ind for** følgende strategier for europæisk informa-tionsinfrastruktur (EII):

- a) online, pålidelig, sikker, autentisk og betroet udveksling af multimediedata og -dokumenter – ved udgangen af 2006;
- b) decentral, interoperabel, kompleks og hierarkisk dataadgang og opdatering – ved udgangen af 2007;
- c) adgang til virtuelle eller simulerede miljøer og virkelige processer samt kontrol heraf i realtid – ved udgangen af 2008;

1.24 **går ind for** en platform for EII-tjenester:

- a) interoperabilitet mellem certificerings- og kontrolsystemer i EU;
- b) e-penge/e-betaling med meget overkommelige transaktions- og administrationsudgifter;
- c) telemedicin (e-sundhed), e-læring;
- d) det opkoblede samfund: telemetri, proceskontrol, bygnings- og anlægsadministration;

1.25 **er bekymret over**, at kobbertråds kommunikation sammen med hovedparten af den traditionelle »telefoni« er ved at være forældet, eller er udsat for meget hård konkurrence (ubundet adgang til abonnentledninger). De nationale rege-ringer foretager ikke den nødvendige omstrukturering og deltager i diskriminatoriske aktiviteter med den konsekvens, at gennemførelsen af en moderne informationsinfrastruktur forsinkes.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **anbefaler**, at Kommissionen sikrer gennemførelse af følgende foranstaltninger:

- a) overvågning og håndhævelse af konkurrencen i en fælles infrastruktur på et ikke-diskriminerende omkostnings-grundlag, der er ens for alle operatører eller udbydere;
- b) de nationale tilsynsmyndigheder (NRA) bør give mulighed for udvælgelse af frekvenser til FWA, og de bør nedsætte licensudgifterne for landdistrikter eller mindre begunstigede områder;

2.2 **anbefaler**, at Kommissionen støtter finansieringen af en europæisk informationsinfrastruktur (EII) efter følgende vejle-dende prioriteringsliste:

- a) konstruktion af rør;
- b) udvikling af tjenesteplatforme;
- c) kabel- og netudstyr i landdistrikter og mindre begunstigede områder,
- d) NRA- nedsættelse af licensudgifterne for mindre begunsti-gede områder;

2.3 **anbefaler**, at Europa-Kommissionen i sit dokument om højhastighedskommunikationsstrategier (EU 25 inkl. de nye kandidatlande), som offentliggøres i oktober 2004, fremhæver betydningen af ambitiøse og vidtrækkende teknologiske frem-skridt i den europæiske informationsinfrastruktur.

Bruxelles, den 18. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse af om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget eEurope 2005: Ajourføring af handlingsplanen

(2005/C 71/14)

REGIONSUDVALGET HAR –

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – eEurope 2005: Ajourføring af handlingsplanen (KOM(2004) 380 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 17. maj 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om en udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 20. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til sin udtalelse om »eEurope 2005: Et informationssamfund for alle« (CdR 136/2002 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om »e-forvaltningens betydning for Europas fremtid«,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 193/2004 rev. 2), som blev vedtaget den 22. september 2004 af Underudvalget for Kultur og Uddannelse med **Risto Ervelä**, formand for Sagu kommunalråd og regionalrådet i Egentliga Finlands förbund (FI/ELDR), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) informations- og kommunikationsteknologier spiller en central rolle i gennemførelsen af Lissabonstrategiens mål om økonomisk, samfundsmæssig og bæredygtig udvikling,
- 2) det vigtigste mål bør være at udvikle et socialt og regionalt ligestillet europæisk informationssamfund -

på sin 57. plenarforsamling den 17. - 18. november 2004 (mødet den 18. november) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Et socialt og regionalt retfærdigt informationssamfund

REGIONSUDVALGET

1.1 **er enig med** eEurope-handlingsplanens midtvejsevaluering i, at problemerne i forbindelse med den digitale kløft har urovækkende konsekvenser, og **bifalder**, at Kommissionen har gjort deltagelse i informationssamfundet og social samhørighed, især hvad angår regionale uligheder og levering af elektroniske tjenester for at fremme adgangen for alle, til nye prioriteringsområder i forbindelse med sin ajourføring af handlingsplanen i den meddelelse, der behandles i denne udtalelse;

1.2 **finder**, at de regionale forskelle i adgang til og priser for bredbåndstjenester er blevet en væsentligt hindring for, at alle kan deltage på lige fod i informationssamfundet, og **anser det for vigtigt**, at man snarest muligt igangsætter det forum vedrørende it-kløften, som skal behandle dette problem;

⁽¹⁾ EUT C 128 af 29.5.2003, s. 14.

1.3 **konstaterer**, at de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger til at fremskynde deltagelsen i informationssamfundet i sig selv er hensigtsmæssige, men **tvivler på**, at de på kort sigt har nogen virkning, og **mener**, at man i hvert fald foreløbigt må sikre, hvis man skal undgå digital udstødelse, at borgerne også kan få adgang til de nødvendige tjenester på traditionel vis.

Informations- og kommunikationsteknologi og Lissabonstrategien

REGIONSUDVALGET

1.4 **er enig med** Kommissionen i, at man med informations- og kommunikationsteknologiens hjælp har kunnet øge produktiviteten og forbedre deltagelsesmulighederne, men **understreger**, at man i f.eks. den offentlige forvaltning – som leverandør af elektroniske tjenester på bestemte områder, men også som investor – i henhold til EU's konkurrenceregler kun har kunnet udnytte disse muligheder i begrænset omfang; i de områder, hvor efterspørgslen er utilstrækkelig til at tiltrække kommercielle investeringer;

1.5 **finder**, at de foranstaltninger, som både foreslås i den oprindelige eEurope-handlingsplan og i den ajourførte version, lægger vægt på udvikling af elektroniske tjenester, selv om en effektivisering af den offentlige forvaltning ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi også kræver betydelige ændringer af organisationernes funktionsmåde og indbyrdes samarbejde;

1.6 **støtter** meddelelsens overvejelser om, at EU's politik efter 2005 horisontalt skal knyttes tættere sammen med Lissabon-strategiens forskellige delområder, så man foruden de økonomiske og samfundsmæssige mål også kan sætte større fokus på det indbyrdes forhold mellem informations- og kommunikationsteknologi og bæredygtig udvikling.

Udvidelsens virkninger

REGIONSUDVALGET

1.7 **vurderer**, at Kommissionen med sin ajourføring af eEurope-handlingsplanen har reageret hurtigt på de behov, som udvidelsen har skabt;

1.8 **konstaterer**, at forskellene – målt med de indikatorer, som anvendes i benchmarkinganalyserne – som følge af udvidelsen både er vokset mellem medlemsstaterne og frem for alt mellem regionerne, og **ser positivt på** Kommissionens løfte om at udvikle it-tjenesterne vedrørende benchmarking;

1.9 **håber**, at de regionale og lokale myndigheders velfungerende netværk, som også dækker de nye medlemsstater, især kan udnyttes til udveksling af gode erfaringer.

De lokale og regionale myndigheders rolle i gennemførelsen af handlingsplanen

REGIONSUDVALGET

1.10 **understreger**, at Europas lokale og regionale myndigheder har en vigtig og ofte selvstændig rolle som producent af it-tjenester inden for forvaltning, sundhedsvæsen, kultur, turisme og uddannelse, samt at de deltager i lokale og regionale udviklingsprojekter inden for it-tjenester og e-handel;

1.11 **mener**, at man uden bred deltagelse af Europas regionale og lokale myndigheder ikke kan gennemføre de foreslåede procedurer for åben koordination, ved hjælp af hvilke man

ønsker at fremme frivillig og multilateral opbakning til prioriteringerne for indførelse af elektroniske tjenester.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **ønsker**, at Kommissionen klarlægger sin politik for informationsområdet ved at offentliggøre et dokument, som både indeholder den oprindelige eEurope 2005-handlingsplan og ajourføringen af denne;

2.2 **finder**, at opfølgningen af adgangen til bredbåndstjenester bør udformes således, at den tager bedre hensyn til forskellene i brugernes behov, fordi de bredbåndstjenester, som har den ringeste kapacitet, ikke kan bidrage til at opfylde handlingsplanens målsætninger om offentlige elektroniske tjenester, især ikke i de mest perifere regioner;

2.3 **mener**, at adgang til de samfundsmæssigt vigtigste e-tjenester ikke udelukkende kan afhænge af, om den private sektor i en bestemt region er interesseret i at udvikle dem eller ej, men at også den offentlige sektor, når det er nødvendigt, med egne foranstaltninger bør kunne sikre brugerne adgang til de it-tjenester, de har behov for;

2.4 **ser gerne**, at man i forbindelse med udbredelsen af god praksis ikke blot fremhæver de elektroniske tjenester, men også giver eksempler på, hvordan man med informations- og kommunikationsteknologiens hjælp har kunnet forbedre de traditionelle tjenesters kvalitet og effektivitet og mindske bureaukratiet;

2.5 **støtter** en udvidelse af den fælleseuropæiske dimension i den offentlige forvaltnings elektroniske tjenester, men **understreger**, at det hovedsagelig er de regionale og lokale myndigheder, som står for de daglige offentlige tjenester, som virksomheder og borgere også i andre medlemsstater har brug for, og at det er umuligt at forestille sig, at man kan udvikle en velfungerende fælleseuropæisk dimension uden en tæt inddragelse af de regionale og lokale myndigheder;

2.6 **foreslår**, at der udarbejdes en mere grundig redegørelse for, hvorfor efterspørgslen efter offentlige it-tjenester er mindre end udbuddet i Europa;

2.7 **understreger**, at alle aktører, som er ansvarlige for at udvikle elektroniske sundhedstjenester, bør få mulighed for at deltage i udarbejdelsen af nationale og regionale gennemførelsesplaner for elektroniske sundhedsydelser;

2.8 **håber**, at den interoperabilitet i e-undervisning, som efterlyses i handlingsplanen, kan udvikles ved bl.a. at udarbejde kvalitetskriterier for e-undervisning i Europa med henblik på forskellige uddannelsesformer;

2.9 **anser det for vigtigt**, at Kommissionen snarest muligt foretager en analyse af markedet for elektroniske signaturer og deres indbyrdes kompatibilitet, som ikke blot omfatter formelt godkendte certifikater, og understreger i den forbindelse navnlig de fælleseuropæiske tjenester;

2.10 **går ud fra**, at Kommissionen aktivt vil sikre, at det faktum, at det er blevet teknologisk lettere at anvende elektroniske signaturer, ikke vil føre til et krav til især den offentlige forvaltning om at anvende dem, hvis det ikke er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for tjenesternes kvalitet og sikkerhed;

2.11 **påpeger**, at det er mindst lige så vigtigt, at man ved siden af e-signaturprocedurer for tjenesternes brugere også udvikler brugen af e-signatur, så borgerne selv kan være absolut sikre på, at den meddelelse, de modtager, netop kommer fra de offentlige myndigheder eller den virksomhed, som den angives at komme fra;

2.12 **støtter** de foranstaltninger, Kommissionen foreslår for at udvikle mobilbetaling, og **understreger**, at mobilbetaling i

de nærmeste år – takket være Europas veludviklede mobiltelefonmarked – kan blive en drivkraft for gennemførelsen af Lissabon-strategiens mål;

2.13 **konstaterer**, at Kommissionens indsats for at udvikle rammerne for styring af rettighederne til digitalt indhold og at indbyde de forskellige parter til fælles diskussioner er nødvendig, samt at indehavere af digitale rettigheder vil blive tilskyndet til at nå til enighed om graden af interoperabilitet;

2.14 **ser særdeles positivt på** Kommissionens plan om at oprette en database over SMV'ers gode praksis i forbindelse med e-handel og **håber**, at også Europas lokale og regionale myndigheder, som har et tæt samarbejde med disse virksomheder, kan være med til at udvikle og udnytte databasen på en så aktiv måde som muligt;

2.15 **kræver**, at man til de retningslinjer for strategier for multiplatforme, som Kommissionen har foreslået, ved siden af forskellige elektroniske tjenester også tilføjer de traditionelle kanaler til levering af tjenester, så man mindsker de problemer, som it-kløften har skabt;

2.16 **mener**, at informationstjenesten med opfølgningsindikatorer for eEurope bør tilbyde muligheden for at sammenligne, ikke blot medlemsstater, men også regioner, da forskellene mellem især regionerne er store, og information om ens egen regions mangler giver beslutningstagerne mulighed for at koncentrere sig om at udbedre disse mangler.

Bruxelles, den 18. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Grønbog om ligestilling og ikke-forskelsbehandling i den udvidede Europæiske Union

(2005/C 71/15)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til grønbogen om ligestilling og ikke-forskelsbehandling i den udvidede Europæiske Union (KOM(2004) 379 endelig),

under henvisning til præsidiets beslutning af 1. juli 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5,

under henvisning til sin udtalelse om ligebehandling (CdR 513/99 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om iværksættelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder ved adgangen til og leveringen af varer og tjenester (CdR 19/2004 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 241/2004 rev. 1), som blev vedtaget den 4. oktober 2004 af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik med **Peter Moore**, medlem af Sheffield City Council (UK/ELDR), som ordfører -

på den 57. plenarforsamling den 17. og 18. november 2004 (mødet den 18. november) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Bemærkninger

REGIONSUDVALGET

(I) *Hvordan tager vi udfordringerne ved udvidelsen op?*

1.1 **bifalder** Kommissionens holdning om, at udvidelsen bør være et incitament for alle medlemsstater til at øge deres indsats for at løse minoritetsproblemet, og anerkendelsen af, at problemet især vedrører romaerne;

1.2 **er enig i**, at den rettighedsbaserede tilgang til handicap, alder og seksuel orientering, som afspejles i EU's politik mod forskelsbehandling, stadig er et relativt nyt begreb både for offentlige myndigheder og for ngo'er i nogle af medlemsstaterne;

1.3 **beklager**, at der som følge af den manglende ændring af EF-traktatens artikel 13 stadig kræves en enstemmig vedtagelse af fællesskabslovgivningen på området.

(II) *Gennemførelse af ikke-forskelsbehandling i lovgivning og praksis*

1.4 **beklager**, at de forskellige grupper, der er omfattet af artikel 13, viser sig at blive beskyttet efter et bestemt hierarki. Det saglige anvendelsesområde og håndhævelsesmekanismen for forskellige former for forskelsbehandling varierer fortsat. En effektiv tilgang til bekæmpelse af forskelsbehandling kræver et mere ligeligt fordelt beskyttelsesniveau og en øget sammenhæng i lovgivningen på området. Regionsudvalget

minder også Kommissionen om, at rammerne for en mere sammenhængende EU-politik vedrørende handicap, alder, seksuel orientering, religion og tro stadig skal fastlægges. Regionsudvalget erkender for eksempel, at handicappede personer ofte er genstand for forskelsbehandling i form af svært tilgængelige offentlige transportmidler og bygninger samt et utilgængeligt oplysnings- og kommunikationsmiljø. Kommissionen har ikke offentliggjort meddelelser, der udelukkende behandler problemet med seksuel orientering i EU's lovgivning og politikker, selv om det er omfattet af EF-traktatens artikel 13;

1.5 **mener**, at den utilstrækkelige institutionelle støtte til individuelle tvister, som fortsat er den primære håndhævelsesmekanisme, i høj grad begrænser lovens effektivitet. Enkeltpersoner har problemer med indsamling af bevismateriale og utilstrækkelig beskyttelse mod repressalier samt betydelige økonomiske problemer med dækning af sagsomkostninger;

1.6 **mener**, at selv om »blød lovgivning« og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger kan have en vis virkning (foranstaltninger såsom memoranda, henstillinger, erklæringer m.m.), er der en tendens til, at de er mere effektive, når de bygger på en allerede eksisterende og bindende EU-lovgivning. Kommissionens retningslinjer for ansættelsen af handicappede (når de ikke underbygges af fællesskabslovgivning) har for eksempel haft begrænset betydning for udviklingen af den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 25.

(III) *Bedre indsamling, overvågning og analyse af data*

1.7 **mener**, at en systematisk indsamling af data vil sikre EU et bedre overblik over, hvor og hvornår racisme kommer til udtryk, gøre det muligt at formulere bedre strategier og metoder til forbedring af dataenes sammenlignelighed, objektivitet, ensartethed og pålidelighed på EU-plan, registrere politikens og finansieringens konsekvenser mere præcist og styrke samarbejdet med nationale universitetsforskningscentre, ngo'er og specialiserede interessegrupper og -centre. Lokale og regionale myndigheder spiller allerede en afgørende rolle for dataindsamling og informationsanalyse.

(IV) *Maksimalt udbytte af EU-støtten*

1.8 **bemærker**, at mindre ngo'er og græsrodsorganisationer til trods for deres projekters indvirkning og rækkevidde til tider ikke kan få adgang til EU-støtte, hvilket i stor udstrækning skyldes et ekstremt kompliceret bureaukrati; **mener**, at det for sådanne små organisationer på lokalt og regionalt plan næsten er umuligt at fortsætte deres arbejde uden støtte.

(V) *Styrkelse af samarbejdet med interessenterne*

1.9 **bifalder** grønbogens anerkendelse af den afgørende rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til ligestilling og ikke-forskelsbehandling i et udvidet EU. De lokale og regionale myndigheder bør i varetagelsen af deres opgave som ledende arbejdsgivere overveje **positive foranstaltninger**, idet der tages hensyn til: a) behovet for at afskaffe forskelsbehandling under direktiverne; b) behovet for at afskaffe ulovlig chikane; og c) behovet for at fremme ligestillingen for de grupper og personer, der er omfattet af artikel 13.

(VI) *Sikring af komplementaritet med andre områder af EU's politik*

1.10 **mener**, at indarbejdelsen af charteret om grundlæggende rettigheder vil fremhæve nogle former for forskelsbehandling, der ikke er omfattet af den gældende lovgivning;

1.11 **stiller spørgsmålstejn ved**, om visse politikområder er blevet tilstrækkeligt integreret og om bestemte lovgivnings-tiltag og politiske initiativer i sig selv følger logikken i den lovgivning og de foranstaltninger mod forskelsbehandling, der er omfattet af artikel 13;

1.12 **bemærker**, at selv om der er en øget gensidig anerkendelse af de kvalifikationer, der erhverves inden for EU, er der ingen aftale om de kvalifikationer, som tredjelandstatsborgere har erhvervet i EU, eller de kvalifikationer, der er erhvervet i lande uden for EU, uanset kvalifikationsindehaverens nationalitet;

1.13 **beklager** den ukorrekte og stereotypiske beskrivelse af flere artikel 13-grupper, hvilket har ført til den igangværende underminering af værdighed og borgernes opfattelse af bestemte grupper i det offentlige liv, politisk retorik, medier og reklamer. Det underminerer princippet om ligestilling;

1.14 **bifalder** direktivet 2003/109/EF, som blev vedtaget i januar 2004, og der som supplement til direktivet om etnisk ligestilling tildeler tredjelandstatsborgere, der har opholdt sig legalt i en medlemsstat i 5 år, den samme retlige status som medlemsstatens statsborgere. For at kunne behandle spørgsmålet om adgang til nationalitet, statsborgerskab eller stemmerettigheder, bør direktivet dog forklares bedre.

2. Anbefalinger

REGIONSUDVALGET

(I) *Hvordan tager vi udfordringerne ved udvidelsen op?*

2.1 **foreslår**, at en særlig tildeling af finansiell støtte og særlige aktiviteter i handlingsprogrammet bør rettes mod projekter vedrørende romafolket;

2.2 **opfordrer til** bredere diskussioner, debatter og uddannelsesforummer blandt alle medlemsstater vedrørende socialt unionsborgerskab, forskelsbehandling, grundlæggende menneskelige og sociale rettigheder samt etablering af hørings- og overvågningsprocedurer på nationalt plan for at bekæmpe forskelsbehandling inden for alle de områder, der er omfattet af artikel 13.

(II) *Gennemførelse af ikke-forskelsbehandling i lovgivning og praksis*

2.3 idet Regionsudvalget minder om sin tidligere beslutning, **pålægger** det den nuværende generalsekretær at evaluere personalepolitikken og personalets profil i generalsekretariatet for at få det til at stemme overens med den nye lovgivning og inden for seks måneder at melde tilbage til præsidiet og underudvalget. Det pålægger også generalsekretæren at få udarbejdet og offentliggjort et vademecum over god praksis for forskelsbehandling til lokale og regionale myndigheder som arbejdsgivere, der indeholder eksempler fra hver medlemsstat på initiativer vedrørende de seks tilfælde af forskelsbehandling, der er omfattet af EF-traktatens artikel 13;

2.4 **foreslår**, at den overordnede lovgivning om varer og tjenesteydelser skal dække alle de områder, der er omfattet af artikel 13. Regionsudvalget foreslår især, at der ydes en bedre beskyttelse mod forskelsbehandling på grundlag af alder, handicap, køn, religion eller tro og seksuel orientering;

2.5 **opfordrer** Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at anvende tilstrækkelige, effektive, proportionelle og afskrækkende sanktioner og procedurer mod overtrædelser af direktivets forpligtelser og at fremskynde medlemsstaternes gennemførelse af lovgivningen;

2.6 **opfordrer til** øget institutionel støtte til enkeltpersoner, der søger erstatning vedrørende alle artikel 13-grupper. Organisationer med en legitim interesse bør efter tilladelse fra den pågældende person kunne anlægge sager på vegne af eller til støtte for individuelle klager. Når der er en formodning om forskelsbehandling (f.eks. forhold, der afslører, at der kan være tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling), bør bevisbyrden overgå til indstævnte. Enhver ufordelagtig behandling eller følge som reaktion på en klage bør forbydes.

(III) *Bedre indsamling, overvågning og analyse af data*

2.7 **opfordrer til** et øget samarbejde med medlemsstater og nationale myndigheder for at forbedre overvågnings- og rapporteringsmekanismerne.

(IV) *Maksimalt udbytte af EU-støtten*

2.8 **opfordrer** Kommissionen til i samarbejde med fællesskabsstøttede ngo'er på EU-plan at udarbejde kreative metoder, således at mindre ngo'er kan få adgang til mindre støttebeløb.

(V) *Styrkelse af samarbejdet med interessenterne*

2.9 **forpligter sig** til at udvikle EU-dagsordenen om ikke-forskelsbehandling og mener, at dets inddragelse i etableringen, planlægningen, kommunikationen og gennemførelsen af dagsordenen bør styrkes yderligere med alle interessenter;

2.10 **anmoder om**, at Regionsudvalget uden videre inviteres til EU-konferencer og seminarer om ligestilling og ikke-forskelsbehandling, særligt i forbindelse med forskelsbehandling af romaerne;

2.11 **opfordrer til** en mere udbredt høring af civilsamfundets repræsentanter under gennemførelsesprocessen;

2.12 **opfordrer** alle EU-institutioner til i højere grad at efterleve ikke-forskelsbehandlingsdirektivernes bogstav og ånd gennem (a) omfattende ligestillingspolitikker med hensyn til ansættelse, beskæftigelse og tjenesteydelser, (b) en lige fordeling af artikel 13-grupper blandt EU-institutionernes politiske medlemmer og organer.

(VI) *Sikring af komplementaritet med andre områder af EU's politik*

2.13 **opfordrer** Kommissionen til at oplyse, hvordan den påtænker at integrere de grupper, der dækkes af charteret om grundlæggende rettigheder, i de eksisterende direktiver om ikke-forskelsbehandling, i betragtning af at de inkorporeres i den nye traktat;

2.14 **anbefaler**, at der i forbindelse med integreringen af ligestillingsprincippet bør indføres mekanismer for at sikre, at der tages behørigt hensyn til ligestillingsproblematikken og -principperne i udformningen, forvaltningen og evalueringen af alle politikker;

2.15 **anbefaler**, at Kommissionen arbejder tæt sammen med Regionsudvalget for at bistå lokale og regionale myndigheder med at udarbejde handlingsplaner om ligestilling og fremsende rapporter om foranstaltninger til de relevante ligestillingsorganer i medlemsstaterne.

Bruxelles, den 18. november 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget